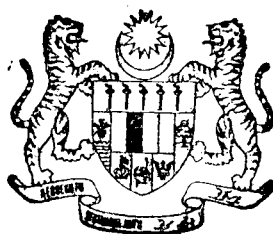

Jilid IV
Bil. 10

Hari Isnin
3hb April, 1978

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT

HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KEEMPAT

Fourth Parliament

PENGGAL KEEMPAT

Fourth Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 1049]

USUL:

Ucapan Terima Kasih kepada D.Y.M.M. Timbalan Yang di-Pertuan
Agong [Ruangan 1093]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KEEMPAT

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KEEMPAT

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATUK SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N., D.P.M.J., D.P.M.P., J.M.N., P.I.S. (Pagoh).

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Pertahanan, DATUK HUSSEIN ONN, D.K. (Johor) (Sri Gading).

„ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATO' SERI DR MAHATHIR BIN MOHAMAD, S.S.D.K., S.S.A.P. (Kubang Pasu).

Yang Berhormat Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATUK LEE SAN CHOON, S.P.M.J., S.S.I.J., K.M.N. (Segamat).

„ Menteri Perhubungan, TAN SRI V. MANICKAVASAGAM, P.M.N., S.P.M.S. (Pelabuhan Kelang).

„ Menteri Undang-undang, DATUK SERI HAJI HAMZAH BIN HAJI ABU SAMAH, S.S.A.P., S.I.M.P., S.M.K., S.P.D.K. (Temerloh).

„ Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TAN SRI ONG KEE HUI, P.M.N., P.N.B.S., P.G.D.K. (Bandar Kuching).

„ Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., S.I.M.P., S.P.D.K. (Lipis).

„ Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATUK HAJI ABDUL GHANI GILONG, S.P.D.K., J.P. (Kinabalu).

„ Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, TAN SRI DATUK HAJI ABDUL KADIR BIN YUSOF, P.M.N., S.P.M.J., S.P.D.K. (Tenggaroh).

„ Menteri Kebajikan Am, DATIN PADUKA HAJAH AISHAH BINTI HAJI ABDUL GHANI, D.P.M.S., J.M.N. (Kuala Langat).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATUK AMAR HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, D.A., P.G.D.K. (Samarahan).

„ Menteri Luar Negeri, Y.M. TENGKU DATUK AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, S.P.M.P., P.M.K. (Kota Bharu).

„ Menteri Perumahan dan Kemajuan Perkampungan, DATO' MICHAEL CHEN WING SUM, D.P.M.S. (Ulu Selangor).

„ Menteri Pelajaran, DATUK MUSA BIN HITAM, S.P.M.J., S.S.I.J. (Labis).

„ Menteri Kewangan, Y.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH HAMZAH, P.S.M., S.P.M.K. (Ulu Kelantan).

„ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK ABDUL SAMAD BIN IDRIS, J.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).

„ Menteri Kerajaan Tempatan dan Wilayah Persekutuan, TUAN HAJI HASSAN ADLI BIN HAJI ARSHAD, J.S.M. (Bagan Datoh).

„ Menteri Kesihatan, TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M., J.M.N. (Batu Berendam).

„ Menteri Pertanian, DATO' SHARIFF AHMAD, D.S.A.P., D.I.M.P., J.M.N. (Jerantut).

- Yang Berhormat Menteri Penerangan, DATO' MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., S.S.I.J., D.P.M.J., K.M.N. (Pulau).
- „ Menteri Tak Berpotfolio, TUAN RICHARD HO UNG HUN (Lumut).
- „ Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, TUAN AZAHARI BIN MD. TAIB, J.S.M., A.M.N., S.M.K., J.P. (Kulim Bandar Bahru).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Awam, DATO' HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., J.M.N., J.P. (Sabak Bernam).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' SERI HAJI KAMARUDDIN BIN HAJI MOHD. ISA, S.P.M.P., K.M.N., J.P. (Larut).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, DATO' CHAN SIANG SUN, D.I.M.P., J.S.M., A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ Timbalan Menteri Pertahanan, TUAN MOKHTAR BIN HAJI HASHIM (Tampin).
- „ Timbalan Menteri Kesihatan, DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD, J.B.S. (Santubong).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN PAUL LEONG KHEE SEONG (Taiping).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kemajuan Perkampungan, DATO' HAJI RAMLI BIN OMAR, D.P.M.P., K.M.N., P.M.P. (Bagan Serai).
- „ Timbalan Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DR GOH CHENG TEIK (Nibong Tebal).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO' DR NEO YEE PAN, D.P.M.J. (Muar).
- „ Timbalan Menteri Perhubungan, TUAN MOHD. ALI BIN M. SHARIFF (Kuantan).
- „ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN RAIS YATIM (Jejebu).
- „ Timbalan Menteri Kerajaan Tempatan dan Wilayah Persekutuan, TUAN S. SUBRAMANIAM (Damansara).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN K. PATHMANABAN, K.M.N. (Telok Kemang).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATO' LEW SIP HON, J.M.N., K.M.N. (Shah Alam).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN ABDUL MANAN BIN OTHMAN, P.P.T. (Kemaman).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, DR LING LIONG SIK (Mata Kuching).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebajikan Am, TUAN PATRICK ANEK UREN (Bau-Lundu).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Luar Negeri, TUAN ZAKARIA BIN HAJI ABDUL RAHMAN (Besut).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Perhubungan, TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan, TUAN JAWAN ANAK EMPALING (Rajang).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Pertahanan, DATO' ABDUL JALAL BIN HAJI ABU BAKAR, D.P.M.J., S.M.J., A.M.N. (Batu Pahat).

- Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah,
 DATUK HAJI EMBONG BIN YAHYA, A.M.N. (Ledang).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan,
 DATO SAADUN BIN MUHAMMAD NOH (Panti).
- „ TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalan Chepa).
- „ TAN SRI ABDUL AZIZ BIN YEOP AL-HAJ, P.S.M. (Padang Rengas).
- „ TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Alor Gajah).
- „ DATUK PATINGGI TAN SRI (DR) HAJI ABDUL-RAHMAN BIN YA'KUB, D.P.,
 P.M.N., S.P.M.J., S.I.M.P., S.P.M.K., S.P.D.K., P.N.B.S. (Payang).
- „ TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS, A.D.K., A.S.D.K. (Ulu Padas).
- „ TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN YUNUS, P.J.K. (Dungun).
- „ DATUK HAJI ABDULLAH AHMAD, S.J.M.K., D.P.M.K., P.N.B.S. (Machang).
- „ TUAN ABDULLAH MAJID, K.M.N. (Raub).
- „ PENGHULU ABIT ANAK ANGKIN, P.P.N. (Kapit).
- „ TUAN ABU BAKAR BIN ARSHAD (Hilir Perak).
- „ DATUK HAJI ABU BAKAR BIN UMAR, D.S.D.K. (Kota Setar).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN HAJI ITHNIN (Jasin).
- „ PENGIRAN HAJI AHMAD BIN PENGIRAN INDAR, A.S.D.K., A.D.K. (Kinabatangan).
- „ TUAN HAJI AHMAD SHUKRI BIN HAJI ABD. SHUKOR (Padang Terap).
- „ TUAN AJAD BIN O. T. OYONG, A.D.K. (Labuk-Sugut).
- „ TUAN A. K. ALIUDDIN (Kimanis).
- „ TUAN ARIFFIN BIN HAJI DAUD (Permatang Pauh).
- „ TUAN AU HOW CHEONG (Telok Anson).
- „ TUAN AZHARUL ABIDIN BIN HAJI ABDUL RAHIM (Batang Padang).
- „ TUAN BUJA BIN GUMBILAI, A.S.D.K. (Tuaran).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban).
- „ TUAN CHIAN HENG KAI (Batu Gajah).
- „ TUAN CHIENG TIONG KAI *alias* CHIENG SIE LUNG (Sarikei).
- „ TUAN CHIN HON NGIAN (Rengam).
- „ PUAN CHOW POH KHENG (Selayang).
- „ TUAN RICHARD DAMPENG ANAK LAKI (Serian).
- „ TUAN EDWIN ANAK TANGKUN, A.B.S. (Batang Lupar).
- „ TUAN FAN YEW TENG (Mengelembu).
- „ TUAN FARN SEONG THAN (Sungei Besi).
- „ DATIN HAJJAH FATIMAH BINTI HAJI ABDUL MAJID, J.M.N., P.I.S. (Semerah).
- „ TUAN HAJI HADADAK BIN HAJI D. PASAUK (Simunjan).
- „ DATUK HARRIS BIN MOHD. SALLEH (Keningau).
- „ TUAN HASHIM BIN GHAZALI (Matang).
- „ DATUK NIK HASSAN BIN ABDUL RAHMAN, S.P.M.T., P.S.D., K.M.N.
 (Kuala Nerus).
- „ TUAN SYED HASSAN BIN SYED MOHAMED, P.J.K. (Arau).

Yang Berhormat DR HEE TIEN LAI *alias* HEE TEN LAI, A.M.N., P.I.S. (Ayer Hitam).

- „ TUAN HISHAMUDDIN BIN HAJI YAHAYA (Maran).
- „ TUAN HAJI IKHWAN BIN NASIR (Pontian).
- „ TUAN JAAFAR BIN HAMZAH, P.I.S. (Johor Bahru).
- „ TUAN HAJI JAMIL BIN ISHAK, P.J.K. (Tanjong Karang).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- „ TUAN LATIP BIN HAJI DRIS (Mukah).
- „ TUAN LEE BOON PENG, A.M.N., J.P., P.J.K. (Mantin).
- „ TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur Bandar).
- „ TAN SRI DATO' LEE SIOK YEW, P.M.N., S.P.M.S., P.J.K. (Ulu Langat).
- „ TUAN LEO MOGGIE ANAK IROKE (Kanowit).
- „ TUAN LIBEN ANAK KATO *alias* WAIRY LEBEN ANAK KATO (Betong).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Ipoh).
- „ DR LIM CHONG EU (Tanjong).
- „ TUAN LIM KIAM HOON *alias* LIM AH YING (Padang Serai).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Kota Melaka).
- „ DATUK PETER LIM PUI HO, P.G.D.K., J.P., B.K. (Sandakan).
- „ DATUK PETER LO SU YIN, P.G.D.K. (Gaya).
- „ DATUK LOH FOOK YEN (Kluang).
- „ TUAN LUKMAN BIN ABDUL KADIR, P.J.K. (Ulu Nerus).
- „ TUAN HAJI MADINA BIN UNGGUT, P.P.N. (Bandau).
- „ DATUK ALBERT MAH, D.P.M.N., K.M.N., P.J.K. (Bukit Bendera).
- „ TUAN MAK HON KAM, A.M.P. (Tanjong Malim).
- „ DATUK HAJI MOHAMED BIN YAACOB, S.P.D.K., P.G.D.K., S.M.T. (Tanah Merah).
- „ TUAN HAJI MOHAMED KHIR JOHARI (Kuala Muda).
- „ DATUK MOHAMED NAJIB BIN TUN HAJI ABDUL RAZAK, O.K.I.S. (Pekan).
- „ TAN SRI HAJI MOHAMED SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).
- „ DATUK MOHAMED SOPIEE BIN SHEIKH IBRAHIM, J.M.N. (Kepala Batas).
- „ DATUK HAJI MOHD. ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K., S.P.D.K. (Nilam Puri).
- „ TUAN MOHD. BAKRI BIN ABDUL RAIS (Parit).
- „ TUAN HAJI MOHD. IDRIS BIN HAJI IBRAHIM, J.S.M. (Setapak).
- „ TUAN MOHD. SALLEH BIN DATUK PANGLIMA ABDULLAH, A.S.D.K., A.D.K. (Silam).
- „ TUAN HAJI MOHD. TAUFECK BIN O. K. K. HAJI ASNEH, B.S.K., B.K., P.P.M. (Hilir Padas).
- „ TUAN MOHD. ZAHARI BIN AWANG (Kuala Krai).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH (Bachok).
- „ DATUK ENSKU MUHSEIN BIN ABDUL KADIR, D.P.M.T., J.M.N., P.J.K. (Ulu Trengganu).
- „ TUAN MUSTAPHA *alias* HASSAN BIN ALI (Kuala Trengganu).

- Yang Berhormat TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., S.P.D.K., S.I.M.P., P.N.B.S., S.P.M.J., S.P.M.P., S.P.C.M., K.C.R.L. (Marudu).
- „ DATUK SYED NAHAR BIN TUN SYED SHEH SHAHABUDDIN, D.P.M.K., K.M.N. (Jerlun-Langkawi).
- „ RAJA DATO' NASRON BIN RAJA ISHAK, K.M.N., P.J.K. (Kuala Selangor).
- „ TUAN NGAN SIONG HING (Kinta).
- „ TENGKU NOOR ASIAH BINTI TENGKU AHMAD, A.M.N., P.B. (Tumpat).
- „ TUAN OH KENG SENG (Petaling).
- „ TOH PUAN OON ZARIAH BINTI ABU BAKAR, A.M.N., A.M.P., P.J.K. (Kuala Kangsar).
- „ TUAN OO GIN SUN, A.M.K. (Alor Setar).
- „ TUAN PANG SUI CHEE *alias* ALEX PANG, B.K., A.D.K. (Tawau).
- „ TUAN RACHA UMONG, P.B.S. (Limbang-Lawas).
- „ TUAN RASIAH RAJASINGAM (Jelutong).
- „ TUAN S. SAMY VELLU, A.M.N. (Sungai Siput).
- „ TUAN SANUSI BIN JUNID (Jerai).
- „ DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN (Kuala Kedah).
- „ TUAN SHAARI BIN JUSOH, P.P.N. (Kangar).
- „ DATUK HAJI SHAFIE BIN ABDULLAH, P.G.D.K., A.M.N., B.C.K., P.B.S., J.P. (Baling).
- „ TUAN SHAMSUDDIN BIN DIN, P.P.N. (Grik).
- „ TUAN SHAMSURI BIN MD. SALEH, A.M.N., J.P. (Balik Pulau).
- „ TUAN SIBAT ANAK TAGONG *alias* SIBUT MIYUT ANAK TAGONG (Ulu Rajang).
- „ TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).
- „ TUAN HAJI SUHAIMI BIN DATUK HAJI KAMARUDDIN, A.M.N. (Sepang).
- „ WAN SULAIMAN BIN HAJI IBRAHIM, S.M.K. (Pasir Puteh).
- „ TUAN SULAIMAN BIN HAJI TAIB, A.M.P. (Parit Buntar).
- „ TUAN SU LIANG YU (Beruas).
- „ DR TAN CHEE KHOON (Kepong).
- „ TUAN TAN CHENG BEE, A.M.N., J.P. (Bukit Mertajam).
- „ DATUK JAMES STEPHEN TIBOK, P.G.D.K., A.D.K. (Penampang).
- „ TUAN TING LING KIEW (Bintulu).
- „ TUAN WEE HO SOON (Bandar Sibu).
- „ TUAN YANG SIEW SIANG, P.B.S. (Miri-Subis).
- „ DATUK STEPHEN YONG KUET TZE, P.N.B.S. (Padawan).
- „ TUAN HAJI YUSOF RAWA *alias* HAJI YUSOF BIN HAJI ABDULLAH, J.P. (Ulu Muda).
- „ TENGKU ZAID AL-HAJ BIN TENGKU AHMAD, D.P.M.K., J.M.K., S.M.K. (Pasir Mas).
- „ WAN ZAINAB BINTI M. A. BAKAR, A.M.N., P.J.K. (Sungai Petani).
- „ TUAN HAJI ZAKARIA BIN ISMAIL, P.B. (Rantau Panjang).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Pemangku Timbalan Setiausaha: Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abd. Hamid.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting: Yahya Manap.

Penolong Penyunting: P. B. Menon.

Penolong Penyunting: Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Ng Chong Kin.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Kalsom binti Ghazali.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Musa bin Alang Ahmad.

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Hari Ithnin, 3hb April, 1978

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan*
Mesyuarat)

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT
BAGI PERTANYAAN-
PERTANYAAN

PENCEN KEPADA BEKAS PERAJURIT

1. Tuan Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim minta Menteri Pertahanan menyatakan adakah beliau sedar bahawa bekas-bekas perajurit/janda-janda perajurit mendapat kesukaran untuk mengambil pencen mereka daripada Pejabat-pejabat Daerah memandangkan bahawa jarak dari tempat kediaman mereka adalah jauh dan kadangkala Pegawai Daerah tidak ada di pejabat. Jika ya, nyatakan adakah pembayaran pencen boleh dibuat melalui Pejabat Pos yang berhampiran sekali daripada tempat kediaman mereka.

Setiausaha Parlimen Kementerian Pertahanan (Dato' Abdul Jalal bin Haji Abu Bakar): Tuan Yang di-Pertua, dari masa ke semasa Kementerian Pertahanan pernah menerima cadangan/aduan daripada beberapa orang bekas perajurit dan juga daripada Persatuan Bekas Perajurit supaya pencen mereka dibayar melalui Pejabat-pejabat Pos. Cadangan dan aduan-aduan itu telah dikaji dan disiasat dengan mendalamnya. Adalah didapati bahawa aduan-aduan itu biasanya timbul dari sebilangan kecil bekas-bekas perajurit/tanggungan-tanggungan bekas perajurit yang tinggal jauh daripada pejabat-pejabat Daerah. Juga tidaklah semua bekas-bekas perajurit/tanggungan-tanggungan bekas perajurit tinggal dekat dengan Pejabat-pejabat Pos. Oleh kerana pada keseluruhannya peraturan membayar pencen melalui Pejabat-pejabat Daerah telahpun berjalan dengan ter-

atur dan memuaskan, Kementerian Pertahanan tidak bercadang mengambil apa-apa tindakan pada masa sekarang untuk mengubah peraturan itu.

Tuan Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Selain daripada Pejabat Daerah adakah Pejabat-pejabat lain lagi pembayaran pencen askar ini dilakukan?

Dato' Abdul Jalal bin Haji Abu Bakar: Tuan Yang di-Pertua, selain daripada Pejabat-pejabat Daerah ada beberapa pejabat yang juga ditugaskan untuk membayar pencen kepada bekas-bekas perajurit iaitu Pejabat Perbendaharaan Negeri di Ipoh dan Seremban, Pejabat Gaji Kawasan Angkatan Tentera Kuala Lumpur, Balai Polis iaitu di Gemas, Pusat Latihan Belia Dusun Tua, P.P.T. di Selangor dan juga bank.

Tuan Abu Bakar bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen yang berkenaan bercadang hendak menambah lagi pusat-pusat pembayaran terutama di luar bandar seperti di pusat Koperasi Peladang?

Dato' Abdul Jalal bin Haji Abu Bakar: Tuan Yang di-Pertua belum ada cadangan lagi.

MAJLIS TEMPATAN—LANTIKAN AHLI

2. Tuan Lim Kit Siang (*di bawah S.O. 24 (2)*) bertanya kepada Menteri Kerajaan Tempatan dan Wilayah Persekutuan samada beliau akan menyiasat aduan-aduan yang popular bahawa banyak ahli-ahli majlis tempatan yang dilantik tidak dapat hadir di mesyuarat-mesyuarat dan tidak dapat menghadirkan diri mereka pada sebarang masa tanpa menjalankan kewajipan-kewajipan mereka.

Timbalan Menteri Kerajaan Tempatan dan Wilayah Persekutuan (Tuan S. Subramaniam): Tuan Yang di-Pertua, setakat ini belum ada aduan dibuat kepada Kementerian saya. Jika ada, saya akan menghubungi Kerajaan-kerajaan Negeri untuk mendapatkan gambaran sebenarnya.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat itu lantikan semua Penguasa Tempatan adalah dibuat oleh Pihakberkuasa Negeri yang juga berkuasa menamatkan perlantikan itu jika didapati mereka tidak menjalankan tugas-tugas mereka dengan memuaskan.

Tuan Lim Kit Siang: Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar bahawa sistem perlantikan Ahli-ahli Majlis Tempatan telah gagal oleh kerana ahli-ahli yang dilantik ialah orang-orang politik daripada pihak Barisan Nasional yang bukan sahaja tidak popular tetapi juga tidak menjalankan tanggungjawab mereka dan untuk mengadakan satu Kerajaan Tempatan yang bertanggungjawab dan responsive bolehkah Kementerian menimbang untuk memulih atau mengembalikan semula sistem Kerajaan Tempatan terpilih.

Tuan S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak sedar bahawa orang-orang yang dilantik tidak sesuai atau tidak popular, yang diketahui ialah Pihakberkuasa Negeri melantik Ahli-ahli Majlis Tempatan dan ditimbang dari beberapa segi atau kajian dibuat melalui beberapa segi, selepas itulah lantikan dibuat. Mungkin boleh jadi ada ahli-ahli yang ada di dalam politik dan menyokong Barisan Nasional dilantik sebagai ahli tetapi perlantikan adalah dibuat dari beberapa segi.

Tuan Au How Cheong: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri samada Kerajaan akan menimbangkan supaya Ahli-ahli Majlis Tempatan itu akan diberi elaun bulanan.

Tuan S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, buat masa sekarang pun Ahli-ahli dibayar elaun.

DASAR PELAJARAN KEBANGSAAN

3. **Tuan Mohd. Bakri bin Abdul Rais** minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (a) samada Perlaksanaan Dasar Pelajaran Kebangsaan telah dijalankan oleh Kerajaan dipatuhi oleh semua golongan;
- (b) iaitu untuk menjaga perpaduan kaum di Malaysia seluruhnya adakah Kerajaan bertindak tegas bagi mengawal sebarang fikiran/desakan untuk mengujudkan suatu jurang persekolahan di negara ini; dan
- (c) adakah Kementerian berdiri teguh untuk mempertahankan/menghalang sebarang issue/anaisir yang dibawa oleh mana-mana pihak yang bertujuan hendak menggagalkan keharmonian dalam pelaksanaan Dasar Pelajaran di negara ini.

Timbalan Menteri Pelajaran (Datuk Chan Siang Sun): Tuan Yang di-Pertua, jawapan bagi soalan (a), (b) dan (c) boleh direngkaskan iaitu adalah matlamat Kerajaan untuk melaksanakan Dasar Pelajaran Kebangsaan dan menentukan dasar ini dipatuhi oleh semua golongan di samping mengekalkan perpaduan dan keharmonian semua keturunan di Malaysia. Kerajaan akan mengambil tindakan yang sewajarnya terhadap mana-mana pihak yang cuba menghalang pencapaian kedua-duanya.

JUAL SAHAM KEPADA PEKERJA

4. **Tuan Abu Bakar bin Arshad** minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan samada beliau bercadang hendak mengadakan satu undang-undang khas mewajibkan majikan menjualkan saham perusahaannya kepada pekerja-pekerja di satu-satu perusahaan dengan cara persetujuan bersama memotong gaji sebagai penggalakan untuk membolehkan pekerja memiliki saham dalam perusahaan tersebut. Jika ya, bila dan jika tidak, mengapa.

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Datuk Lee San Choon): Tuan Yang di-Pertua, buat masa ini Kerajaan tidak bercadang untuk mengadakan satu undang-undang khas mewajibkan menjual saham perusahaannya kepada pekerja mereka. Akan tetapi pihak Kerajaan melalui berbagai-bagai agensinya

adalah menjalankan usaha-usaha untuk menyusun semula hakmilik modal saham dalam sektor swasta. Usaha-usaha ini termasuklah menggesa syarikat-syarikat asing menyusun semula faktor equity di dalam modal-modal mereka dan di dalam penyusunan semula ini peruntukan hendak dibuat supaya sebahagian daripada saham-saham tersebut diuntukkan kepada pekerja mereka.

Dengan cara ini akan dapat menambahkan lagi minat pekerja-pekerja tersebut untuk melipatgandakan hasil pengeluaran mereka kerana pekerja-pekerja itu sendiri akan dapat menikmati keuntungan melalui penyertaan equity ini.

Sambutan yang diberi oleh pihak swasta adalah sungguh menggalakkan dan yang demikian buat masa ini tidak perlulah diadakan undang-undang khas.

Mengenai potongan dari gaji mereka untuk menggalakkan mereka membeli saham-saham di dalam syarikat mereka peruntukan-peruntukan memang telah sedia ada di dalam Ordinan Pekerja yang berkuatkuasa sekarang. Walau bagaimanapun, kelulusan hendaklah didapati terlebih dahulu daripada Jabatan Buruh jika ada pihak majikan yang ingin berbuat demikian.

BANK SIMPANAN NASIONAL

5. Tuan Latip bin Haji Dris (*di bawah S.O. 24 (2)*) bertanya kepada Menteri Kewangan:

- (a) berapa banyakkah pelaburan telah dibuat oleh Bank Simpanan Nasional dalam tahun 1977, berapa banyak keuntungan diperolehi; dan di manakah pelaburan itu dibuat; dan
- (b) adakah Kerajaan sedar bahawa syarat-syarat yang dinyatakan dalam risalah penerangan membeli Premium Bank Simpanan Nasional ini terlalu ketat dan seseorang yang membeli premium kurang dari \$10,000 tidak akan berhak memenangi hadiah-hadiah yang ditawarkan samada risalah yang mengelirukan ini akan ditarik balik dan satu pengumuman mengenainya akan dibuat atau samada lain-lain pengumuman yang akan dibuat oleh Kerajaan.

Timbalan Menteri Kewangan (Puan Rafidah Aziz): Tuan Yang di-Pertua, Bank Simpanan Nasional telah membuat pelaburan

berjumlah \$875.1 juta yang mana \$190.2 juta dibuat dalam tahun 1977. Pelaburan-pelaburan ini adalah dibuat mengikut Akta Bank Simpanan Nasional 1974. Dari jumlah ini 773.6 juta dilaburkan di dalam security Kerajaan dan bakinya dalam saham-saham syarikat-syarikat yang diluluskan di bawah Ordinan Pemegang Amanah 1949 dan Akta Pelaburan Pemegang-pemegang Amanah 1965 dan juga di dalam institusi-institusi yang lain.

Hasil pendapatan yang diperolehi dalam tahun 1977 daripada keseluruhan pelaburan termasuk pelaburan-pelaburan yang dibuat pada tahun 1977 adalah \$51.8 juta yang mana \$6.0 juta ialah hasil pendapatan dalam tahun 1977.

Syarat-syarat pembelian Sijil Simpanan Premium tidaklah boleh dikatakan ketat kerana tiap-tiap yunit sijil yang dibeli mempunyai nombor masing-masing dan layak menyertai cabutan-cabutan selagi sijil-sijil itu dimiliki selama tempoh tiga bulan dan tidak ditebus.

Tujuan mengenakan syarat-syarat had maksima 1,000 yunit bernilai \$10,000 itu yang boleh dimiliki oleh seseorang penyimpan adalah untuk mengelakkan monopoli daripada orang-orang kaya dan untuk memberi peluang kepada penyimpan-penyimpan kecil menerima salah satu daripada 213 bayaran bonos yang berjumlah \$100,000 dalam tiap-tiap cabutan.

Kerajaan adalah sedar tentang adanya sedikit kekeliruan yang timbul di kalangan setengah-setengah penyimpan mengenai syarat-syarat bagi Sijil Simpanan Premium yang layak menyertai cabutan-cabutan. Sebarang kekeliruan ini tidak mungkin timbul jika syarat-syarat pembelian sijil-sijil tersebut yang terkandung di dalam borang permohonan dibaca pada keseluruhannya.

Kekeliruan mengenai hal ini telahpun diatasi dengan pihak Bank Simpanan Nasional membuat pengumuman menerusi semua akhbar-akhbar, radio dan juga TV dan jentera-jentera penerangannya sendiri di seluruh negara.

Bank Simpanan Nasional telah juga membetulkan borang-borang yang lama dan mencetak borang-borang permohonan yang baru bagi diedarkan.

LEMBAGA PENAPIS FILEM

6. Tuan Mohd. Salleh bin Datuk Panglima Hj. Abdullah bertanya kepada Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri:

- (a) dalam tahun 1977 berapa banyak filem telah dihantar untuk ditapis di negara kita, berapa banyak yang telah diluluskan dan berapa banyak pula ditegah dari ditayangkan kepada orang ramai;
- (b) apakah garis-garis panduan dalam menapis filem; dan
- (c) samada Kerajaan sedar bahawa ada kalanya sesuatu filem itu setelah ditapis oleh Lembaga Penapis Filem mengandungi babak-babak yang tidak menyenangkan (menjadi persoalan) dan apakah tindakan Kerajaan untuk mengatasi perkara ini.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Rais Yatim): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Dalam tahun 1977 sebanyak 2,210 buah filem terdiri dari 664 tajuk telah diterima dan ditapis oleh Lembaga Penapis Filem. Daripada 664 tajuk itu sebanyak 610 tajuk telah diluluskan dan 54 tajuk telah diharamkan tayangannya kepada orang ramai.
- (b) Garis-garis panduan bagi penapisan filem meliputi berbagai aspek yang perlu diperhitungkan dalam menimbang buruk-baik dan kesesuaian sesebuah filem untuk tayangan kepada orang ramai. Aspek-aspek yang ditapis itu, antara lain, adalah berkaitan dengan perkara yang menyentuh soal keselamatan dalam negeri dan ketenteraman awam, akhlak, tatasusila, agama dan adat resam, kebudayaan berbilang kaum di negara ini, dasar dalam dan luar negeri serta segala prinsip yang terkandung dalam Rukunegara.
- (c) Sekiranya sesebuah filem yang ditapis oleh Lembaga Penapis Filem itu masih didapati mengandungi babak-babak yang menjadi persoalan, tindakan boleh diambil oleh Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri di bawah Akta Filem Wayang Gambar (Penapisan) 1952, mengarahkan supaya filem berkenaan disemak semula oleh Jawatankuasa Rayuan Filem atau Jawatankuasa Pe-

nilaian dan babak-babak yang menjadi persoalan itu dikaji dan dipotong atau jika perlu, filem itu diharamkan sama sekali.

RUMAH KOS RENDAH

7. Tuan Oh Keng Seng minta Menteri Perumahan dan Kemajuan Perkampungan menyatakan adakah Kerajaan akan memberi intensif khas kepada Pemaju Sendirian yang membina rumah-rumah, misalnya mengecualikan mereka dari sebahagian daripada syarat-syarat Akta Pemaju Perumahan dan cukai pendapatan untuk menggalakkan pembinaan rumah-rumah kos rendah untuk mengatasi masalah kekurangan rumah negara ini.

Timbalan Menteri Perumahan dan Kemajuan Perkampungan (Dato' Haji Ramli bin Omar): Tuan Yang di-Pertua, sebelum soalan Yang Berhormat dapat dijawab, adalah perlu saya menerangkan dua istilah iaitu "rumah kos rendah" (low-cost house) dan "rumah harga rendah" (low-priced house) dan yang digunakan di Kementerian saya supaya tidak ada kekeliruan dan salah faham. Rumah Kos Rendah ialah untuk projek perumahan awam yang dibina oleh Kerajaan dan projek ini tidak mengandungi keuntungan (malahan ada subsidi) dan Rumah Harga Rendah ialah projek yang dibina oleh pihak swasta sendiri atau usahasama dengan agensi-agensi Kerajaan yang ada mengandungi faktor untung dalam harganya, yang "harga rendah".

Dari keterangan yang diberi tadi, adalah nyata bahawa pemaju perumahan swasta ada terlibat dalam rumah-rumah harga rendah sahaja dan bukan rumah-rumah kos rendah. Walau bagaimanapun, untuk menjamin lebih banyak "rumah harga rendah" dibina oleh pemaju perumahan swasta, beberapa langkah dan/atau intensif telah dijalankan oleh Kerajaan. Antaranya ialah seperti berikut:

- (a) Beberapa Kerajaan Negeri seperti Johor dan Dewan Bandaraya Kuala Lumpur mengenakan syarat beberapa peratus (angkanya berbeza dari satu negeri ke lain negeri) daripada tanah yang diizinkan tukar syaratnya untuk perumahan hendaklah didirikan dengan rumah-rumah harga rendah;

- (b) Kementerian Perumahan dan Kemajuan Perkampungan memberi Keutamaan (priority) kepada permohonan untuk mendapat lesen/permit iklan apabila kemajuan perumahan ada termasuk juga "rumah harga rendah".
- (c) Adakala Akta (Mengawal & Melesen) Pemaju Perumahan, 1966 telah dilonggarkan atau dikecualikan seksyen 6 (1) (a) dan 6 (1) (b) mengenakan cengkeraam atau modal yang telah dibayar untuk menolong pemaju perumahan yang ada projek perumahan yang mengandungi rumah harga rendah.
- (d) Kerajaan ada juga peruntukan sebanyak \$400 juta melalui Malaysia Building Society Berhad untuk pinjaman kepada pembeli-pembeli rumah yang mana harga rumah dalam projek itu tidak melebihi \$20,000 seyunit dan keutamaannya diberi kepada projek yang mana harga rumah \$12,000 dan bawah dan dengan
 - (i) Kadar bunga $5\frac{1}{2}\%$ setahun;
 - (ii) Pembayaran pinjaman balik dalam tempoh maksima 20 tahun;
 - (iii) Pinjaman sehingga 90% dari harga rumah yang ditentukan oleh MBSB.
- (e) Beberapa Kerajaan Negeri termasuk Dewan Bandaraya ada melonggarkan kehendak-kehendak yang tertentu dari Building By-Laws untuk projek yang mempunyai rumah harga rendah.

Lain-lain tindakan, jika perlu, akan diberi pertimbangan oleh pihak Kerajaan (mahupun di peringkat Kerajaan Negeri atau Kerajaan Persekutuan) dari masa ke semasa. Mengenai "relief" cukai pendapatan, soal ini tidak berbangkit kerana seperti yang dinyatakan tadi pemaju perumahan swasta tidak ada berkait dengan rumah-rumah kos rendah.

Tuan S. Samy Vellu: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan menyatakan Kerajaan ada juga meminjamkan lebih kurang \$4 juta kepada M.B.S.B. (Malaysia Building Society Ltd.) untuk dipinjamkan kepada rakyat biasa untuk mendirikan rumah. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar bahawa society ini bukan sahaja meminjamkan wang kepada rakyat yang ada di dalam kampung-kampung, tetapi tujuannya mereka meminjamkan wang ialah

untuk mendirikan rumah yang didirikan di satu kawasan L.P.K.T. (Lembaga Pengurusan Kerajaan Tempatan) kerana mereka tidak mempunyai wang. Bolehkah dijelaskan macam manakah rakyat biasa di dalam kampung pendalaman dan juga di luar bandar boleh mendapat peruntukan daripada wang itu?

Dato' Haji Ramli bin Omar: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian saya ada dua rancangan yang besar iaitu peruntukan M.B.S.B., ini ialah peruntukan wangnya diberi oleh E.P.F. dan Bank Negara dan peruntukan dalam Rancangan Malaysia Ketiga sebanyak \$467 juta itu adalah rumah awam kos rendah dan \$10 juta wang pusingan dan \$467 juta inilah yang dikatakan rancangan diberikan kepada penduduk-penduduk pendalaman dan penduduk kampung termasuk peruntukan yang ada sebanyak \$10 juta wang pusingan. Wang yang disebut \$467 juta ini adalah terhad kepada rancangan M.B.S.B. sendiri atau kakitangan-kakitangan Kerajaan yang berpendapatan rendah yang boleh memohon pinjaman kepada badan itu.

Tuan S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Walaupun Yang Berhormat Timbalan Menteri memberi penjelasan atas tabung pusingan tadi, saya suka menarik perhatian Yang Berhormat Timbalan Menteri itu ada juga orang

Tuan Yang di-Pertua: Mengambil perhatian bukan soalan, apa soalan tambahannya?

Tuan S. Samy Vellu: Ada juga orang daripada kawasan saya memohon untuk mendapat wang peruntukan daripada tabung pusingan ini lebih kurang 12 bulan lamanya, tetapi sampai masa sekarang belum diproses. Bolehkah kita mengikut satu polisi yang mana kita mendapat harga rendah kepada rumah-rumah yang akan didirikan yang memakan masa 12 bulan untuk menyelesaikan satu loan? Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberi penjelasan macam manakah proses ini dilakukan dalam Kementerian yang berkenaan dan juga adakah satu jalan yang kita boleh buat untuk mempercepatkan proses-proses yang ada sekarang?

Dato' Haji Ramli bin Omar: Tuan Yang di-Pertua, bukan masalaah lambat kita beli, tetapi masalaahnya syaratnya tidak cukup. Sebagaimana yang kita jawab kepada orang

yang memohon syarat-syarat yang diminta itu adalah tidak cukup. Jadi saya tidaklah hendak berbahas dengan Ahli Yang Berhormat mengenai soalan itu, kalau syaratnya cukup itu tidak akan menjadi lambat, kita boleh memberi pinjaman.

UNDANG-UNDANG AKHLAK

8. Tuan Mohd. Zahari bin Awang (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Undang-undang dan Peguam Negara menyatakan bilakah undang-undang akhlak yang pernah dijanji untuk dijalankan oleh Menteri Undang-undang yang dulu akan digubal dan dilaksanakan di negara ini. Jika tidak, kenapa.

Menteri Undang-undang (Datuk Sri Haji Hamzah bin Haji Abu Samah): Tuan Yang di-Pertua, saya tidak mengetahui dengan pastinya tujuan sebenar soalan yang dibuat di dalam Dewan ini berkenaan dengan perkara ini. Mungkin apa yang dimaksudkan ialah undang-undang yang bertujuan untuk mencegah rakyat bersekedudukan tanpa nikah atau pengubalan satu undang-undang yang memperuntukkan bahawa adalah menjadi suatu kesalahan jenayah bagi seseorang yang bukan Islam berkhilwat dengan seorang yang beragama Islam. Jadi oleh kerana perkara ini adalah perkara dalam mana undang-undang berkaitan dengan urusan agama Islam dibuat yang sepatutnya melibati orang Islam sahaja tetapi dikehendaki dikenakan juga kuatkuasa ini kepada orang yang bukan beragama Islam. Perkara ini patut dibuat kajian yang lebih mendalam kerana kita tidak mahu diadakan undang-undang yang mungkin boleh bertentangan dengan fasal-fasal tertentu di dalam Perlembagaan dalam mana undang-undang melibati satu agama itu dikenakan peruntukannya diberi kuatkuasa juga kepada orang yang bukan Islam. Perkara ini adalah dalam kajian yang lebih mendalam lagi.

RANCANGAN SUKAN KEBANGSAAN

9. Tuan Lee Boon Peng (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan samada beliau telahpun atau akan melaksanakan suatu rancangan sukan kebangsaan yang akan dikendalikan secara intensif dan berjalan sepanjang tahun supaya menarik pemuda-pemudi Malaysia mengambil bahagian dengan ini menjauhkan mereka dari kemungkinan penagihan dadah.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan (Dato' Saadun bin Muhammad Noh): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian saya memang sentiasa giat mengaturkan beberapa rancangan sukan sepanjang tahun seperti aktiviti-aktiviti klinik, kursus, pertandingan atau seminar sukan dengan tujuan untuk menggalakkan belia-belie menggunakan masa lapang mereka dalam rancangan-rancangan itu.

Dalam mengaturkan rancangan-rancangan ini Kementerian saya sentiasa menjemput badan-badan sukan kebangsaan dan Majlis Sukan Sekolah-sekolah Malaysia bagi bekerjasama untuk melaksanakannya.

Adalah diharapkan bahawa dengan adanya rancangan-rancangan yang demikian itu perhatian belia-belie dapat ditarik lebih kepada kegiatan sukan daripada terlibat dengan kegiatan penyalahgunaan dadah.

PREMIUM INSURAN MOTOR

10. Tuan Mohd. Zahari bin Awang (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (a) kesan kenaikan kadar premium polisi insuran motor terhadap tuan-tuan punya teksi dan bas-bas;
- (b) samada perundingan telah diadakan dengan persatuan-persatuan mereka dan jika ya, nyatakan hasilnya; dan
- (c) samada Kerajaan sedar bahawa tuan-tuan punya teksi dan bas-bas mengalami kesulitan akibat kenaikan premium ini, dan jika benar, apakah yang telah dibuat mengenainya.

Puan Rafidah Aziz: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Tuan-tuan punya teksi dan bas-bas tidak menanggung kesan yang buruk akibat kenaikan kadar premium insuran motor baru-baru ini oleh kerana kadar premium mereka telah dinaikkan mengikut anggaran "loading" yang telah dikenakan sebelumnya. Bagi kes-kes di mana jumlah premium yang dahulunya dikenakan, iaitu jika premium asas campur "loading" melebihi kadar tarif premium yang baru, maka jumlah premium yang dahulunya tetap dikenakan dan pembayar polisi tidak membayar apa-apa tambahan. Bagi polisi-polisi yang dahulunya tiada dikenakan "loading" dan menawarkan

"No Claim Discount", maka faedah itu ditambahkan menjadi 5% lagi, di tiap-tiap peringkat—misalnya "No Claim Discount" yang 15% menjadi 20%.

(b) Sebelum kebenaran muktamad diberi kepada Persatuan Insuran Malaysia untuk melaksanakan kenaikan kadar premium insuran motor, beberapa perbincangan telah diadakan dengan berbagai persatuan tuan-tuan punya teksi dan pemandu-pemandu teksi, bas-bas dan lori. Kesimpulan ialah penginsuran-penginsuran telah diberitahu, di antara lain-lain, bahawa tiada sesiapa pun patut dinafikan daripada memperoleh sebarang perlindungan insuran motor dan juga supaya tiada dikenakan "excess" ke atas lindungan "Akta" iaitu lindungan bagi kecederaan atas diri sebagaimana yang dikehendaki di bawah Ordinan Lalulintas Jalan. Penginsuran-penginsuran diberitahu supaya menurunkan "excess" yang dikenakan kepada kadar-kadar "excess" sebelum 1-2-78 dan tidak dibenar menaikkan kadar "excess" sebaik sahaja berlaku kemalangan.

(c) Sebelum 1-2-1978, setengah-setengah tuannya teksi dan bas telah mengalami kesukaran mendapatkan perlindungan insuran bagi kereta-kereta mereka oleh kerana setengah penginsuran enggan hendak memberi perlindungan insuran disebabkan kadar-kadar premium yang tidak mencukupi atau risiko dianggap tinggi. Tetapi dengan ditetapkan kenaikan kadar premium yang baru ini, penginsuran-penginsuran dikenakan syarat supaya mereka itu melayani sesiapa jua perlindungan insuran motor dan tidak boleh membatalkan sebarang polisi tanpa sebab-sebab menasabah.

Kementerian telah mendapat maklumat bahawa masih ada pihak ejen-ejen penginsuran yang belum mematuhi syarat ini, dan menolak permohonan-permohonan untuk insuran dari orang-ramai, dengan alasan mereka belum diberitahu oleh syarikat insuran, atau oleh ibu pejabat syarikat.

Di sini inginlah saya menegaskan bahawa semua penginsuran-penginsuran adalah bertanggungjawab tentang hal ini dan hendaklah mematuhi dengan segera, serta menyelaraskan perkara ini

secara pentadbiran supaya orang-ramai menghadapi kesulitan mendapatkan perlindungan insuran.

KEGELINCIRAN KERETAPI

11. Tuan Farn Seong Than (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Perhubungan menyatakan samada kegelinciran keretapi yang sering berlaku ini diakibatkan oleh kerana penyelenggaraan trek-trek keretapi dan gerabak-gerabak yang tidak cukup dan bukannya diakibatkan oleh sabotaj seperti sering dituntut.

Timbalan Menteri Perhubungan (Tuan Mohd. Ali bin M. Shariff): Tuan Yang di-Pertua, adalah tidak benar bahawa kebanyakan daripada kegelinciran keretapi yang telah berlaku diakibatkan oleh kerana penyelenggaraan trek-trek, koc-koc dan gerabak-gerabak keretapi yang tidak memuaskan. Bagaimanapun memang benar iaitu terdapat banyak koc-koc, gerabak-gerabak dan landasan-landasan keretapi yang lama dan uzur yang berkehendakan penggantian. Dalam pada itu, ada tanda-tanda yang menunjukkan bahawa sebilangan daripada kegelinciran itu disebabkan oleh tindakan sabotaj.

Berhubung dengan usaha-usaha untuk memperbaiki landasan-landasan lama dan uzur, mengganti gerabak-gerabak dan koc-koc, tindakan-tindakan sedang dan akan diambil di dalam rancangan pembangunan keretapi Tanah Melayu untuk memperbaiki keadaan ini. Adalah diharapkan bahawa masalah kegelinciran ini akan berkurangan setelah siapnya kerja-kerja pembaikan/penggantian ini di bawah Rancangan Malaysia Ketiga.

Tuan S. Samy Vellu: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan sedar bahawa trek-trek yang ada digunakan oleh Keretapi Tanah Melayu sekarang adalah sempit, iaitu meter-gauge dan tidak boleh digunakan untuk sistem trafik yang laju. Jikalau sedar, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri jelaskan adakah satu rancangan dalam Keretapi Tanah Melayu untuk mengenalkan sistem trek broad-gauge dalam negara kita?

Tuan Mohd. Ali bin M. Shariff: Tuan Yang di-Pertua, sepanjang yang diketahui trek-trek yang digunakan hari ini adalah berseesuaian dengan koc-koc dan gerabak-gerabak yang digunakan di tanahair ini. Sekiranya ada difikirkan bahawa trek-trek ini tidak sesuai disebabkan oleh kerana sempit atau seumpamanya, saya fikir tidaklah ada kemungkinan melainkan koc-koc dan gerabak-gerabak itu juga diganti untuk menyesuaikan dengan trek yang diperlukan.

Tuan S. Samy Vellu: Soalan tambahan. Tidak lama dahulu pihak Keretapi Tanah Melayu mengatakan mereka tidak boleh melajukan sistem keretapi di dalam negara ini sebab trek itu kecil dan lama. Jikalau kita ikut trek-trek yang ada sekarang sistem keretapi dalam negeri kita ini tidak boleh laju. Adakah satu sistem yang mana kita boleh menaikkan taraf keretapi dan juga kelajuan daripada yang ada sekarang?

Tuan Mohd. Ali bin M. Shariff: Tuan Yang di-Pertua, jika diperlukan keadaan seperti itu, yakni memerlukan trek yang lebih lebar maka ia juga berkehendakkan koc-koc dan gerabak-gerabak yang mempunyai roda yang sesuai dengan trek yang dibina. Jika ini diperlukan, maka seluruh jalan-jalan keretapi atau trek-trek yang ada sekarang terpaksa diganti, demikian juga gerabak-gerabak dan koc-koc yang ada.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan tambahan tadi Yang Berhormat, maksud beliau tukar trek, tukar keretapi—semua baru. Jadi bila lebar, dia lebih laju. Tak ada soalan tambahan lagi?

PERMOHONAN PELABUR-PELABUR

12. Tuan Au How Cheong minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan:

- (a) untuk mempercepatkan pelaburan, samada cadangan beliau untuk menubuhkan satu badan pusat bagi memproses segala permohonan pelaburan telah dilaksanakan. Jika ya, bagaimana badan itu bergerak. Adakah tugas-tugasnya termasuk mengatasi masalah tanah;
- (b) adakah beliau sedar bahawa ramai pelabur-pelabur masih menghadapi berbagai masalah di peringkat Negeri atau Daerah tentang permohonan mereka dan mengakibatkan terganggunya pelaburan.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Abdul Manan bin Othman):

- (a) Unit pusat yang dimaksudkan itu akan ditubuhkan di Lembaga Kemajuan Perusahaan Persekutuan tidak berapa lama lagi selepas perkara-perkara pentadbiran berhubung dengan penubuhan Unit tersebut dibereskan. Unit ini adalah bertujuan untuk mengurangkan sebarang yang boleh beban para pelabur yang terpaksa pergi dan berurus dengan beberapa Ajensi-ajensi Kerajaan dengan maksud mempergiatkan aktiviti pelaburan. Unit pusat ini akan dianggotai oleh pegawai-pegawai yang akan ditempatkan di Lembaga Kemajuan Perusahaan Persekutuan oleh Jabatan-jabatan yang pada masa ini terlibat dalam pemerosesan kelulusan dan pelaksanaan projek. Pegawai-pegawai ini diberi kuasa untuk menjalankan tugas-tugas bagi pihak Jabatan-jabatan mereka untuk memberi nasihat, panduan dan penerangan mengenai polisi-polisi dan aturcara serta menerima permohonan-permohonan untuk kelulusan bersabit dengan perkara-perkara di bawah Ajensi masing-masing, umpamanya perkara-perkara yang berkaitan dengan galakan-galakan cukai, kemudahan-kemudahan kawasan perdagangan bebas, lesen eksais, pengecualian dari duti-duti impot ke atas impot mesin dan alat-alat komponen dan bahan-bahan mentah, perlindungan tariff, imigeresen dan permit kerja, undang-undang buruh dan hubungan perusahaan serta perjanjian teknikal.

Unit pusat yang dicadangkan itu buat pada permulaannya akan dianggotai oleh pegawai-pegawai dari Perbendaharaan, Jabatan Kastam dan Eksais Di Raja, Jabatan Imigeresen, Bahagian Perindustrian dan Bahagian Perdagangan Dalam Negeri, Kementerian Perdagangan dan Perindustrian, serta Kementerian Buruh dan Tenaga Rakyat.

Berkenaan masalah tanah, perkara ini tidak akan dikendalikan secara langsung oleh Unit tersebut oleh kerana pihak yang berkuasa dalam hal ini ialah Kerajaan-kerajaan Negeri yang berkenaan. Walau bagaimanapun, Lembaga Kemajuan Perusahaan Persekutuan

melalui Bahagian Susulannya, sedia membantu para pelabur dalam hal-hal mendapatkan tapak kilang melalui perhubungannya dengan pihak-pihak yang berkuasa di Kerajaan-kerajaan Negeri.

- (b) Saya sedar setengah-setengah para pelabur menghadapi beberapa masalah di peringkat negeri dan daerah. Masalah yang utama adalah berkaitan dengan tanah yang mana adalah dalam urusan Kerajaan Negeri.

Yang menjadi masalah pada para pelabur ialah sekiranya mereka bercadang menempatkan kilang-kilang di luar kawasan-kawasan perindustrian yang dimajukan oleh Kerajaan Negeri di mana mereka mungkin menghadapi masalah penukaran syarat kegunaan tanah (conversion). Masalah ini tidak timbul jika mereka bercadang untuk mendapatkan tanah untuk tapak kilang-kilang mereka di kawasan-kawasan perindustrian. Lembaga Kemajuan Perusahaan Persekutuan adalah mengadakan penyelarasan yang rapat dengan Kerajaan-kerajaan Negeri dan Lembaga Kemajuan Perusahaan Persekutuan telah membolehkan para pelabur menempatkan projek-projek mereka dalam kawasan Perindustrian dengan kelambatan yang berkurangan.

Lembaga Kemajuan Perusahaan bersama-sama Kementerian Perusahaan Awam sedang menjalankan satu kajian bagi mengesyorkan aturcara-aturcara bagi permohonan tanah di semua Negeri dan untuk memperbaiki serta mempercepatkan permohonan tanah untuk tapak-tapak perusahaan di kawasan-kawasan perindustrian. Adalah diharapkan bahawa dengan memperkemaskan permohonan dan aturcara untuk tapak-tapak perusahaan, Lembaga Kemajuan Perusahaan Persekutuan akan boleh memberikan kelulusan menyeluruh yang meliputi semua aspek permohonan serta kelulusan-kelulusan mengenai perkara-perkara berkaitan dengan penubuhan sesuatu projek perindustrian, kepada para pelabur.

"PENINDASAN" OLEH MAJLIS PERBANDARAN PETALING JAYA

13. Tuan Oh Keng Seng minta Menteri Kerajaan Tempatan dan Wilayah Persekutuan menyatakan samada beliau sedar penindasan yang telah dijalani oleh Majlis Perbandaran Petaling Jaya terhadap ahli-ahli perniagaan kecil, doktor-doktor, taman didikan kanak-kanak yang mana menggunakan rumah-rumah untuk menjalani perniagaan mereka. Penindasan terhadap mereka ini tidak patut sebab perniagaan seperti ini tidak merbahaya kepada kesihatan atau mengganggu hal ehwal awam. Adakah Menteri tersebut akan beri arahan pada Majlis Perbandaran Petaling Jaya supaya mereka tidak dibawa ke Mahkamah oleh Pihak yang tertentu ini.

Tuan S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, saya anggap perkataan "penindasan" yang digunakan adalah satu perkataan yang membawa makna bahawa Majlis Perbandaran dengan sengaja atau sewenang-wenangnya menjalankan tindakan-tindakan secara kekerasan tanpa sokongan Undang-undang. Jika demikian, saya tidak sedar adanya penindasan berlaku di Majlis Perbandaran Petaling Jaya. Apa yang berlaku ialah Majlis Perbandaran Petaling Jaya telah meminta supaya mereka yang menggunakan rumah-rumah mereka sebagai tempat perniagaan menghentikan berbuat demikian oleh kerana rumah-rumah mereka adalah rumah-rumah kediaman yang dibina di dalam kawasan khas untuk kediaman. Perniagaan hanya boleh dilakukan di rumah-rumah kedai atau tempat-tempat kawasan perniagaan yang telah ditetapkan. Ini adalah mengikut pelan-pelan teratur yang telah diluluskan dan dibuat demi menjamin perancangan dan pembangunan yang teratur.

Ahli Yang Berhormat dari Petaling itu patut memberi sokongan kepada Majlis Perbandaran Petaling Jaya di dalam usahanya mereka yang bertujuan menentukan peraturan hidup sempurna mengikut Undang-undang dan dasar-dasar yang telah ditentukan. Jika tidak, kita akan dapati kelak sebahagian besar rumah-rumah kediaman akan menjadi kedai-kedai perniagaan. Jika ini berlaku maka satu keadaan yang kecoh akan timbul dan saya percaya penduduk-penduduk

Majlis Perbandaran Petaling Jaya akan menuduh Majlis itu cuai dan tidak bertanggungjawab ataupun tidak layak mentadbirkan kawasannya mengikut lunas-lunas perancangan yang tegas.

Tuan Oh Keng Seng: Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar profession doktor bukan satu perniagaan, mereka tidak didaftarkan dalam pendaftaran perniagaan. Apakah sebab doktor-doktor tidak boleh menjalankan perkhidmatan mereka dalam rumah, mereka juga memberi khidmat kepada pesakit-pesakit di jalan-jalan atau di mana-mana mereka suka. Apakah sebab mereka tidak boleh beri perkhidmatan di rumah-rumah mereka?

Tuan S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, saya telah terangkan bukan kita menolak mereka menjalankan perniagaan dengan sewenang-wenangnya, tetapi ada undang-undang, dasar-dasar, pelan-pelan teratur dan jika doktor menjalankan perkhidmatan perniagaannya di rumah, itu tidak boleh dibenarkan.

DOKTOR-DOKTOR DI LUAR BANDAR

14. Tengku Noor Asiah binti Tengku Ahmad (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Kesihatan menyatakan, adakah pihak Kementerian Kesihatan telah mengatasi masalah kekurangan Doktor-doktor di kawasan luar bandar yang ramai penduduknya dan ramai pula pesakit-pesakit yang perlu dirawati, dan apakah pula tindakan Kementerian ini ke atas doktor-doktor yang enggan berkhidmat di luar-luar bandar.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Chong Hon Nyan): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Kesihatan sedar tentang keutamaan yang perlu diberikan untuk menempatkan pegawai-pegawai perubatan ke kawasan-kawasan luar bandar. Kesemua pusat-pusat kesihatan besar di kawasan-kawasan ini adalah mempunyai doktor-doktornya sendiri. Di pusat-pusat kesihatan besar yang lebih sibuk, Kementerian Kesihatan telah menempatkan 2 orang doktor. Kumpulan bergerak melawat ke kawasan-kawasan pendalaman dalam masa dua minggu sekali, dan di mana boleh, kumpulan ini adalah diketuai oleh seorang doktor.

Kementerian Kesihatan adalah sedang berusaha untuk menempatkan sebanyak-banyak doktor yang termampu olehnya ke hospital-

hospital daerah, dan Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum bahawa hospital-hospital di luar bandar sekarang mempunyai doktor-doktor lebih daripada seorang. Kementerian Kesihatan akan terus memberi keutamaan meluaskan perkhidmatan perubatan, kesihatan dan pergigian ke kawasan-kawasan luar bandar, dan soalan enggan berkhidmat di kawasan-kawasan ini tindaklah timbul.

TULISAN JAWI DI PEJABAT KERAJAAN

15. Tuan Hashim bin Ghazali minta Perdana Menteri menyatakan samada beliau sedar tulisan Jawi yang biasa ditulis di samping tulisan Rumi di papan nama Pejabat-pejabat Kerajaan sudah berkurangan; jika sedar, adakah beliau bercadang hendak mengarahkan supaya tulisan Jawi dimestikan tulis pada papan-papan nama Pejabat-pejabat tersebut.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Sri Haji Kamaruddin bin Haji Mohd. Isa): Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan sedar perkara tersebut. Dalam hal ini Kerajaan adalah menggalakkan supaya tulisan Jawi ditulis pada papan nama Pejabat-pejabat Kerajaan khususnya di Jabatan Kerajaan yang banyak berurusan dengan orang ramai.

Memandangkan tulisan Rumi yang dipakai sekarang ini telah difahami untuk memberitahu orang ramai nama Pejabat-pejabat Kerajaan yang berkenaan, maka perkara samada tulisan Jawi hendak ditulis di samping tulisan Rumi itu adalah terserah kepada budibicara Kementerian atau Jabatan-jabatan berkenaan. Pada masa ini tulisan Jawi di papan nama pejabat memang ada digunakan oleh beberapa Jabatan di bawah Kerajaan Negeri.

PEPERIKSAAN SRP/LCE MURID-MURID BUMIPUTRA

16. Tuan Haji Mohd. Taufek bin Datuk Haji Asneh minta Menteri Pelajaran menyatakan adakah beliau sedar bahawa lebih kurang 60% murid-murid Bumiputra Tingkatan III gagal di dalam Peperiksaan SRP atau LCE adalah kerana Kertas Ilmu Hisab yang diwajibkan; jika ya, nyatakan adakah kelonggaran dapat diberi bagi menjamin bilangan murid-murid Bumiputra yang berjaya meningkat peratus yang ada sekarang.

Dato' Chan Siang Sun: Tuan Yang di-Pertua, adalah tidak tepat dikatakan bahawa 60% murid-murid sahabat Bumiputra Tingkatan III gagal di peringkat SRP atau LCE kerana kegagalan dalam Ilmu Hisab, sedangkan peratus kegagalan calon-calon sahabat Bumiputra dalam Peperiksaan SRP pada tahun 1977 sebenarnya hanya 43.3% dan bagi LCE pula hanya 40.1%. Mereka yang gagal ini adalah kerana tidak memenuhi syarat-syarat Bahasa iaitu meliputi Bahasa Malaysia dan juga bahasa Inggeris, mata-pelajaran-matapelajaran tertentu dan "aggregate" keseluruhannya.

KELAS TADIKA

17. Toh Puan Oon Zariah binti Abu Bakar bertanya kepada Menteri Pelajaran samada Kerajaan bercadang hendak mengadakan Kelas-kelas Tadika yang percuma dan/atau wajib. Jika ya, bila dan jika tidak, mengapa.

Dato' Chan Siang Sun: Tuan Yang di-Pertua, setakat ini Kementerian Pelajaran belum ada cadangan hendak mengadakan kelas TADIKA percuma dan/atau wajib.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, bagi mengadakan kelas TADIKA percuma dan/atau wajib ini, Kementerian Pelajaran memerlukan kajian yang teliti daripada semua segi termasuk aspek pendidikan (educational aspect), perbelanjaan dan kaitannya dengan dasar dan perancangan pelajaran negara yang sedang berjalan sekarang ini.

Tuan S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan sedar bahawa di bawah Rancangan Malaysia Ketiga Kerajaan Pusat ada juga mencadangkan untuk membelanjakan berjuta-juta ringgit untuk kelas TADIKA dan sekarang ini juga TADIKA ada dijalankan di sana-sini, di kampung-kampung untuk memperkemaskan lagi. Sebab itu, bolehkah Kementerian Pelajaran menyusun dengan secepat mungkin untuk mendapatkan satu rancangan untuk kelas TADIKA ini yang mana kanak-kanak daripada ladang-ladang, kampung-kampung dan kampung-kampung baru boleh dapat hasil.

Dato' Chan Siang Sun: Tuan Yang di-Pertua, di bawah Rancangan Malaysia Ketiga saya sedar bahawa ada peruntukan untuk

mengadakan atau membantu mengadakan TADIKA atau TABIKA yang kita telah dapat banyak nama pada masa sekarang yang dianjurkan oleh Kementerian yang lain. Tetapi bagi pihak Kementerian Pelajaran apa yang saya jawabkan dalam jawapan tadi, kita tidak mampu lagi pada masa sekarang, tetapi dengan secara tidak langsung kita ada membuat langkah-langkah untuk menolong sekurang-kurangnya pendaftaran semua TADIKA yang diadakan khasnya dari segi swasta yang mana kita buat pendaftaran supaya tempat TADIKA ini dapat dikawal dari segi kesihatan, dari segi guru-guru yang mengajar mesti sesuai dengan kelayakan dan sebagainya. Ini kita sudah buat sebagai langkah yang pertama. Kita masih ada satu kajian dan juga satu eksperimen di mana sekolah-sekolah misalnya di Pahang Tenggara, kita ada membuat kajian supaya di mana ada bangunan-bangunan baru sekolah rendah, kita menambah satu dua bilik yang khas untuk TADIKA. Jikalau kajian ini didapati berkesan atau efektif kita dengan lebih teliti menilai iaitu jikalau ada kewangan yang baik untuk Kementerian Pelajaran dan juga ekonomi negara keseluruhannya, barangkali boleh kita dapat mengadakan TADIKA di bawah Kementerian Pelajaran.

Tuan S. Samy Vellu: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Walaupun Kementerian Pelajaran ialah satu Kementerian untuk menjalankan tugas-tugas pelajaran dalam negara kita, mengapa Kerajaan Pusat memberi banyak peruntukan kepada Kementerian Pertanian untuk menjalankan kelas TADIKA sekarang. Kementerian Pertanian bukanlah satu Kementerian yang ada tugas-tugas atau

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, soalan tambahan bukan boleh melibatkan perdebatan. Peraturan-peraturan Mesyuarat tidak membenarkan itu. Apa soalan tambahannya?

Tuan S. Samy Vellu: Soalan tambahannya atas perkara TADIKA, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Ya. Terus kepada soalan tambahan, kalau tidak, saya tidak benarkan.

Tuan S. Samy Vellu: Bolehkah saya mendapat tahu mengapakah Kementerian ini tidak menjalankan kelas itu dan diberikan kepada Kementerian lain.

Dato' Chan Siang Sun: Soalan ini sudah saya jawab tadi (*Ketawa*).

KECURIAN BARANG-BARANG DI PELABUHAN

18. Tuan Lee Boon Peng (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Perhubungan menyatakan memandang bahawa kadar kecurian dan barang-barang pecah di pelabuhan Sarawak dan Sabah sangat tinggi dan masih bertambah syarikat-syarikat di Semenanjung Malaysia yang menghantarkan barang-barang ke Sabah dan Sarawak terpaksa membayar premium insuran yang sangat tinggi yang mana akhirnya, pengguna-pengguna terpaksa membeli barang-barang tersebut dengan harga-harga yang mahal. Oleh yang demikian bolehkah Menteri itu menyiasat perkara ini dan mengambil tindakan sesuai supaya mengurangkan kecurian dan barang-barang pecah yang berlaku semasa turun-naik barang-barang itu di pelabuhan-pelabuhan.

Tuan Mohd. Ali bin M. Shariff: Tuan Yang di-Pertua, pelabuhan-pelabuhan di negeri Sarawak dan Sabah adalah di bawah tanggungjawab Kerajaan-kerajaan Negeri tersebut melainkan sekiranya ada pelabuhan itu diistiharkan sebagai Pelabuhan Persekutuan. Oleh itu soalan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat daripada Kawasan Tanjong Malim ini sepatutnya dirujuk kepada Dewan Undangan negeri masing-masing. Bagaimanapun perkara yang dibangkitkan itu telah disiasat oleh Kementerian Perhubungan dan didapati bahawa setakat ini kecurian dan pemecahan barang-barang yang berlaku di pelabuhan-pelabuhan di kedua-dua negeri tersebut tidaklah menimbulkan kebimbangan kepada pihak-pihak Berkuasa Pelabuhan yang berkenaan pengguna-penggunanya. Tindakan tegas telah dan akan diambil terhadap pekerja-pekerja yang mencuri/memecah barang-barang yang disimpan di Pelabuhan termasuk pembuangan kerja jika dibuktikan bersalah oleh mahkamah.

Di samping itu, pihak berkuasa Pelabuhan-pelabuhan yang berkenaan juga terus mengambil tindakan-tindakan memperkemaskan lagi sistem kawalan Keselamatan mereka untuk mencegah kecurian dan pemecahan barang-barang seperti memperbesar serta mempermodenkan Pasukan Keselamatan Pelabuhan, mengadakan dialog dengan pihak pengguna-pengguna pelabuhan mengenai peraturan-peraturan pengendalian kargo yang

berkesan dan mengadakan kerjasama dengan pihak-pihak Polis dan Kastam dalam perkara ini.

BURUH KANAK-KANAK

19. Tuan Lim Cho Hock (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan samada beliau akan membuat usul kepada Kerajaan untuk menguatkan lagi undang-undang dan peraturan bersabit dengan pengambilan kerja buruh kanak-kanak di dalam negeri ini.

Datuk Lee San Choon: Tuan Yang di-Pertua, Akta kanak-kanak dan orang-orang Muda (pekerjaan), 1966 telah memberi perlindungan-perindungan yang cukup kepada kanak-kanak dan orang-orang muda dalam pekerjaan. Undang-undang tersebut telah menetapkan jenis-jenis pekerjaan di mana mereka boleh digaji. Ia juga mengandungi peruntukan-peruntukan mengenai hari-hari kerja dan masa bekerja dan peruntukan khas mengenai pekerjaan di tempat-tempat hiburan awam.

Pegawai-pegawai dari Kementerian saya yang dipertanggungjawabkan bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Akta ini sentiasa menjalankan pemeriksaan-pemeriksaan biasa termasuk lawatan sebelah malam dalam menentukan bahawa undang-undang ini dipatuhi. Dalam tahun 1977 seramai 16 majikan telah didakwa kerana berbagai-bagai kesalahan di bawah Akta ini dan jumlah denda yang telah dikenakan ialah \$6,225.00

Tuan Lim Cho Hock: Soalan tambahan. Adakah Menteri itu sedar ada banyak budak-budak bekerja di kedai kopi menjual tiket loteri?

Tuan Yang di-Pertua: Sedar atau tidak? itu saja.

Datuk Lee San Choon: Itu tak ada berkaitan dengan jual tiket loteri.

Tuan Yang di-Pertua: Ada kaitan, pekerja di kedai kopi.

Datuk Lee San Choon: Mungkin boleh jadi ada.

Tuan Yang di-Pertua: Kalau sedar cakap sedar, kalau tidak sedar cakap tidak sedar. Jadi, antara sedar dengan tidak.

Datuk Lee San Choon: Hanya ada kemungkinan boleh jadi ada berlaku.

Tuan Yang di-Pertua: Kemungkinan ada.

Tuan Lim Cho Hock: Itu adakah Kerajaan akan ambil tindakan untuk memberhentikan perkara itu berlaku?

Datuk Lee San Choon: Tuan Yang di-Pertua, kalau Ahli Yang Berhormat dapat memberikan satu soalan bertulis saya akan beri jawapan.

RASUAH—HONG KONG & SHANGHAI BANK KEPADA DATUK HAJI HARUN IDRIS

20. **Tuan Lim Cho Hock** minta Menteri Undang-undang dan Peguam Negara menyatakan adakah Kerajaan bercadang untuk mendakwa pegawai-pegawai Hong Kong dan Shanghai Bank yang terlibat kerana memberi rasuah kepada bekas Menteri Besar Selangor Datuk Harun Idris, dengan sejumlah wang sebanyak \$250,000 untuk mendapat sekeping tanah Kerajaan. Jika tidak, mengapa.

Datuk Seri Haji Hamzah bin Haji Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, memandangkan bahawa rasuah itu telah pun diminta oleh Datuk Haji Harun bin Idris dan pegawai-pegawai bank tersebut tidak ada jalan lain tetapi terpaksa memberinya supaya kerja-kerja pembinaan projek tersebut yang pada masa itu telah tergendala beberapa lama dapat diteruskan, saya berpendapat tidak wajar pegawai-pegawai bank tersebut didakwa. Dan lagi ada kesulitan bagi mendapatkan saksi-saksi untuk memberi keterangan bagi pihak pendakwa. Adalah dijangka dengan nyatanya bahawa orang-orang yang meminta dan menerima rasuah itu tidak akan dengan relanya memberi keterangan sedemikian. Keterangan mereka itu amat perlu untuk membuktikan kesalahan tersebut. Tanpa keterangan sedemikian adalah tidak wajar sekiranya pegawai-pegawai bank tersebut didakwa. Oleh sebab yang demikian, saya tidak bercadang hendak mendakwa mereka itu.

Tuan Lim Cho Hock: Soalan tambahan. Bolehkah Kerajaan memberi kepada pegawai-pegawai Hong Kong dan Shanghai Bank itu immunity?

Datuk Seri Haji Hamzah bin Haji Abu Samah: Tidak ada.

Tuan Lim Cho Hock: Oleh itu bolehkah Kerajaan memberi sebab-sebab kenapa Kerajaan tidak tuduh mereka?

Tuan Yang di-Pertua: Tadi sebab-sebab sudah diberi.

Lim Cho Hock: Saya tidak faham.

Tuan Yang di-Pertua: Tak faham, itu soal lain. (Ketawa) Kena bacalah betul-betul.

“NEW THRILL”—PENIPUAN GADIS-GADIS

21. **Tuan Haji Hadadak bin Daing Pasauk** (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menerangkan apakah langkah yang diambil oleh Kementerian ini mengenai berita di dalam akhbar “New Thrill” pada 18hb Januari, 1978 mengenai pengakuan seorang gadis yang telah ditipu dan diperdayakan oleh iklan-iklan tempatan bekerja di Jepun di mana beliau dipaksa menjadi pelacur; apakah langkah Kementerian untuk mengawal iklan-iklan di dalam akhbar-akhbar tempatan bagi menentukan identiti pengiklan dan mencegah perbuatan penipuan itu.

Tuan Rais Yatim: Tuan Yang di-Pertua, berita yang tersiar dalam akhbar “New Thrill” keluaran 18hb Januari, 1978 mengenai pengakuan seorang gadis yang telah ditipu dan diperdaya oleh iklan-iklan tempat bekerja di Jepun dan seterusnya dipaksa menjadi pelacur tidaklah benar sama sekali. Setelah disiasat didapati bahawa penerbit akhbar “New Thrill” telah mencedok berita tersebut daripada sebuah akhbar Bahasa China menokok dan menambahnya sebelum disiarkan dan memberikan gambaran bahawa kejadian tersebut kononnya berlaku ke atas seorang gadis dari Malaysia. Teks asal berita tersebut sebagaimana yang ditulis oleh pengarang akhbar bahasa China itu tidak ada menyebutkan negeri asal gadis tersebut. Bukti-bukti ada pada Kementerian ini yang menunjukkan bahawa berita tersebut tidaklah benar. Penerbit Akhbar “New Thrill” telah diberi amaran kerana menyiarkan berita yang tidak benar.

Mengenai bahagian kedua soalan ini suka dijelaskan bahawa Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri bersama-sama dengan pihak Polis, sentiasa meneliti iklan-iklan di akhbar dan mengambil tindakan jika iklan-iklan itu boleh menjejaskan keselamatan negara, ketenteraman awam dan akhlak. Bagi iklan perdagangan ianya adalah terkawal di bawah Akta Perihal Dagangan 1972 (Trade Description Act, 1972) dan tindakan-tindakan telah pun dan akan terus dan diambil oleh Kementerian Perdagangan, jika sekiranya ada iklan-iklan yang tidak mematuhi Akta ini.

PENGEDARAN DADAH

22. Tuan Mohd. Zahari bin Awang (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Undang-undang dan Peguam Negara menyatakan ada kah wabak penagihan dan pengedaran dadah di negeri kita masih berleluasan lagi sekarang dan apakah tindakan yang akan diambil oleh Kerajaan dan adakah Kerajaan pernah memikirkan bahawa dengan memperhebatkan Dakwah Islamiah boleh mengurangkan pengaruh dadah di dalam negara kita.

Datuk Seri Haji Hamzah bin Haji Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, keadaan penagihan dan pengedaran dadah di negara ini adalah berada dalam keadaan yang serupa semenjak masa-masa kebelakangan ini. Sungguh pun keadaan ini adalah boleh dikatakan serius tetapi pihak berkuasa masih boleh mengawal keadaan daripada menjadi lebih serius lagi. Kerajaan terus mengambil segala langkah yang difikirkan sesuai untuk membenteraskan kegiatan-kegiatan pengedaran dan penagihan dadah. Langkah-langkah ini adalah dari segi undang-undang, pencegahan, rawatan dan pemulihan. Walau bagaimanapun, Kerajaan sedia mengambil apa-apa langkah lagi jika difikirkan perlu mengikut perlembagaan dan undang-undang negara.

Kerajaan memangnya sedar bahawa Dakwah Islamiah boleh digunakan sebagai satu usaha mengurangkan bukan sahaja pengaruh dadah malah terhadap lain-lain perbuatan maksiat. Oleh kerana itulah maka Kerajaan sentiasa menggalakkan perkembangan-perkembangan Dakwah Islamiah di negara ini.

BURUH PELABUHAN IKAN CHENDERING

23. Tuan Mohd. Zahari bin Awang (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan samada beliau sedar tentang aduan yang dibuat oleh pekerja-pekerja sebuah syarikat asing yang menjalankan kerja-kerja pembangunan pelabuhan Ikan Chendering, Trengganu, bahawa mereka telah dibayar gaji yang sangat tidak berpatutan. Adakah siasatan telah dibuat tentang perkara ini dan apakah tindakan yang telah diambil.

Datuk Lee San Choon: Tuan Yang di-Pertua, projek yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat ialah mengenai kontrak sebanyak \$14 juta bagi membina satu breakwater sea-wall di Pelabuhan Ikan Chendering, Trengganu.

Tawaran kontrak telah dibuka kepada syarikat-syarikat antarabangsa dan diberi kepada sebuah syarikat usahasama iaitu Syarikat Noormasman Sendirian Bhd., Sui Construction and Transport Company Malaysia Sdn. Bhd. Mengikut penyiasatan yang telah diadakan gaji-gaji yang dibayar kepada pekerja-pekerja adalah memuaskan. Syarikat ini menggaji seramai 70 orang pekerja yang terdiri daripada:

- 55 orang Melayu,
- 12 orang China; dan
- 3 orang India.

Gaji-gaji dibayar adalah bergantung kepada jenis-jenis kerja yang dijalankan, misalnya:

- Buruh Am \$5 sehari
- Pemandu Lori \$8 sehari
- Tukang Kayu \$8 sehari
- Quarry Crane Operator \$14 sehari
- Kerani Quarry \$420 sebulan
- Juru Ukur \$840 sebulan.

Walaupun bagaimanapun, jika Ahli Yang Berhormat itu mempunyai maklumat-maklumat yang lain dari ini, silalah menulis kepada saya supaya siasatan lanjut dapat dijalankan.

PENYELEWENGAN KAKITANGAN

24. Tuan Haji Hadadak bin Haji Daing Pasuk bertanya kepada Menteri Pertahanan ramaikah kakitangan di dalam Kementerian

yang perkhidmatan mereka diberhentikan semenjak tahun 1975 hingga 1977, kerana terlibat dalam penyelewengan dan apakah tindakan yang telah diambil terhadap mereka itu.

Dato' Abdul Jalal bin Haji Abu Bakar: Soalan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat itu agak terlalu umum. Walau bagaimanapun, kalau "penyelewengan" yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat itu ialah penyalahgunaan harta dan wang Kerajaan maka tidak ada seorangpun pegawai dan kakitangan di Kementerian Pertahanan yang telah diberhentikan oleh sebab-sebab yang tersebut tetapi kalau "penyelewengan" itu bermakna berkelakuan kurang baik, penyalahgunaan dadah, meninggalkan tugas dan lain-lain lagi sejumlah 1,255 orang pegawai tentera dan lain-lain pangkat serta kakitangan awam di Kementerian telah diberhentikan dari tahun 1975-1977.

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 25 hingga 42 adalah diberi di bawah ini)

DOKTOR-DOKTOR BERKURANGAN

25. Tuan Farn Seong Than minta Menteri Kesihatan menyatakan bila Kementerian beliau boleh mengatasi kekurangan doktor-doktor dalam negara ini yang dipercayai adalah setinggi 40% pada masa ini.

Tan Sri Chong Hon Nyan: Kecukupan doktor-doktor di negara ini bukanlah suatu masalah Kementerian Kesihatan sahaja, akan tetapi terletak juga kepada pelajaran dan latihan bilangan muda-mudi kita yang cukup dalam iktisas yang memerlukan pengajian yang lama lagi sukar ini. Kekurangan doktor-doktor pada keseluruhannya, akan terus dirasai untuk beberapa ketika disebabkan oleh perluasan pesat perkhidmatan-perkhidmatan Kementerian Kesihatan, dan dengan adanya permintaan untuk mendapatkan perkhidmatan ini yang semakin bertambah di dalam sektor swasta. Oleh kerana orang ramai semakin dipercayai rawatan perubatan dan kesihatan moden maka permintaan ini akan terus bertambah daripada berkurangan.

Dalam tahun 1977, terdapat seramai 2,922 orang doktor telah mendaftarkan diri untuk mengamal di Malaysia. Dari jumlah ini, 1,648 orang adalah dalam sektor awam, manakala 1,274 orang dalam sektor swasta. Dengan adanya siswa-siswi perubatan dari Universiti Malaya dan Universiti Kebangsaan adalah diharapkan bahawa kekurangan doktor-doktor ini keseluruhannya akan dapat diatasi sedikit, walaupun untuk menyatakan bahawa kita mempunyai bilangan doktor-doktor yang cukup di seluruh negara akan mengambil masa yang lama.

PINJAMAN PERUMAHAN DARI BANK

26. Datuk James Stephen Tibok minta Menteri Kewangan:

- (a) samada beliau sedar bahawa bank-bank mengambil dari 6 hingga 12 bulan untuk memproses permohonan-permohonan bagi pinjaman wang dari rakyat untuk mendirikan rumah dan kadangkala setelah begitu lama menunggu, permohonan itu ditolak begitu sahaja, dan jika sedar, adakah Kerajaan akan mengambil tindakan untuk memperbaiki layanan yang diberi oleh bank-bank; dan
- (b) samada dasar Kerajaan untuk menolong rakyat jelata memiliki rumah hanya janji kosong sahaja.

Puan Rafidah Aziz:

- (a) Saya difahamkan bahawa sesuatu bank dagang biasanya memerlukan tiga (3) atau empat (4) minggu untuk memproseskan suatu pinjaman perumahan. Pertimbangan yang baik biasanya diberi kepada permohonan yang dapat memenuhi keperluan-keperluan biasa bank iaitu, seperti memberi segala maklumat-maklumat yang cukup kepada Bank-bank yang berkenaan. Ada kes-kes kelewatan dalam memproseskan permohonan-permohonan pinjaman perumahan yang berlaku kerana surat hakmilik tanah berkenaan tidak teratur oleh kerana ada halangan-halangan (encumbrances), ada terdapat masalah pembahagian tanah dan tidak adanya surat-surat hakmilik persendirian (individual title). Walau bagaimanapun, orang-orang awam dinasihatkan supaya jangan ragu-ragu untuk melaporkan sebarang permohonan

pinjaman yang mengambil masa yang terlalu lama dari biasa, kepada pihak berkuasa untuk dibuat penyasatan.

- (b) Bagi menjawab soalan (b) adalah tidak benar bahawa dasar Kerajaan untuk menolong rakyat jelata memiliki rumah hanya janji kosong sahaja. Sebaliknya Kerajaan telah mengambil beberapa langkah untuk menolong rakyat jelata memiliki rumah sendiri. Antara langkah-langkah ini adalah pinjaman sebanyak \$400 juta yang diatitkan oleh Kementerian Kewangan dan dijalankan oleh Malaysia Building Society Berhad (MBSB). Sumbangan wang diperolehi daripada Bank Negara Malaysia dan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja, yang mana MBSB memberi pinjaman wang tersebut dengan faedah 5.5% setahun kepada peminjam-peminjam untuk rancangan-ancangan rumah murah yang disahkan oleh MBSB. Selain daripada ini Kerajaan telah memperuntukkan sebanyak \$469.5 juta di bawah Rancangan Malaysia Ketiga bagi rumah-rumah kos rendah. Peruntukan-peruntukan ini adalah untuk mengadakan kemudahan-kemudahan bagi pembinaan rumah-rumah kos rendah menerusi ejensi-ejensi Kerajaan di seluruh negara. Jumlah ini adalah tambahan sebanyak 274% dari peruntukan di bawah Rancangan Malaysia Kedua.

Kerajaan juga telah memperuntukkan wang sebanyak \$10 juta bagi satu tabung pusingan ("revolving fund") yang diuruskan oleh Kementerian Perumahan dan Kemajuan Perkampungan. Tabung ini adalah untuk memberi pinjaman kepada pekerja-pekerja ladang, lombong dan di kampung-kampung baru untuk memiliki rumah-rumah sendiri. Adalah jelas dari langkah-langkah yang diambil seperti di atas bahawa dasar Kerajaan untuk menolong rakyat jelata memiliki rumah bukanlah janji kosong sahaja.

RANCANGAN BAHASA CHINA DI RADIO/TV SABAH

27. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Penerangan menyatakan:

- (a) mengapa Radio Sabah tidak dapat mengadakan rancangan-rancangan berbahasa China lebih dari dua jam

setiap hari seperti dijanjikan oleh Kerajaan Negeri Berjaya dalam pilihanraya negeri yang lepas;

- (b) samada Kerajaan Negeri Berjaya telah secara rasmi meminta Kementerian Penerangan untuk mengembalikan siaran rancangan-rancangan berbahasa China selama lebih dari dua jam setiap hari; dan
- (c) mengapa TV Sabah tidak menyiarkan berita dalam Bahasa China.

Menteri Penerangan (Dato' Mohamad bin Rahmat):

- (a) Untuk pengetahuan Ahli Yang Berhormat itu pada masa ini tidak ada perkhidmatan yang diberi nama Radio Sabah kerana perkhidmatan tersebut telah berakhir dalam tahun 1963. Sekiranya perkhidmatan yang dimaksudkan oleh beliau ialah Radio Malaysia, Kota Kinabalu, saya suka menyatakan bahawa rancangan-rancangan berbahasa China masih disiarkan sebagai dijadualkan semenjak tahun lepas dan masa siarannya ialah berjumlah satu jam iaitu 30 minit di waktu pagi dan 30 minit lagi di waktu petang.
- (b) Permintaan secara rasmi telah diterima dan keputusannya adalah sebagai yang telah saya katakan tadi.
- (c) Untuk pengetahuan Ahli Yang Berhormat yang berkenaan tidak ada perkhidmatan yang diberi nama TV Sabah. Sekiranya perkhidmatan yang dimaksudkan oleh beliau ialah TV Malaysia Rangkaian Ketiga, saya suka menyatakan bahawa Berita dalam Bahasa China tidak disiarkan di Rangkaian tersebut. Rangkaian Ketiga ialah Rangkaian TV Malaysia yang tunggal bagi Negeri Sabah dan Sarawak dan dasar penyiarannya adalah serupa dengan Rangkaian Pertama bagi Semenanjung Malaysia iaitu bahasa persembahan (termasuk rancangan Beritanya) dibuat di dalam Bahasa Malaysia sahaja. Justeru itu perkara Rangkaian Ketiga itu menyiarkan berita di dalam bahasa lain daripada Bahasa Malaysia tidak timbul.

PINJAMAN PERUMAHAN BAGI RUMAH PANJANG

28. Tuan Sibat Miut Anak Tagong minta Menteri Perumahan dan Kemajuan Perkampungan menyatakan samada beliau bercadang meluaskan rancangan pinjaman perumahan kepada penduduk-penduduk rumah panjang di Bahagian Ketujuh supaya mereka boleh membina rumah-rumah yang lebih baik.

Dato' Haji Ramli bin Omar: Soalan Ahli Yang Berhormat itu tidak berapa jelas. Ahli Yang Berhormat tidak menyatakan sekim pinjaman manakah yang dimaksudkan.

Walau bagaimanapun saya anggapkan Rancangan Pinjaman Perumahan yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat berkenaan ialah Rancangan Pinjaman kepada orang perseorangan dan Rancangan Rumah Panjang yang dikendalikan oleh pihak Suruhanjaya Perumahan dan Pembangunan Sarawak (SPPS). Sekiranya rancangan ini yang dimaksudkan maka jawapannya telah pun saya beri dalam Dewan ini pada 8hb Disember, 1977 yang lalu.

Setakat ini pihak Suruhanjaya Perumahan dan Pembangunan Negeri Sarawak telah pun menyiapkan satu projek perintis rumah panjang di Nanga Merirai dalam Bahagian Ketujuh, Sarawak. Projek ini melibatkan pembinaan rumah panjang yang mengandungi 31 yunit.

Disebabkan Kerajaan Negeri Sarawak telah pun mengadakan rancangan untuk menolong penduduk-penduduk rumah panjang, khasnya di Bahagian Ketujuh, maka Kementerian saya belum bercadang untuk mengadakan sebarang rancangan pinjaman perumahan seperti itu.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kementerian saya telah pun memberi pinjaman kepada semua negeri-negeri di bawah Rancangan Perumahan Awam Kos Rendah, termasuk Sarawak. Di bawah rancangan ini Kerajaan Negeri yang menentukan di mana satu-satu rancangan perumahan itu hendak diadakan.

Juga satu sekim yang dinamakan Kum-pulan Wang Amanah Pinjaman Perumahan untuk gulungan berpendapatan rendah telah

dikendalikan oleh Kementerian saya dan ianya direncanakan bagi meliputi empat sekim pinjaman perumahan seperti berikut:

Sekim A—Untuk mereka yang mempunyai tanah di persekitaran sesuatu estet perindustrian;

Sekim B—Penduduk kampung-kampung baru yang ada tanah;

Sekim C—Pekerja estet dan lombong;

Sekim D—Setinggalan-setinggalan yang terlibat dalam kawasan projek pembangunan Kerajaan Persekutuan.

Walau bagaimanapun buat masa ini kawasan perlaksanaan bagi sekim-sekim perumahan ini hanya terhad kepada beberapa kawasan sahaja. Ini adalah disebabkan oleh keadaan yang mendesak di kawasan yang telah dipilih itu. Ini bukanlah bermaksud Kementerian tidak mahu melaksanakan sekim ini di Malaysia Timur seperti yang disebutkan oleh Yang Berhormat. Sebagaimana yang Yang Berhormat sedia maklum, sekim ini baharu sahaja dilaksanakan dan Kementerian perlu memastikan kejayaannya sebelum dapat diperluaskan kawasan perlaksanaannya. Lagi satu sebab penting mengapa perjalanan Tabung ini belum lagi diperluaskan ialah oleh kerana bilangan pegawai-pegawai yang diperlukan untuk mentadbir dan mengawasi Tabung ini sangat terhad. Oleh sebab itu untuk masa ini Kementerian belumlah ada rancangan bagi meluaskan kawasan perlaksanaan sekim ini kepada penduduk-penduduk rumah panjang di Bahagian Ketujuh.

UNIT PERANCANG EKONOMI NEGERI SARAWAK

29. Tuan Latip bin Haji Dris minta Perdana Menteri menyatakan, sejak Rancangan Malaysia Ketiga dijalankan sehingga sekarang, berapa banyakkah unit perancang ekonomi telah diadakan di Negeri Sarawak.

Menteri Tak Berpotfolio (Tuan Richard Ho Ung Hun): Untuk makluman Ahli Yang Berhormat cuma satu sahaja unit perancang ekonomi negeri di Negeri Sarawak seperti mana terdapat di negeri-negeri lain di Malaysia.

Suka saya tekankan di sini bahawa tiap-tiap unit perancang ekonomi Negeri mempunyai tanggungjawab utama terhadap

matalamat dan tugas dalam menjalankan kerja-kerja perancangan pembangunan bagi pihak kerajaan negeri.

Untuk pengetahuan Ahli Yang Berhormat itu, jika dibandingkan dengan negeri-negeri lain, unit perancang ekonomi negeri Sabah dan Sarawak adalah mempunyai kakitangan yang mencukupi. Tambahan pula melalui sistem kementerian dalam pentadbiran kerajaan negeri Sarawak dan Sabah terhadap bahagian-bahagian perancangan di bawah Y.B. Menteri-menteri Negeri bagi menentukan dan menyediakan program-program pembangunan masing-masing. Program-program ini adalah diselenggarakan oleh Unit pembangunan masing-masing. Program-program ini adalah diselenggarakan oleh Unit perancang ekonomi Negeri bagi pihak Kerajaan Negeri khususnya di Sarawak dan Sabah.

PENJUALAN DAGING BABI

30. Tuan Mohd. Bakri bin Abdul Rais minta Menteri Kerajaan Tempatan dan Wilayah Persekutuan menyatakan samada beliau sedar bahawa dalam kawasan perumahan (Housing Estate) yang banyak penduduk-penduduknya terdiri dari berbagai-bagai kaum orang-orang Islam terdapat daging-babi dijual dengan menggunakan kenderaan. Apakah langkah/tindakan yang di ambil dalam perkara ini.

Tuan S. Subramaniam: Penjualan daging-babi di kawasan perumahan adalah dilakukan oleh penjaja-penjaja bergerak. Penguasa-penguasa tempatan yang mengeluarkan lesen semuanya menentukan bahawa kotak-kotak untuk menyimpan daging tersebut ditutup (tidak terdedah) dan dibuka di hadapan pembeli-pembeli sahaja. Jadi sekiranya terdapat penjual-penjual yang mendedahkan daging babi itu semasa mengelilingi kawasan-kawasan perumahan perkara itu haruslah dilaporkan kepada Penguasa-penguasa tempatan yang berkenaan supaya tindakan dapat diambil terhadap penjaja berkenaan.

PROJEK BEKALAN LETRIK LUARBANDAR

31. Tuan Lukman bin Abdul Kadir minta Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan samada beliau sedar bahawa banyak lagi projek-projek

Lembaga Letrik Negara (L.L.N.) yang telah diluluskan semenjak tahun 1976 dan 1977 dan sebelumnya yang masih belum diselesaikan terutama di Negeri Trengganu dan Kelantan. Jika ya, apakah tindakan Kerajaan bagi mempercepatkan projek-projek ini.

Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam (Datuk Haji Abdul Ghani Gilong): Saya sedar.

Sebagai langkah untuk mengatasi masaalah ini pihak Lembaga Letrik Negara telah menubuhkan satu pasukan petugas (Task Force) di Negeri Trengganu dan Negeri Kelantan untuk melaksanakan semua projek Bekalan Elektrik Luarbandar yang ketinggalan dari Rancangan Malaysia Kedua dan yang termasuk ke dalam Rancangan Malaysia Ketiga. Tugas-tugas utama yang telah diberikan kepada pasukan petugas ini adalah seperti berikut:

- (a) Menyiapkan semua projek sambungan Rancangan Malaysia Kedua (iaitu 19 bilangan di Trengganu dan 40 bilangan di Kelantan) pada atau sebelum 31hb Disember, 1978.
- (b) Menyiapkan semua projek tahun 1976 (iaitu 59 bilangan di Trengganu dan 151 bilangan di Kelantan) pada atau sebelum 31hb Disember, 1978.
- (c) Menyiapkan separuh bilangan projek-projek tahun 1977 (iaitu 39 bilangan di Trengganu dan bilangan di Kelantan) pada atau sebelum 31hb Disember, 1978.

Selepas itu baki-baki projek Rancangan Malaysia Ketiga akan terus dilaksanakan di dalam tahun yang berikut dengan matlamat bahawa semua projek tersebut akan siap sebelum akhir tempoh Rancangan Malaysia Ketiga.

GURU-GURU SEKOLAH RENDAH

32. Tuan Abu Bakar bin Arshad minta Menteri Pelajaran menyatakan samada beliau sedar ramai guru-guru sekolah rendah ditukarkan ke sekolah-sekolah menengah dengan alasan supaya guru berkenaan dapat membaiki tugas ikhtisas yang merupakan sebagai tindakan tatatertib, jika ya, adakah beliau sedar menjadi kebimbangan pula kepada ibubapa tindakan seumpama itu boleh melemahkan dan menjadikan anak-anak mereka gagal dalam peperiksaan. Jika

sedar, apakah tindakan yang akan dibuat kepada pegawai penyusunan dan pegawai yang meluluskan pertukaran tersebut.

Dato' Chan Siang Sun: Kementerian Pelajaran adalah menyedari bahawa sebilangan kecil di antara guru-guru di Sekolah Rendah ditukar ke Sekolah Menengah kerana sebab-sebab yang berikut:

- (1) Sesudah mereka memperolehi kelayakan akademik yang sesuai untuk pengajaran di Sekolah Menengah, misalnya Sijil Persekolahan Tinggi atau Ijazah.
- (2) Guru-guru kanan yang mempunyai pengalaman yang luas dan sesuai untuk pengajaran di kelas-kelas lebih tinggi.

Pertukaran mereka ke Sekolah Menengah akan meninggikan taraf pelajaran di Sekolah Menengah dan bukan satu tindakan tata-tertib di atas guru-guru yang berkenaan.

DASAR PELAJARAN KEBANGSAAN

33. Tuan Lim Cho Hock minta Menteri Pelajaran menyatakan samada beliau sedar bahawa sistem pelajaran dan polisi Kerajaan telah mengakibatkan kesedihan bagi ramai orang sebab mereka takut anak-anak mereka tidak dapat kesempatan yang cukup untuk mendapat pelajaran yang tinggi. Jika ya, apa tindakan yang diambil.

Dato' Chan Siang Sun: Inginlah saya tegaskan di sini bahawa Dasar Pelajaran Kebangsaan telah ditetapkan dan telah diterima oleh umum. Oleh itu, tidak perlu lagi kita membangkit-bangkitkan dasar yang telah pun ditetapkan itu. Mengenai sistem pelajaran pula, sungguhpun sistem itu telah dibentuk tetapi dari masa ke semasa sistem itu boleh diperbaiki lagi.

Akan tetapi untuk makluman Ahli Yang Berhormat hingga sekarang Kementerian Pelajaran telah memberi penumpuan sepenuhnya terhadap pembangunan universiti-universiti tempatan serta kemudahan-kemudahan bagi pelajaran tinggi dan adalah difikirkan buat masa ini kemudahan-kemudahan itu sudahpun mencukupi bagi keperluan negara. Di dalam hubungan ini inginlah saya menarik perhatian Ahli Yang Berhormat bahawa tiada sebuah negara pun di dunia ini yang dapat menyediakan tempat bagi

semua yang ingin melanjutkan pelajaran di institusi-institusi pelajaran tinggi. Tidak ada faedahnya jika terlalu banyak tempat yang disediakan sehingga siswazah menganggur.

UNIVERSITI MERDEKA

34. Tuan Farn Seong Than minta Menteri Pelajaran menyatakan mengapa Kerajaan mengambil masa yang lama untuk meluluskan permohonan menubuhkan Universiti Merdeka yang sesuai dengan semangat dan permohonan yang sah rakyat Malaysia keturunan China.

Dato' Chan Siang Sun: Tuduhan Ahli Yang Berhormat itu tidak benar. Setakat ini Kementerian saya belum lagi menerima secara rasmi permohonan untuk menubuhkan Universiti Merdeka, melainkan pihak Merdeka Universiti Sendirian Berhad telah menyebarkan permohonan tersebut ke bawah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong pada 30hb Januari, 1978.

PROJEK BEKALAN LETRIK LUARBANDAR

35. Datin Hajjah Fatimah binti Haji Abdul Majid minta Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan, adakah pihak Kementerian ini akan mengatasi kelambatan melaksanakan projek bekalan letrik ke kawasan-kawasan luarbandar yang sering berlaku pada hal kelulusannya telah lama dibuat.

Datuk Haji Abdul Ghani Gilong: Jawapan kepada soalan yang hampir-hampir serupa telahpun saya berikan di dalam Dewan yang mulia pada 24hb Mac, 1978 ketika menjawab pertanyaan mulut daripada Ahli Yang Berhormat dari Kuala Selangor. Saya tidak bercadang hendak menambah maklumat-maklumat lain.

SUKATAN PELAJARAN DARJAH SATU

36. Toh Puan Oon Zariah binti Abu Bakar bertanya kepada Menteri Pelajaran samada Sukatan Pelajaran bagi Darjah Satu akan dikaji semula memandangkan bukan semua murid-murid mendapat latihan Tadika.

Dato' Chan Siang Sun: Setakat ini Kementerian Pelajaran belum lagi bercadang untuk mengkaji semula sukatan pelajaran bagi Darjah Satu. Walau bagaimanapun, Kementerian Pelajaran sedang menjalankan projek percubaan untuk menyediakan panduan mengajar dan bahan-bahan pembelajaran bagi beberapa matapelajaran seperti Bahasa dan Hisab.

Adalah didapati bahawa kanak-kanak tidak seharusnya dibebankan dengan mata-pelajaran-matapelajaran tertentu tetapi rancangan kurikulum hendaklah menitikberatkan asas seperti membaca, mengira dan menulis. Pengalaman-pengalaman dalam aktiviti-aktiviti pra membaca dan pra menulis adalah dititikberatkan di Darjah Satu terutama sekali di peringkat permulaan persekolahan.

Kementerian Pelajaran juga sedang bekerjasama dengan Dewan Bahasa dan Pustaka membaiki mutu buku-buku bantuan Kerajaan dan memperbaiki isi sesuai dengan kanak-kanak di sekolah. Berdasarkan langkah-langkah yang sedang diambil adalah dipercayai bahawa murid-murid yang tidak mendapat latihan Tadika boleh mengikuti pengajaran yang diadakan di sekolah, terutama di peringkat permulaan.

KOMPLEKS PERNIAGAAN PEKAN RABU

37. Tuan Hashim bin Ghazali minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan samada beliau sedar bangunan Kompleks Pekan Rabu, Alor Star, Kedah, telah memberi kejayaan kepada kaum Bumiputra menjalankan perniagaan dan setaraf pula dengan peniaga-peniaga bangsa lain, jika sedar, adakah beliau bercadang hendak menggalakkan kepada tiap-tiap negeri supaya dibuat bangunan seperti itu khas untuk Bumiputra di tiap-tiap ibu negeri, jika tidak, kenapa.

Timbalan Menteri Perusahaan Awam (Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar): Saya memanglah sedar bahawa bangunan Kompleks Perniagaan Pekan Rabu, Alor Star, Kedah telah memberi kejayaan kepada kaum Bumiputra menjalankan perniagaan.

Kementerian Perusahaan Awam melalui MARA telahpun mendirikan rumah-rumah kedai dan aked-aked di ibu-ibu negeri yang

lain selain daripada bazaar-bazaar dan gerai-gerai di bandar-bandar di tiap-tiap negeri. Projek-projek seperti ini terdapat di Johor, Melaka, Trengganu dan lain-lain.

Aked-aked ini memberi kemudahan-kemudahan perniagaan yang sama diberi melalui Kompleks Pekan Rabu, untuk disewakan kepada kaum Bumiputra untuk menjalankan beberapa jenis perniagaan.

Setakat ini MARA telah mendirikan 91 buah projek-projek rumah-rumah kedai, aked, bazaar dan gerai di seluruh negara yang mengandungi kira-kira 1,249 ruang-ruang niaga dan memakan belanja sebanyak \$14.9 juta. Di bawah Rancangan Malaysia Ketiga MARA dijangka akan mendirikan kira-kira 234 buah projek-projek yang sama dengan anggaran belanja kira-kira \$82 juta yang mengandungi lebih kurang 2,300 yunit di seluruh negara iaitu dalam bandar dan luar bandar.

BAS JABATAN ORANG ASLI

38. Tuan Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan adakah beliau sedar bahawa bas-bas Jabatan Orang Asli yang mengangkut kanak-kanak dari persisiran hutan ke sekolah-sekolah atau asrama-asrama di bandar berada dalam keadaan terlalu uzur dan buruk. Jika ya, bilakah bas-bas ini akan diganti.

Tuan Rais Yatim: Jabatan Hal Ehwal Orang Asli mengambil dayausaha sendiri untuk menyediakan perkhidmatan bas bagi memudahkan anak-anak Orang Asli pergi ke sekolah di kawasan-kawasan yang tidak mempunyai perkhidmatan bas am yang sempurna. Setakat ini Jabatan Hal Ehwal Orang Asli menyediakan tiga buah bas untuk tujuan ini. Berhubung dengan keadaan bas-bas tersebut, meskipun bas-bas itu agak lama tetapi masih boleh dipakai.

Untuk makluman Yang Berhormat, bas-bas Jabatan Kerajaan tidak dapat diganti bila-bila masa yang dikehendaki melainkan setelah diperiksa dan diperakukan oleh Lembaga Pemeriksa Jabatan Kerja Raya dan didapati tidak boleh digunakan lagi. Jabatan Hal Ehwal Orang Asli telah menghubungi pihak Jabatan Kerja Raya Tapah untuk memeriksa keadaan bas jabatan di tempat tersebut.

RANCANGAN FELDA

39. Tuan Ngan Siong Hing minta Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah menyatakan bilangan sekim FELDA setakat ini dan pendapatan purata seseorang yang menyertai rancangan FELDA.

Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah (Tan Sri Datuk Haji Abdul Kadir bin Yusof): Bilangan Rancangan-rancangan Felda sehingga 31-12-1977 ialah 211 buah. Bilangan sekarang ialah 244. Pendapatan peneroka sebelum pengeluaran hasil daripada tanah mereka ialah antara \$100-\$120. Ini tidak termasuk pendapatan tambahan yang boleh diperolehi oleh peneroka, isteri atau tanggungannya, jika mereka membuat kerja tambahan di luar kawasan pertanian masing-masing, mahupun di dalam rancangan yang sama atau rancangan yang berhampiran.

Dalam tahun 1977 pendapatan purata kasar dan bersih sebulan yang diperolehi oleh peneroka-peneroka yang telah mendapat hasil yang diuntukkan kawasan pertanian 8 ekar dan 10 ekar adalah seperti berikut:

	<i>Luas Tanaman</i>	<i>Sawit</i>		<i>Getah</i>	
		<i>Pendapatan</i>		<i>Pendapatan</i>	
		<i>Kasar</i>	<i>Bersih</i>	<i>Kasar</i>	<i>Bersih</i>
8 ekar		717.81	588.22	549.96	389.65
10 ekar		797.45	599.59	273.43	205.54

* (Pendapatan kasar seorang peneroka ialah pendapatan hasil tanaman peneroka setelah ditolak perbelanjaan penyelenggaraan ladang seperti kos baja, pengangkutan buah sawit, alat-alat menuai dan sebagainya, manakala pendapatan bersih adalah pendapatan setelah ditolak bayaran balik pinjaman peneroka, bayaran cukai tanah dan upah ukur).

SUNGAI KINTA—KECEMARAN

40. Tuan Abu Bakar bin Arshad minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan hasil kajian yang tercapai atas kecemaran Sungai Kinta dan ikhtiar yang boleh menjamin sungai tersebut dapat dipulihkan seperti asalnya. Adakah benar sungai tersebut dicemarkan oleh lombong ataupun dengan sebab lain. Jika kecemaran disebabkan lombong, apakah tindakan yang dibuat terhadap lombong tersebut.

Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar (Tan Sri Ong Kee Hui): Saya ingin memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa seluruh lembah Sungai Kinta telah pun dikaji. Kajian-kajian luar telah dijalankan pada bulan Januari, 1978 bertujuan:

- (i) untuk mengesahkan semua punca-punca pencemaran yang ada;
- (ii) untuk memeriksa kualiti air Sungai Kinta serta anak-anak sungainya yang utama termasuk Sungai Tumbok, Sungai Terus, Sungai Johan, Sungai Gopeng, Sungai Ria dan Sungai Pinji;
- (iii) untuk menyiasat kampung-kampung yang terjejas;

- (iv) untuk mengkaji kegunaan-kegunaan berfaedah sungai-sungai itu di dalam kontek penduduk tempatan yang bergantung kepada sumber air bagi tujuan perikanan, membasuh atau pun juga untuk minuman.

Hasil-hasil kajian yang awal menunjukkan bahawa pencemaran sistem Sungai Kinta adalah disebabkan oleh beberapa faktor seperti kegiatan-kegiatan perlombongan, kerja-kerja pembinaan dan perumahan dan juga pembukaan tanah untuk tujuan pertanian. Keadaan sistem sungai itu menjadi kian merosot di kawasan-kawasan bawahan aliran sungai itu apabila banyak lagi anak-anak sungai yang dicemari dengan teruk oleh aliran kelodak-kelodak tanah yang mengalir ke dalam Sungai Kinta.

Kawasan bawah Sungai Kinta telah mengalami masalah kelodakan yang buruk sehingga air-air sungai itu telah melimpah ke tebing-tebingnya. Sembilan buah perkampungan yang mempunyai sejumlah 2.000 penduduk telah terlibat oleh ancaman ini.

Buat masa ini, Kementerian saya sedang mengulangkaji standard-standard untuk menjaga kualiti-kualiti air seperti dikehendaki bagi

memenuhi berbagai kegunaan-kegunaan berfaedah sungai-sungai itu. Satu Jawatankuasa Antara Jabatan telahpun ditubuh untuk merangka garis-garis panduan yang sesuai bagi mencegah kelodakan sungai-sungai oleh berbagai aktiviti-aktiviti. Dengan adanya garis-garis panduan yang baru ini adalah dijangka bahawa perubahan-perubahannya yang besar akan berlaku ke atas kualiti sungai.

Sementara itu juga, Bahagian Alam Sekitar di Kementerian saya sedang sentiasa mengawas Sungai Perak termasuk anak sungai yang utamanya iaitu Sungai Kinta sekurang-kurangnya sebulan sekali bagi menilai hasil pelaksanaan berhubung dengan berbagai peraturan-peraturan kawalan pencemaran air.

PUSAT PENYELIDIKAN ATOM TUN ISMAIL (PUSPATI)

41. Datuk Haji Shafie bin Haji Abdullah bertanya kepada Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar apakah langkah-langkah yang berkesan yang telah diatur, disusun dan dijalankan untuk memajukan pembinaan PUSAT PENYELIDIKAN ATOM TUN ISMAIL (PUSPATI) dan sehingga hari ini berapakah jumlah perbelanjaan yang telah digunakan ke arah pembinaan PUSPATI.

Tan Sri Ong Kee Hui: Langkah-langkah yang telah diatur, disusun dan dijalankan untuk memajukan pembinaan projek PUSPATI adalah seperti berikut:

- (i) Satu kumpulan Pengurusan Projek telah ditubuhkan untuk merancang, mereka-bentuk dan mengawasi pembinaan projek PUSPATI. Kumpulan ini diketuai oleh Pengarah PUSPATI dan ahli-ahlinya terdiri daripada seorang akitek dan tiga orang jurutera mekanikal, elektrik dan struktur daripada Jabatan Kerjaraya dan seorang jurutera mekanikal daripada Lembaga Letrik Negara.
- (ii) Bantuan pakar-pakar dari Ajensi Tenaga Atom Antarabangsa atau IAEA telah didapati untuk membantu PUSPATI dalam bidang-bidang penentuan tapak, rekabentuk bangunan, fizika kesihatan dan keselamatan, pengurusan sisa dan penyediaan laporan analisa keselamatan (Safety Analysis Report).

- (iii) Kementerian-kementerian dan jabatan-jabatan yang berkenaan di peringkat Kerajaan Pusat atau Kerajaan Negeri telah dirundingi dan diminta memberi kerjasama dan sokongan mereka bagi menjayakan pembinaan projek ini.
- (iv) Kerja-kerja pembinaan bangunan dan pembelian alat-alat kelengkapan yang khusus akan ditender mengikut peraturan-peraturan khas bagi menjamin kualiti yang tinggi dan penyiapan kerja serta pembekalan alat-alat kelengkapan mengikut jadual.
- (v) Rancangan latihan kakitangan PUSPATI di semua peringkat sedang giat dilaksanakan. Adalah dijangka bahawa apabila PUSPATI mulai beroperasi dalam tahun 1980 masalah mendapatkan kakitangan yang terlatih tidak akan timbul.

Jumlah perbelanjaan termasuk tanggungan bagi projek PUSPATI setakat ini ialah sebanyak \$5,076,522.

SENJATA PASUKAN POLIS DIRAJA MALAYSIA

42. Tuan Shaari bin Jusoh minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan adakah Kementerian beliau sedar bahawa semua kelengkapan seperti pengangkutan dan senjata-senjata yang digunakan pada masa ini oleh Pasukan Polis Diraja Malaysia adalah ketinggalan zaman dan tidak memuaskan, jika ya, bilakah Kementerian beliau bercadang menggantikannya.

Tuan Rais Yatim: Apabila Yang Berhormat mengeluarkan kata-kata bahawa semua kelengkapan adalah usang saya berasa takjub kerana Yang Berhormat dari Kangar nampaknya mempunyai pengetahuan yang sangat mendalam berkenaan dengan alat-alat seperti M16A1 dan Sub-Machine Gun 9 mm Sterling sehingga sanggup mengatakan alat-alat seperti itu sudah usang ataupun Yang Berhormat itu tidak tahu-menahu sama sekali apakah jenis alat yang digunakan.

Sebenarnya tindakan untuk memodenkan alat-alat kelengkapan Polis Diraja Malaysia, termasuk pengangkutan dan persenjataan telahpun diambil. Mengenai pengangkutan, kereta-kereta jenis Alfa Romeo, Volvo dan Ford serta juga landrover-landrover baru telahpun diperolehi; 6 buah bot kelas PZ dan 4 buah kapal terbang sedang diurus

pembeliannya; kereta-kereta perisai yang "up to date" seperti V150 dan Sankey AT 105 sedang diperolehi. Mengenai persenjataan pula, Pasukan Polis Hutan telah pun dilengkapi dengan senjata-senjata automatik yang moden seperti M16A1 dan Sub-Machine Gun 9 mm Sterling. Pistol-pistol lama pun sedang diganti dengan pistol yang lebih moden dan baru jenis .38 inch Special dan Pistol Otomatik 9 mm dan 7.65 mm.

Kelengkapan yang baru ini dilaksanakan secara berperingkat-peringkat mengikut keutamaan.

Pihak kami sentiasa memerhati perkembangan pengangkutan dan senjata moden yang dikeluarkan dari satu masa ke semasa untuk memperolehi alatan yang sesuai dengan keadaan dan masa bagi kegunaan Pasukan Polis.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, bukan sahaja kelengkapan Pasukan Polis yang moden mustahak, peningkatan mutu dan kecekapan anggota-anggota Polis yang cukup berdisiplin pun sama pentingnya.

USUL

UCAPAN TERIMA KASIH KEPADA D.Y.M.M. TIMBALAN YANG DI-PERTUA AGONG

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula Perbahasan yang ditangguhkan atas masaalah:

Bahawa suatu Ucapan yang tidak sepertinya dipersembahkan kepada Kebawah Duli Yang Maha Mulia Timbalan Yang di-Pertuan Agong, demikian bunyinya:

"Ampun Tuanku,

Patik, Yang di-Pertua dan Ahli-ahli Dewan Rakyat Malaysia di dalam Persidangan Parlimen, memohon ampun mempersembahkan suatu ucapan yang zalil daripada Majlis Dewan Rakyat mengucapkan berbilang-banyak syukur dan menjunjung kasih Kebawah Duli kerana Titah Ucapan Kebawah Duli pada masa membuka Penggal Keempat Parlimen Yang Keempat." (31hb Mac, 1978).

Perbahasan disambung semula.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, hari ini hari akhir bagi Ahli-ahli Yang Berhormat bercakap dalam membahaskan usul Titah Di Raja ini, dan sebagaimana yang saya telah umumkan pada minggu yang lepas, ada 11 orang Ahli-ahli Yang Berhormat di dalam senarai saya ini yang masih hendak bercakap, dan mungkin juga ada yang tidak ada dalam senarai ini yang hendak bercakap pada hari ini. Sekarang ada 175 minit sebelum Dewan ini mesti ditangguhkan pada pukul 6.30 petang. Kalau minggu lepas saya bataskan kepada 20 minit iaitu hari Jumaat lalu nampaknya hari ini saya terpaksa bataskan 15 minit seorang, melainkan kalau ada Ahli-ahli Yang Berhormat yang sudah berdiri minggu lepas tidak bercadang hendak bercakap pada hari ini. Jadi, buat sementara 15 minit seorang Ahli Yang Berhormat boleh bercakap kerana saya sudah minta Yang Berhormat Menteri akan menjawab mulai hari esok.

Pada masa Dewan ditangguhkan pada hari Jumaat, Ahli Yang Berhormat dari Hilir Padas sedang bercakap. Jadi, saya telah berjanji beliau boleh menyambungkan ucapannya pada hari ini. Yang Berhormat dari Hilir Padas. Sila teruskan.

3.35 ptg.

Tuan Haji Mohd. Taufek bin O. K. K. Haji Asneh (Hilir Padas): Tuan Yang di-Pertua, saya menyambung ucapan saya pada hari Jumaat yang lalu.

Sebagai contoh kepada bandar-bandar lain di dalam negara ini, inginlah saya cadangkan kepada Kementerian Kerajaan Tempatan dan Wilayah Persekutuan supaya mengadakan kempen kebersihan bandar secara tegas dan berkesan. Apa yang saya lihat masa ini papan-papan kenyataan yang bertulis "jangan buang sampah denda \$500", tetapi amaran-amaran seperti ini tinggal begitu sahaja seperti tunggul tidak ada erti dan tidak diperdulikan langsung oleh orang ramai dan sampah sarap masih berselerak di sana sini di jalan-jalanraya, di kebun-kebun bunga, di halaman bangunan-bangunan yang selalu menjadi tumpuan orang ramai. Oleh yang demikian, Tuan Yang di-Pertua, saya harap Kementerian yang berkenaan tidak sia-siakan cadangan saya ini supaya bandar Kuala Lumpur yang indah permai ini tidak seperti kata pepatah indah khabar dari

rupa tetapi bersih dan indah dan akan menjadi idaman oleh para pelancung dari seluruh pelusuk dunia, bukan sahaja kerana kebudayaan kita yang indah, ramah-mesra dan sopan santun oleh rakyat Malaysia ini, tetapi juga kerana keindahan semula jadi dan kebersihan kota-kota yang menyenangkan dan menjadi kenangan indah kepada pelancung selama hidup mereka.

Tuan Yang di-Pertua, pada kesempatan ini juga ingin saya menarik perhatian Kementerian Kewangan berhubung dengan istilah atau panggilan Semenanjung Malaysia, Sabah dan Sarawak. Istilah atau perkataan seperti ini kebanyakannya didapati dalam naskah laporan peruntukan di seluruh negara. Tuan Yang di-Pertua, pada pendapat saya istilah seperti ini ada baiknya diubahsuaikan menurut semangat kebangsaan dan bukannya kedaerahan supaya rakyat negeri Sabah dan Sarawak tidak akan terasa terkecuali kerana Sabah dan Sarawak juga sebahagian dari negara Malaysia. Demi untuk menghapuskan semangat kedaerahan di negara ini dan memupukkan perasaan silatu-rahim dan perpaduan di kalangan rakyat dan saya khuatir pula akan disalahgunakan oleh pihak yang tidak bertanggungjawab bagi mengapikan perasaan rakyat. Tuan Yang di-Pertua, saya harap Kementerian yang berkenaan dapat menerima teguran yang ikhlas dari saya ini demi kebaikan dan kesejahteraan negara.

Tuan Yang di-Pertua, sebelum saya mengundur diri inginlah saya bertanya melalui Dewan ini kepada Yang Berhormat Menteri Luar Negeri. Saya bagi pihak rakyat Sabah ingin tahu adakah benar lawatan Ketua Menteri Sabah ke Manila menemui Presiden Filipina tahun lalu telah mendapat kebenaran rasmi dari Kementerian beliau. Sekiranya tidak ada sebarang kebenaran rasmi dari Kementerian beliau bagi lawatan yang telah berlaku, saya merayu pucuk pimpinan Barisan Nasional agar mengambil tindakan disiplin kepada pihak yang berkenaan demi menjaga nama baik dan imej negara dan juga supaya amalan sesuka hati dan tidak menghormati tatasusila ini tidak akan menular dan menjadi ikutan pada negeri-negeri lain di dalam negara ini bagi mengambil tindakan sendiri-sendiri di luar pengetahuan Kementerian Luar Negeri bagi sesuatu masalaah negara yang berkaitan dengan negeri masing-masing.

3.39 ptg.

Tuan Haji Ikhwan bin Nasir (Pontian): Tuan Yang di-Pertua, terima kasih di atas peluang ini bagi diri saya untuk turut menyokong usul ucapan terima kasih terhadap Titah Duli Yang Maha Mulia Timbalan Yang di-Pertuan Agong ketika merasmikan pembukaan Parlimen pada 20hb Mac, 1978 yang lalu.

Sebenarnya kehadiran saya di bangunan Parlimen ini bukannya baharu, sejak tahun 1963 hingga tahun 1968 saya berada di Press Gallery dan dari tahun 1970 hingga tahun 1973 saya berulang alik ke bangunan ini, kebetulan pada ketika itu saya berkhidmat dengan Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri. Sedikit sebanyak saya ada juga mempunyai pengalaman-pengalaman mengenai Parlimen ini sebagai Badan Perwakilan Rakyat dan sebagai Badan yang bertanggungjawab, Parliament as a representative body dan Parliament as a responsible body.

Tetapi pada 28hb Januari lalu saya bersyukur ke hadhrat Allah subhanahu wataala kerana dengan limpah kurnianya saya telah diberi kepercayaan mewakili kawasan Parlimen Pontian menggantikan Allahyarham Datuk Ali bin Haji Ahmad yang terbunuh dalam kemalangan pesawat MAS pada 4hb Disember lalu. Kepada pengundi-pengundi di Pontian, saya minta izin daripada Tuan Yang di-Pertua, saya sungguh-sungguh terharu kerana mereka dengan penuh yakin telah memberi kepercayaan kepada saya "as their leader and as their servant". Walaupun saya baru sahaja beberapa hari pulang ke tanah air setelah menamatkan perkhidmatan saya di Canada dan juga di Amerika, saya sungguh-sungguh berterima kasih kepada mereka yang telah memberikan 21,800 undi kepada saya dengan menghilangkan wang pertaruhan kepada kedua-dua calon yang menentang saya di mana Parti Rakyat mendapat 3,032 undi dan Bebas mendapat 2,036 undi. Walaupun begitu kepada kedua-dua calon tersebut, saya ucapkan syabas dan tahniah kerana mereka turut menyemarakkan amalan demokrasi sebagai satu cara hidup yang mesti dipertahankan di negara ini.

Sebenarnya pada 21hb Mac lalu pada hari saya mengangkat Sumpah sebagai anggota Parlimen yang baru, saya telah

mengorbankan ucapan sulung saya semata-mata untuk berhujjah menentang akan satu usul persendirian mengenai Akta Ahli-ahli Parlimen (Mencegah Memaling Tadah) yang dibawa oleh Ketua Pembangkang dan juga anggota dari Kota Melaka. Walaupun Ahli Yang Berhormat itu telah mengenali saya sekian lama tetapi beliau nampaknya begitu bersungguh-sungguh meragukan akan keikhlasan dan kejujuran saya ketika menentang usul itu. Malahan beliau telah memetik apa yang beliau dakwa ucapan Allahyarham Tun Dr Ismail yang menurut beliau "DAP sudah satu kaki di dalam kubur". Dengan memetik ucapan itu Ketua Pembangkang ini hendak memberi tahu Dewan ini akan dua maksud terpenting.

Yang pertama, untuk memperkecil-kecilkan kenyataan politik Allahyarham Tun Dr. Ismail sebagai seorang negarawan dan patriot Malaysia yang telah mengabdikan dirinya kepada bangsa dan negara sepanjang hayatnya. Saya tidak perlu menerangkan pengorbanannya yang sungguh-sungguh besar kepada Dewan ini dan kepada negara, kerana rakyat negara ini sentiasa mengenang dan mengingati beliau. Malaysia tentulah begitu bangga mempunyai salah seorang putranya yang ulung seperti Allahyarham itu.

Maksud kedua ialah untuk memberitahu pengundi-pengundi kononya DAP sedang terus mendapat sambutan rakyat untuk apa yang beliau panggil akan menawan Pulau Pinang, Perak, Selangor dan Negeri Sembilan di dalam pilihanraya yang akan datang. Oleh kerana beliau telah mengenali saya sekian lama sebagai seorang bekas guru, bekas wartawan, bekas setiausaha politik dan bekas diplomat dan sekarang menjadi anggota Parlimen yang baharu di sini maka adalah menjadi haknya untuk meragukan kejujuran dan keikhlasan saya bila saya bangun menentang usul persendirian itu. Tentulah juga beliau bersetuju kalau saya memberitahunya bahawa beliau boleh memperdaya banyak orang pada beberapa ketika tetapi tentulah beliau tidak boleh memperdaya semua orang dalam semua ketika.

Mari kita lihat apa yang dipanggil satu atau beberapa kejujuran DAP di dalam pertandingan memujuk rayu rakyat di dalam arena politik tanah air. DAP telah membawa slogan-slogan "Malaysian Malaysia", DAP telah membawa perkara-perkara yang dia panggil "discrimination", DAP juga telah

mempergunakan "first class citizen dan second class citizen" di tanah air ini. DAP telah memburuk-burukkan Malaysia di dalam dan di luar negeri. DAP nampaknya melakukan ini dengan bangganya semata-mata untuk kepentingan politik dan survivalnya. Tetapi saya ingin bertanya kepada DAP, benarkah lebih empat juta rakyat Malaysia keturunan China di dalam keadaan yang sengsara, mendapat layanan yang tidak wajar dan kehidupan yang lebih buruk jika dibandingkan dengan orang-orang China di negara-negara lain termasuk Tanah Besar China sendiri?

Setelah semua fitnah-fitnah politik ini dibuat terhadap Barisan Nasional tetapi rakyat keturunan China sendiri terus menolak DAP di dalam dakwaan dan cakap-cakapnya, beliau kemudiannya terdorong untuk membawa usul tersebut akibat daripada beberapa orang anggota-anggota Parlimen di dalam partinya mengucapkan selamat tinggal kepadanya. Beliau sebenarnya boleh mempergunakan "dictatorshipsnya" untuk mencegah penyelewengan-penyelewengan tersebut di dalam partinya tetapi beliau telah mempergunakan Dewan yang mulia ini untuk menyelesaikan masalah rumahtangga beliau sendiri. Saya ingin bertanya jujurkah ini? Inilah kejujuran "double standard" namanya.

Di dalam hal ini, Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya menyatakan penghargaan saya kepada Yang Berhormat wakil dari Segamat yang kebetulan pula menjadi Presiden M.C.A., sebuah parti yang mendapat sokongan terbesar dari kalangan rakyat dari keturunan China.

Ucapan beliau ketika menyambut ulang tahun ke 29 M.C.A. sungguh-sungguh menarik perhatian saya dan oleh kerana saya tidak memegang sebarang jawatan di dalam parti politik sekarang ini, sebagai seorang ahli biasa saja, izinkan saya menggunakan kemenangan saya di Pontian itu untuk menghargai sikap beliau itu.

Beliau berkata, "usaha M.C.A. dan persfahaman UMNOlah maka masalah kewarganegaraan dapat diselesaikan dengan baik dan ini membolehkan orang-orang China menjadi warganegara dan ikut serta di dalam proses politik di negara ini."

Inilah pengakuan yang paling jujur oleh seorang pemimpin Malaysia dan saya yakin keberanian beliau itu akan difahami oleh 4 juta rakyat keturunan China sebagai satu

hakikat kepada pengurbanan yang paling besar pernah disumbangkan oleh UMNO dan orang-orang Melayu.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh nasib rakyat Kelantan yang baru-baru ini telah memberikan kemenangan yang cemerlang di mana Barisan Nasional telah memenangi 23 kerusi, Berjasa 11 kerusi dengan cuma memberikan kepercayaan kepada 2 kerusi saja kepada PAS.

Anggota dari Kuala Krai telah memberikan angka popular di dalam Pilihanraya tersebut seperti berikut. 36% kepada Barisan Nasional, 35% kepada PAS dan 25% kepada Berjasa.

Untuk mengakui hakikat tersebut, biarlah saya mengakui bahawa PAS masih berpengaruh di Kelantan dengan 35% pengundi-pengundi masih lagi memberikan kepercayaan kepada PAS.

Di dalam pekara ini, sebaik-baik sahaja rakyat Kelantan membuat keputusan mereka untuk jangka masa 5 tahun dari sekarang, saya merayu kepada pemimpin-pemimpin politik supaya tidak terus menyemarakkan sengkita politik di kalangan rakyat. Perang pilihanraya di Kelantan untuk Dewan Negeri telah selesai. Ini adalah masa untuk bekerja dan memberikan sumbangan bagi membangun Kelantan. Saya mendapat tahu, dari jumlah 321,669 pengundi di Kelantan, seramai 298,150 orang adalah Melayu, 16,570 keturunan China dan 1,908 keturunan India.

Melihat kepada angka-angka tersebut, saya bangga bahawa Kerajaan Barisan Nasional telah menjanjikan \$1.081 billion bagi pembangunan di negeri itu. Saya yakin benar bahawa azam Kerajaan Barisan Nasional itu akan mendapat pimpinan dari Allah dan kita semua akan berjaya.

Kepada pemimpin-pemimpin PAS yang sedang menderita akibat kekalahan mereka di dalam pilihanraya tersebut, saya menyeru mereka supaya tidak mempergunakan 35% pengundi Kelantan yang menjadi penyokong-penyokong mereka bagi menggagalkan azam Kerajaan Barisan Nasional yang sungguh-sungguh mulia dan sedang ditunggu-tunggu oleh rakyat Kelantan sendiri.

Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya saya hendak beralih kepada perkara yang penting mengenai ekonomi kita yang menjadi kesetabilan negara kita. Di sini saya teringat

akan ucapan President Carter di Perhimpunan Agung Bangsa-bangsa Bersatu Yang ke-32 dan ucapan beliau di University Notre Dame pada bulan Mei tahun lalu. Beliau menyarankan bahawa the United States mempunyai niat untuk bekerjasama dan berunding dengan semua negara di dunia ini dan adalah menjadi harapan beliau untuk mengujudkan persamaan hak di antara semua negara-negara kecil dan besar. Serentak dengan ucapan itu saya berdukacita kerana terdapat ancaman, yang membimbangkan di dalam proses perundingan Amerika yang sedang memperlihatkan adanya sikap untuk mengujudkan rintangan-rintangan perdagangan bagi menghalang eksport barang-barang dagangan kita ke pasaran sana.

Sekarang ini kelihatan adanya sikap protectionistic yang sedang diusahakan oleh berbagai interest groups di Amerika termasuk beberapa orang Senator-senator Amerika yang berpengaruh yang telah bercakap secara terbuka untuk mengujudkan rintangan-rintangan perdagangan tersebut. Amerika yang terkenal sebagai champion of free trade hendaklah menyedari bahawa ia telah mendapat seluruh kemewahan dan kekayaan dari konsep ini. Dengan adanya tekanan-tekanan untuk menghalang pasaran kelapa sawit dan mengancam pinjaman-pinjaman untuk memajukan industri ini, ia akan melakukan satu kesilapan besar di rantau ini. Demikian juga dengan I.T.A. (International Tin Agreement) yang sedang mencabar sikap Amerika untuk menyokong dan merestui apa lagi mengenai dengan General Service Administration yang kerap mereleasekan simpanan bijih timah mereka hingga mengkoar-kacirkan harga bijih timah dalam pasaran antarabangsa.

Tuan Yang di-Pertua, saya difahamkan bahawa Perjanjian Getah Asli Antarabangsa akan dibincangkan pada penghujung tahun ini. Ini juga satu ujian kepada kejujuran Amerika. Saya berharap Amerika akan bersikap positif di dalam perbincangan ini bagi memberikan sokongannya. Menerusi Dewan ini saya menyeru Amerika supaya jangan mengenakan apa juga tindakan baru malahan ia hendaklah dengan jujur pula membuang dan bertindak menghapuskan rintangan-rintangan perdagangan yang sedang wujud sekarang ini.

Sebagai sebuah negara yang memegang teraju penting di dalam pengurusan ekonomi dunia dan negara utama pembeli-pembeli

barang mentah, Amerika janganlah bertindak secara yang tidak bijaksana. Kalau ia melakukan kesilapan ini, ia sudah tentu akan mengakibatkan negara-negara yang membangun terutama ASEAN di dalam keadaan yang frustrasi untuk mendapatkan earning stabilisation. Saya menyeru supaya Amerika membuat responsenya dengan segera akan cadangan satu sekim yang hampir-hampir menyerupai satu sekim STABEX di antara E.E.C. (European Economic Community) dengan A.C.P. (negara-negara Afrika, Caribbean dan Pacific).

Di dalam tahun 1976, dagangan duahala di antara Amerika dengan Asia termasuk ASEAN berjumlah \$52.6 billion berbanding dengan hanya US\$43.3 billion dengan EEC. Setiausaha negaranya sendiri Cyrus Vance mengakui bahawa 1/4 dari keseluruhan dagangan Amerika sekarang adalah dengan negara-negara Asia Timur dan Pacific.

Yang demikian saya suka mengingatkan kalau kestabilan Malaysia dan rantau ini tergugat, ia sudah tentu pula akan melibatkan kepentingan strategi, ekonomi dan pengaruh Amerika yang sangat penting di rantau ini. Di waktu kebelakangan ini Amerika nampaknya telah menampakkan sikapnya dengan cuba berbaik-baik dengan negara-negara kominis, tetapi ia jangan lupa bahawa negara-negara yang selama ini telah menunjukkan persahabatan dengannya boleh diperlakukan sesuka hati oleh Amerika tanpa memikirkan keperluan-keperluan dan kepentingan-kepentingan negara itu sendiri untuk survivalnya masing-masing.

Saya berharap sikap positif Amerika dan kesediaannya untuk membantu dan bekerjasama dengan ASEAN yang melibatkan 250 juta manusia boleh dibuktikan segera supaya kejayaan-kejayaan pembangunan yang sedang dicapai dari keupayaan dan kestabilan rakyat di rantau ini akan terus memberikan sumbangan untuk kestabilan negara-negara membangun dan ketenteraman dunia umumnya.

Sebagai seorang rakyat Malaysia yang biasa, saya bangga bahawa Malaysia hari ini telah muncul sebagai sebuah negara yang telah mencatatkan sejarah kejayaan sejagat di dalam membuat experiment sebagai sebuah negara yang dinamik, demokratik dan masyarakat majmuk berbilang kaum. Sebagai sebuah negara kecil yang meliputi kawasan 130,000 batu persegi tetapi dengan kelimpahan nature yang disertai oleh pe-

mimpin yang stabil dan "down to earth leadership", Malaysia terkenal hari ini sebagai pengeluar terbesar ke pasaran dunia akan hasil-hasil getah asli, bijih timah, kelapa sawit, kayu kayan dan sebagainya. Dan sekarang kita telah memberikan lebih 25% barang-barang perkilangan dari jumlah semua eksport kita ke pasaran dunia.

Sebagai sebuah negara yang mempunyai keupayaannya sendiri, negara ini telah meningkat sebagai sebuah negara yang membangun di mana pendapatan per kapita kita mencapai \$2,000 setahun. Kita berazam akan melipatgandakannya tiap-tiap 8 tahun. Negara yang mempunyai 12 juta rakyat ini, Malaysia tidak mempunyai majoriti kaum yang jelas. Orang-orang bukan Melayu lebih ramai dari orang-orang Melayu; orang-orang bukan China lebih ramai dari orang-orang keturunan China dan sudah tentulah orang-orang bukan keturunan India lebih ramai dari orang-orang keturunan India sendiri. Kepada rakyat Malaysia sendiri, saya yakin mereka tidak ada pilihan lain lagi, selain daripada memberikan seluruh dedikasi mereka untuk membina sebuah negara dan bangsa yang bersatupadu.

Sistem politik kita adalah diasaskan kepada Kerajaan pilihan rakyat di mana kuasa pemutus adalah di tangan pengundi-pengundi. Nilai terakhir kepada masyarakat kita yang bebas berlaku bila rakyat Malaysia memastikan kepercayaan dan nilai hidup mereka setiap 5 tahun di dalam pilihanraya. Jelaslah bahawa pemerintahan demokrasi sentiasa tercabar dan disahkan menerusi proses ini dan jelaslah pula terbukti di dalam sejarah bahawa undi rahsia dan bebas telah dinikmati oleh rakyat Malaysia pada tahun 1955, 1959, 1964, 1969, 1974 dengan ghairahnya.

Proses pilihanraya sebagai satu alat untuk mentadbirkan negara telah dilaksanakan dengan pujuk rayu tanpa kekerasan dan dilaksanakan dengan pemerintahan majoriti. Apabila pilihanraya selesai, kita tidak menembak orang-orang yang kalah dan tewas. Mereka terus hidup, mereka terus bersuara lagi dan mereka akan bertanding lagi dalam pilihanraya-pilihanraya yang akan datang. Toleransi terus wujud dan hak-hak minoriti terus wujud.

Malaysia sebenarnya telah menikmati persaingan parti-parti politik di dalam merebut kuasa asal sahaja peranan yang dijalankan oleh parti-parti tersebut berada di dalam

lingkungan yang menjunjung pemerintahan undang-undang dan tidak menghancurkan cara demokrasi yang menjadi kemewahan rakyat. Kita bangga selain daripada kita mempunyai parti-parti politik yang sedang berjalan dengan gigihnya pada masa ini. Kita juga mempunyai berbagai-bagai macam interest groups untuk mempengaruhi fikiran rakyat dan kesedaran awam. Dengan kehendak Allah sebahagian besar rakyat Malaysia telah memberi undi kepada parti pemerintah kerana khidmat bakti yang telah disumbangkannya sejak pilihanraya 1955.

Parti pemerintah di mana UMNO menjadi tulang belakangnya telah memikul tanggungjawab ini sedang menjalankan peranan dan akan terus mentadbirkan negara ini untuk memenuhi keperluan pimpinan negara. Setelah tewasnya parti Congress di India, hanya Barisan Nasional sahaja satu-satunya parti di dalam dunia demokrasi yang terus mendapat mandat dan kepercayaan rakyat.

Setengah-setengah pengkritik mungkin boleh berhujjah bahawa kebekuan dan keganasan pentadbiran akan berlaku kalau dibenarkan sesebuah parti sahaja memerintah di sesebuah negara begitu lama seperti yang kerap berlaku di dalam sejarah umat manusia. Ahli essay British, G.K. Chesterton pernah menulis: "A man ought to vote with the whole of himself as he worships or gets married."—"Seorang patut mengundi dengan seluruh dirinya seperti dia bersembahyang atau berkahwin." Tetapi kepada rakyat Malaysia tentulah sebahagian besar pengundi-pengundi yang telah berkahwin dengan Barisan Nasional, dengan Perikatan yang telah menikmati segala kestabilan, keadilan dan mendapat tempat yang wajar di bumi Malaysia, tentulah tidak melakukan kesilapan yang denggu untuk meminta cerai atau berpisah dengan Barisan Nasional.

Sejak merdeka kita telah mempunyai tiga Perdana Menteri iaitu Yang Amat Berhormat Tunku Abdul Rahman, Allahyarham Tun Abdul Razak dan sekarang Yang Amat Berhormat Datuk Hussein Onn.

Di dalam ucapan ini, izinkan saya memetik ucapan Tunku sebagai bapa kemerdekaan yang telah membawa rakyat Malaya bersatu-padu mencapai kemerdekaan. Di dalam buku beliau "Looking Back" Tunku menulis

tentang kenangan-kenangannya bertahun-tahun sebagai Perdana Menteri Malaysia: "Orang China takut kepada orang-orang Melayu dan orang-orang Melayu takut terhadap orang-orang China dan seluruh mereka takut akan diri mereka masing-masing. Yang demikian kemerdekaan tanahair tidak langsung terlintas walau dengan apa cara jua pun."

Kemerdekaan sebenarnya telah dicapai dari persetujuan di antara orang-orang Melayu dengan bukan Melayu, penduduk-penduduk Semenanjung Tanah Melayu yang mahu berlindung di bawah langit Malaysia sebagai satu bangsa yang bersatu di dalam sebuah masyarakat yang tamaddun. Sejak itu kita telah melahirkan negara ini dari riality ini, satu aspirasi nasional di mana kita bersumpah untuk hidup dan mati bersama-sama. Kita yakin dengan adanya berbagai kebudayaan dan tamaddun yang diwarisi oleh kaum-kaum di negara ini, ianya bukan satu perkara yang negatif tetapi sebaliknya kebudayaan dan tamaddun ini telah memberikan nilai-nilai hidup di dalam memberikan sumbangan kepada pembangunan negara.

Malaysia yang berbilang kaum adalah satu hakikat yang tidak boleh dielakkan di dalam kehidupan kita sehari-hari, akibat galakan migrasi di zaman penjajahan. Tidak ada siapa yang boleh menafikan bahawa kita sekarang sedang berjuang untuk perpaduan negara di mana mental, moral, physical kita sedang menjadi experiment di dalam makmal-makmal nasional. Walaupun di dalam beberapa waktu semasa memperjuangkan kelanjutan usia negara ini, kita menemui insiden-insiden yang sukar untuk diterima dan sukar pula untuk dilaksanakan. Perkara-perkara ini tentulah telah menjadi perwatakan dan liku-liku hidup kita sebagai satu bangsa menjadi sumber kepada individu dan batu asas kepada identiti kita sebagai tiap-tiap seorang rakyat Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua: Panjang lagi Yang Berhormat?

Tuan Haji Ikhwan bin Nasir: Sedikit lagi.

Tuan Yang di-Pertua: Banyak mana sedikit itu?

Tuan Haji Ikhwan bin Nasir: Dalam tiga minit.

Tuan Yang di-Pertua: Sila teruskan.

Tuan Haji Ikhwan bin Nasir: Pejuang-pejuang kemerdekaan dan bapa-bapa pengasas negara ini telah mewariskan negara seperti ini kepada kita: masa, suasana dan cita-cita yang luhur telah mengikat kita antara satu sama lain di dalam enterprise nasional yang unik. Enterprise ini memancarkan segala harapan, segala pengalaman dan segala kebijaksanaan yang telah memberikan contoh kepada dunia akan persaudaraan di kalangan rakyat. Contoh yang luarbiasa ini begitu maju ke arah kemerdekaan, begitu maju di dalam pencapaian tolak-ansur dan mencapai kemajuan negara dan jika ini hendak dihancurkan sekarang, ia merupakan satu dosa kepada semangat dan cita-cita luhur, satu dosa kepada kemanusiaan seluruhnya.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*).

Malaysia hari ini sedang menghadapi subversif, anti-nasional, kominis, tenaga-tenaga militan dan sebagainya yang sedang membahayakan keselamatan negara. Saya menyeru Kerajaan supaya memberikan keutamaan yang di atas sekali untuk menghapuskan dan menentang mereka demi untuk mencegah national catastrophe ini. Dengan bantuan daripada semua rakyat yang patriotic, saya yakin kita dapat mencegah akan bencana yang boleh meruntuhkan asas-asas hidup dan azam rakyat untuk terus menikmati kebebasan dan cara hidup yang demokratik.

Rancangan Malaysia Ketiga seperti yang ditegaskan oleh pemimpin-pemimpin kita adalah satu perancangan untuk membawa kemajuan yang pesat di dalam bidang ekonomi, dan sosial untuk seluruh rakyat Malaysia.

Akhirnya, Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya menamatkan ucapan saya hari ini dengan memetik tulisan Timbalan Pengarang majallah *The Economist* di London keluaran bulan Mei, 1977 di dalam mana beliau telah membuat penyelidikan dan penyiasatan terhadap 18 buah negara di Asia termasuk Malaysia.

Mr Norman Macrea telah mempergunakan senario Malaysia di dalam membuat ulasannya:

(*Dengan izin*) "By contrast, the Malaysian Government has a half dozen of the most

intelligent Cabinet Ministers of any government in the world. This is a disadvantage, because in a developing country the best man ought to go into business instead of politics. But in this land near the dominoes it is comforting that one star is the extrovert Minister of Home Affairs, who is in charge of security."

Tuan Yang di-Pertua, saya dengan penuh yakin dan gembira menjadi anggota Dewan ini.

4.05 ptg.

Tuan Lukman bin Abdul Kadir (Ulu Nerus): Tuan Yang di-Pertua, dalam ikut sama membahaskan ucapan Titah Duli Yang Maha Mulia Timbalan Yang di-Pertuan Agong, saya ingin mengambil sedikit peluang sahaja pada hari ini iaitu bagi menyampaikan hasrat dan desakan daripada penduduk-penduduk khasnya bagi pengundi-pengundi di dalam kawasan saya yang terdiri dari dua golongan. Yang pertama, golongan nelayan; yang kedua, golongan kaum petani. Jadi di atas dua masalah ini sahaja, saya suka suarakan pada hari ini.

Tuan Yang di-Pertua, masalah kaum nelayan yang ada di dalam tanahair kita ini dan pada hari saya tidak hendak menyebutkan angka, tidak hendak menyebutkan statistics, sebab masalah ini telah diperincikan oleh beberapa puluh kali oleh pihak Kerajaan, oleh pihak swasta, oleh badan-badan berkanun dan sebagainya. Tetapi masalah yang masih ada bagi kaum nelayan ini adalah lebih kurang sama sahaja dengan masalah-masalah yang belum diperincikan.

Sekarang ini telah masuk musim subsidi. Saya berterima kasih kepada pihak yang berkenaan yang bersedia memberi peruntukan yang banyak untuk memberi subsidi kepada kaum nelayan samada subsidi untuk membeli pukat, subsidi untuk membeli kulit ataupun sebagainya. Tetapi masalah ini memang banyak permohonan diminta dan banyak pula yang diluluskan berperingkat-peringkat.

Satu perkara yang mendukacitakan saya iaitu setengah-setengah kalangan yang tertentu mempergunakan kesempatan ini untuk mengugut rakyat dan untuk memaksa rakyat bagi kepentingan mereka dengan meletakkan syarat-syarat yang tidak tercatat

iaitu sekiranya seseorang itu tidak menyokong seseorang atau tidak menyokong parti-parti yang tertentu maka subsidi ini akan ditarik balik.

Masaalah ini, Tuan Yang di-Pertua, kita tidak dapat hendak bandingkan di antara orang-orang di bandar dengan kaum nelayan. Sebab saya yakin dan percaya ugutan seperti ini kalau dilakukan di kalangan penduduk-penduduk di kawasan bandar memang tidak menjadi sesuatu sebab mereka itu tahu. Tetapi perkara ini apabila dilakukan kepada kaum-kaum nelayan maka sudah tentu akan menjejaskan pendirian mereka. Jadi, saya harap kepada pihak yang berkenaan supaya tidak memeralatkan wang Kerajaan, tidak memeralatkan harta negara bagi kepentingan mereka dan kepentingan parti mereka.

Tuan Yang di-pertua, satu masaalah lagi yang saya suka ulangi di sini iaitu masaalah perumahan kaum nelayan. Masaalah ini telah beberapa kali bukan sahaja saya sebut di sini tetapi juga beberapa orang sahabat-sahabat saya dalam Parlimen ini, bukan sahaja perumahan kaum nelayan, tetapi juga perumahan yang dicadangkan ataupun pinjaman perumahan yang dicadangkan kepada orang-orang kampung. Beberapa kali telah ditegaskan di dalam Dewan ini oleh Menteri yang berkenaan, tetapi sehingga hari ini saya belum nampak kesan dan cara perlaksanaannya. Adakah cakap-cakap Menteri bagi membantu kaum-kaum tani dan kaum-kaum nelayan bagi membuat rumah ini semata-mata untuk menyedapkan cakupnya di dalam Dewan ini, untuk menyedapkan akhbar-akhbar menulis, untuk menyedapkan pendengar-pendengaran yang tidak tahu menahu mengenai masalah yang berkenaan. Kalau semata-mata kerana itu, saya merasakan dan saya menyampaikan perasaan yang amat dukacita dalam perkara ini. Tetapi kalaulah perkara ini memang berlaku kerana sesuatu maka saya menggesa supaya disegerakan perlaksanaannya bagi kemudahan-kemudahan orang-orang kampung dan kaum-kaum nelayan.

Tuan Yang di-Pertua, satu masaalah lagi ialah masalah tanah kepada kaum tani. Masalah ini juga kita memang sudah kita dengar dan memang dilakukan oleh pihak Kerajaan dalam pembukaan tanah samada FELDA, FELCRA dan sebagainya. Tetapi kita jangan lupa berapakah jumlah yang

dapat dilaksanakan, dapat dipenuhi dengan pembukaan-pembukaan tanah secara ini sahaja. Kalau kita mengeneipikan pembukaan tanah secara tradisi iaitu pemberian tanah kepada penduduk-penduduk kampung bagi mereka ini mengusahakan sendiri. Masalah tanah umum kita mengetahui bahawa banyak negeri-negeri di dalam negara kita ini mempunyai kawasan tanah yang boleh dipergunakan. Kenapakah Kerajaan kita tidak mahu menyelaraskan masalah pembukaan tanah ini kepada negeri-negeri yang tercicir, di setengah-setengah negeri masih membekukan permohonan-permohonan tanah di kawasan-kawasan yang tertentu sehingga beberapa tahun kebelakangan ini banyak kawasan-kawasan tanah yang patut dibuka, tetapi tidak dapat dibuka. Tuan Yang di-Pertua, saya menggesa Kementerian yang berkenaan supaya menyelaras-kannya. Saya sedar dan saya tahu Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah tidak mempunyai kuasa di dalam masalah tanah. Kuasa masalah tanah ialah kuasa Kerajaan Negeri-negeri, tetapi di dalam Dewan ini juga beberapa kali Yang Berhormat Menteri yang berkenaan telah menegaskan bahawa beliau mempunyai kuasa untuk menyelaraskan pentadbiran dan pembahagian tanah. Di atas alasan inilah saya menggesa Kementerian yang berkenaan supaya berikhtiar bagi menyelaraskan pembahagian tanah. Selagi masalah ini kita tidak dapat atasi maka selama itulah masalah kepada petani-petani ini tidak akan dapat kita memberi pertolongan kepada kaum-kaum tani.

Satu hal yang lain, Tuan Yang di-Pertua, saya telah menyuarkan di dalam Dewan ini mengenai kemakmuran yang diakui, yang diagungkan oleh pemimpin-pemimpin kita di dalam negara kita ini. Tetapi satu tanda tanya kepada saya kenapakah Kerajaan kita masih mengenakan cukai-cukai yang berlebihan kepada barang-barang kepentingan umum di dalam negara kita. Dan satu tanda tanya kenapa masih berlaku barang-barang pengeluaran negeri kita umpamanya getah ataupun sebagainya masih terdapat di negeri jiran kita lebih mahal daripada negeri kita, sedangkan getah ialah satu hasil pengeluaran utama negara kita. Tetapi apabila masalah ini dipersoalkan di dalam Dewan ini maka Menteri yang berkenaan selalu menjawab bahawa ini satu perkara yang tidak benar. Oleh itu saya minta supaya Menteri yang berkenaan

janganlah pandai menjawab di dalam Dewan ini sahaja, tolong menyasat kalau harga getah di dalam negeri kita ini lebih mahal daripada negeri jiran. Kenapa sehingga sekarang ini masih berlaku penyeludupan getah daripada kita ke negeri Thai umpamanya dan masih berlaku getah di negeri kita ini di bawa ke Singapura dan sebagainya. Apakah perkara ini tidak boleh di bawa keluar daripada negeri kita dan kalau di negeri kita lebih mahal daripada di negeri jiran sepatutnya getah daripada negeri jiran kita di jualkan di dalam negeri kita. Tetapi masih juga Menteri-menteri yang berkenaan menafikan hakikat ini.

Begitu juga barang-barang keperluan lain, barang-barang elektronik dan sebagainya. Jadi kalau benar-benar Kerajaan kita hendak menolong rakyat umum sekurang-kurangnya dapat memberi harga yang setaraf ataupun sama dengan harga-harga yang terdapat di negeri-negeri jiran seperti Singapura ataupun Thailand. Ini satu tanda tanya dan ini satu masalah, kalau tidaklah kerana Kerajaan kita mengambil cukai berlebihan daripada negeri-negeri jiran kita maka sudah tentu barang-barang ini mempunyai harga yang sama dengan negeri-negeri jiran kita. Ini adalah satu masalah di mana letaknya pengakuan pemimpin-pemimpin kita bahawa mereka telah berjaya memberi kemakmuran, memberi kesenangan kepada rakyat di negeri ini. Dalam soal ini saya minta supaya Kerajaan kita berikhtiar dan berusaha sekurang-kurangnya dapat menyamakan kedudukan harga-harga barang keperluan jangan sampai ketara kepada rakyat umum dan kepada orang-orang di luar daripada negara kita. Inilah masalah-masalah yang patut kita memikirkan. Ber-cakap memang senang dan rakyat mendengar, tetapi tidak semua rakyat itu mendengar dengan buta-tuli sahaja, mereka ini memikirkan, dapat menimbang sejauh mana yang benar yang dicakapkan oleh pemimpin-pemimpin kita.

Akhir sekali, saya ingin menyokong saranan yang dibuat oleh wakil daripada Petaling mengenai alat sebaran am di dalam Dewan ini baru-baru ini. Saya hanya suka menyuarakan di sini pada hari ini selain daripada apa yang telah disuarakan oleh wakil daripada Petaling itu saya rasa sudah patut dan sudah sampai masanya kepada Kerajaan kita pada hari ini menimbang dan

mengkaji supaya melepaskan lesen-lesen radio daripada dikenakan dibayar oleh rakyat.

Saya tidak mengatakan kepada lesen TV, tetapi pada pandangan saya, radio sekarang ini bukan digunakan oleh orang-orang yang berkemampuan sahaja, tetapi radio sekarang ini digunakan oleh rakyat dibawah-bawahnya atau buruh yang berpendapatan tidak sampai \$100 pun sebulan. Kalau alat sebaran ini kita masih menekan dan pihak yang berkenaan masih menangkap pengguna-pengguna radio ini kerana tidak membayar lesen, maka saya rasa ini menjadi satu bebanan kepada rakyat yang miskin, yang susah di dalam negara kita ini bagi menggunakan alat sebaran ini. Dengan alat ini mereka dapat mendengar siaran daripada pihak Kerajaan, dakwaan daripada Kerajaan, publisiti Kerajaan dan sebagainya. Oleh itu, saya rasa sudah sampai masanya dan saya mendesak kepada Kerajaan supaya membuat kajian semula dan melepaskan lesen-lesen radio ini daripada dibayar oleh orang ramai.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat dari Serian. Saya minta Kerjasama dari Ahli Yang Berhormat supaya bercakap dalam masa 15 minit sahaja, supaya semua Ahli Yang Berhormat yang telah bangun boleh bercakap kalau sekiranya tiap-tiap orang mengambil masa 15 minit. Sila!

4.18 ptg.

Tuan Richard Damping anak Laki (Serian): Tuan Yang di-Pertua, di Dewan yang mulia ini saya mengambil peluang berucap dan menyokong Usul terima kasih atas Titah Ucapan Di Raja yang telah dibentangkan dalam Dewan yang mulia ini pada 20hb Mac, 1978 dalam menjayakan Dasar Ekonomi Baru. Walau bagaimanapun di sini suka-lah saya menarik perhatian kepada lima perkara yang saya hendak katakan di sini.

Perkara-perkara ini ialah pandangan-pandangan yang ditayangkan oleh rakyat di negeri Sarawak sendiri dan bukan pandangan dari saya:

- (i) Masaalah perumahan untuk golongan mereka yang berpendapatan rendah.
- (ii) Kualiti dan taraf hidup yang tinggi.

- (iii) Yayasan Sarawak.
- (iv) Rancangan TV Malaysia.
- (v) Tender-tender kelas F, E, EX dan A.

Saya memang menaruh besar harapan atas dasar dan tujuan Kerajaan Pusat dan juga Kerajaan Negeri bagi mengatasi masalah perumahan kepada mereka yang berpendapatan rendah tetapi menurut pendapat rakyat rumah-rumah murah yang dibina di Sarawak oleh BDC (Borneo Housing Development Corporation), sebuah badan berkanun iaitu agensi Kerajaan Negeri ada membina rumah-rumah murah yang membawa tujuan untuk mengatasi masalah-masalah perumahan kepada mereka yang berpendapatan rendah tetapi sehingga hari ini rancangan ini belum lagi dilaksanakan atau diimplimentasikan dengan betul. Saya bersedia memberikan senarai-senarai nama orang-orang yang telah mendapat faedah darinya yang konon dikatakan rumah murah, iaitu berharga di antara \$27,000 hingga ke \$38,000. Boleh dikatakan orang-orang yang mampu atau yang sanggup membelinya ialah orang-orang yang berpendapatan tinggi dan bukannya orang-orang yang berpendapatan rendah.

Tuan Yang di-Pertua, bagaimanakah kita mengatakan rumah ini untuk orang-orang yang bergaji kecil, kalau deposit yang hendak dibayar itu dikenakan dari 10% hingga 30% dari harga dan ini sudah tentu orang-orang yang bergaji \$400 atau \$500 tidak akan sanggup membelinya. Perkara ini perlulah dikaji semula dan difikirkan sedalam-dalamnya.

Tuan Yang di-Pertua, seperkara lagi ialah cadangan Kerajaan hendak meninggi, menaikkan taraf hidup rakyat. Saya memang bersetuju cadangan-cadangan dan rancangan baik Kerajaan ini tetapi cara-cara diimplimentasikan oleh Kerajaan Negeri itu belum lagi dilaksanakan dengan betul dan adil di Sarawak. Saya dapat lihat banyak kawasan-kawasan luar bandar sebelum merdeka dahulu masih lagi di dalam kehidupan yang sama dan sehingga sekarang pun mereka itu masih terus hidup begitu. Yang Berhormat Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri sendiri ada membuat lawatan rasmi ke Sarawak pada tahun yang lalu dan tempat yang dilawati oleh Yang Berhormat Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri itu sebelum merdeka dan selepas merdeka

dalam Malaysia masih serupa dahulu juga, tiada perubahan. Cuma perubahan yang dibuat ialah sebuah sekolah rendah di tepi sungai dibina di atas satu bukit, perubahan yang lain tidak ada. Oleh itu, sukalah saya menarik perhatian Kerajaan Pusat dengan perasaan yang lebih serious lagi supaya memberi lebih banyak lagi peruntukan kepada negeri Sarawak. Kerajaan mengatakan negeri Kelantan adalah sebuah negeri yang backward atau negeri yang tertinggal paling belakang sekali dalam apa juga pembangunan tetapi pada pandangan saya negeri Sarawak adalah dua kali backward atau boleh dikatakan lebih hujung lagi dari negeri Kelantan. Seperti di Kelantan, negeri Sarawak ada juga sege-lintir orang-orang kaya, mereka ini akan lebih kaya lagi, tetapi bagi orang-orang yang miskin tetap juga menjadi miskin dan masih terbiar di tempat yang lama tanpa apa-apa pembelaan dan perubahan. Sekiranya semua perkara-perkara yang dibangkitkan tidak begitu betul, saya merayu kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri, Yang Berhormat Menteri Kewangan dan Menteri-menteri Pusat yang lain membuat lawatan mengejut ke negeri Sarawak untuk meninjau dengan sendirinya tetapi lawatan itu janganlah melalui Menteri-menteri Kerajaan Negeri, sebaliknya melalui Yang Berhormat biasa seperti saya dan yang lain-lain.

Tuan Yang di-Pertua, perkara yang ketiga ini mengenai Yayasan Sarawak. Saya memang berterima kasih dengan tertubuhnya Yayasan Sarawak ini tetapi saya kurang bersetuju cara-cara Yayasan Sarawak ini diimplimentasikan. Menurut pandangan saya dan pandangan orang ramai bantuan-bantuan yang diberikan itu hanya untuk murid-murid lepasan sekolah rendah Tingkatan VI (Rendah), kemudian murid-murid ini dikirimkan ke Semenanjung Malaysia. Sudahlah begitu, sebaik sahaja sampai di Semenanjung Malaysia murid-murid ini dihantar pula belajar ke luar-luar bandar dan bukan di Kuala Lumpur, Pulau Pinang dan Johor Bahru. Cara ini pada pandangan orang ramai amat menyedihkan, kerana dengan tidak secara langsung telah mengasingkan diri murid-murid ini dari keluarga dan ibubapa mereka dan sudah tentulah tidak akan memberi faedah yang memuaskan. Murid-murid tersebut adalah di antara umur

13 tahun semasa mereka dihantar ke Semenanjung iaitu masih dianggap dalam lingkungan kanak-kanak.

Saya berpendapat tektik ini adalah kurang baik dan kanak-kanak ini janganlah di-biarkan berjauhan dari ibubapa mereka, lebih-lebih lagi memandangkan pelajaran-pelajaran di peringkat ini boleh didapati di negeri Sarawak ini sendiri. Oleh itu untuk mengatasi segala keraguan yang timbul ini cara-cara untuk mengimplimentasinya hendaklah diubah dan dikaji semula. Bantuan-bantuan yang diberi biarlah membolehkan murid-murid itu menuntut keluar negeri di peringkat-peringkat yang tinggi hingga ke universiti dan bukan hanya untuk di Tingkatan I dan II seperti yang diamalkan sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, perkara yang keempat saya ingin menyentuh tentang rancangan-rancangan yang telah dan yang sedang disiarkan oleh TV Malaysia yang menimbulkan perasaan tidak kepuasan di kalangan penduduk-penduduk kaum China, Bidayoh dan Iban di Sarawak. Ini adalah disebabkan tiada rancangan khas yang disiarkan dalam bahasa China, Bidayoh dan Iban. Meskipun tayangan filem China adalah disiarkan di Semenanjung Malaysia tetapi siaran seperti itu tidak dilakukan di negeri Sarawak. Saya merayu kepada Kementerian Penerangan untuk membetulkan keadaan ini supaya penduduk-penduduk yang berketurunan China dapat menikmati filem-filem China juga di Sarawak. Sebagaimana kita maklum, Sarawak mempunyai seramai lebih kurang satu juta orang penduduk-penduduk di mana 30% daripadanya adalah orang orang China dan 40% lagi terdiri kaum Dayak, Bidayoh dan Iban. Kebanyakan penduduk-penduduk luar bandar tidak begitu memahami Bahasa Malaysia, oleh sebab itu saya merayu sekali lagi kepada Kementerian yang berkenaan supaya menyiarkan rancangan-rancangan dalam Bahasa China, Bidayoh dan Iban untuk membolehkan lebih ramai rakyat Sarawak mengikut kemajuan negeri kita serta menghiburkan hati.

Tuan Yang di-Pertua, yang akhir sekali ialah berkenaan dengan Tender Kelas F, E, EX dan A. Orang ramai mendapati bahawa tender-tender yang diadakan sehingga ini hanyalah dianggap sebagai formality sahaja,

iaitu dengan cara pre-arrangement. Perbuatan semacam ini adalah tidak sihat dan patutlah diperbetulkan iaitu seperti:

- (a) Tender-tender diberi public quotation dan yang berjaya itu dibuat pengumuman.
- (b) Tender-tender board sering digantikan supaya mengelakkan dari perkara-perkara yang tidak diingini berlaku.

4.30 ptg.

Tuan Haji Jaafar bin Hamzah (Johor Bahru): Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan terima kasih kerana diberi peluang untuk menyokong dan menjunjung kasih Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Timbalan Yang di-Pertuan Agong baru-baru ini.

Saya sangat-sangat tertarik hati atas Titah Ucapan Di Raja itu yang telah memberikan gambaran-gambaran kemajuan yang dicapai oleh negara kita samada dari segi pembangunan, ekonomi dan dari segi keselamatan. Walau bagaimanapun, di dalam Dewan yang mulia ini saya ingin menyentuh beberapa perkara yang ada kaitan dengan masalah ekonomi negara serta masalah-masalah sosial, problem yang dihadapi oleh sebahagian daripada rakyat yang ada di dalam negara kita ini.

Tuan Yang di-Pertua, dalam masalah ekonomi negara misalnya, saya berharap pihak Kerajaan melalui daya usaha Kementerian Perdagangan dan Perindustrian serta pihak-pihak lain yang ada kaitan dengan masalah ekonomi negara supaya terus berusaha menarik seberapa ramai para pelabur datang ke negara Malaysia kita ini untuk menanam modal di mana dengan ini dapat mewujudkan peluang-peluang pekerjaan untuk kaum belia kita, di mana bilangan kaum belia itu bertambah tahun demi tahun terutama bagi pelajar-pelajar yang telah tamat persekolahan mereka. Di samping itu dapatlah pula kita menambah pengeluaran hasil negara untuk diekspot keluar negeri. Saya berharap supaya pihak Kerajaan terus menghantarkan deligasinya seberapa ramai yang boleh keluar negeri bagi menerang kepada pelabur-pelabur luar negeri tentang peluang-peluang menanam modal di negara kita ini, serta memberitahu mereka bahawa Akta Penyelarasan Perindustrian sama sekali tidak melibatkan para penanam modal yang hendak menanam modal di negara kita. Adalah mendukacitakan sekiranya ada

pihak-pihak yang mengatakan Akta Penyelidikan Perindustrian menjadi batu penghalang kepada penanam-penanam modal. Kita berharap para pelabur menyedari hakikat yang sebenarnya bahawa Kerajaan kita dengan adanya Akta tersebut bukanlah hendak menyusahkan para pelabur sendiri, masalah yang timbul berhubung dengan Akta tersebut ialah disebabkan kurang diberi penerangan dan penjelasan terhadap Akta tersebut bagaimana yang sewajarnya.

Di dalam masalah pengusaha-pengusaha perusahaan ini, kita berharap sangat-sangat pada pihak majikan kilang-kilang perusahaan supaya memberikan perhatian kepada para pekerja terutama dalam masalah gaji yang mana patut diberikan pertimbangan yang sewajarnya sesuai dengan keadaan hidup masa sekarang yang mana harga barang-barang keperluan melambung tinggi. Di samping itu, patut juga para pengusaha perkilangan di negara ini menimbangkan masalah perumahan pekerja-pekerja serta memberi peluang kepada mereka menyertai sama di dalam urusan itu dengan membolehkan mereka membeli saham-saham.

Tuan Yang di-Pertua, perkara ini telah beberapa kali disuarakan oleh pemimpin-pemimpin kita tetapi nampaknya pihak majikan masih belum begitu indah dengan rayuan Kerajaan selama ini. Melalui Dewan yang mulia ini, saya berharap pihak-pihak majikan supaya segera mencari jalan bagi menolong nasib para pekerja kita.

Selain daripada itu, Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh peranan agensi-agensi Kerajaan terutama Perbadanan-perbadanan Kemajuan Ekonomi peringkat negeri-negeri di dalam usaha untuk menolong bumiputra menyertai bidang perniagaan dan perdagangan.

Tuan Yang di-Pertua, apa yang menjadikan saya muskil ialah tentang adanya perbadanan-perbadanan ini kurang mengambil perhatian terhadap kaum peniaga bumiputra yang menjalankan perniagaan terutama di kompleks-komplek yang disediakan oleh pihak perbadanan-perbadanan kerana saya telah difahamkan ada di antara peniaga-peniaga bumiputra yang menjalankan perniagaan mereka seperti kata perpatih: Hidup segan mati tak mahu. Saya berharap pihak perbadanan-perbadanan ini dapat memberikan perhatian yang lebih serius

bagaimana usaha-usaha hendak memberikan pertolongan kepada kaum peniaga bumiputra agar mereka boleh maju dan tidak tertekan dengan persaingan-persaingan dari peniaga-peniaga bangsa lain. Pihak perbadanan juga hendaklah mengawasi peniaga-peniaga lain dari monopoli sesuatu perniagaan sehingga menjejaskan peniaga-peniaga kecil terutama sekali golongan kaum bumiputra.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai dengan pengangguran terutama di kalangan anak-anak muda yang lepas persekolahan makin hari kian meningkat dan kita patutlah memikirkan dengan sedalam-dalamnya tentang langkah-langkah perlu bagaimana mereka boleh mendapat pekerjaan. Dalam hal ini, saya suka memberikan pandangan supaya pihak Kerajaan mengadakan atau menambah lagi bilangan pusat-pusat latihan bagi para para belia, misalnya, Institusi Kemahiran MARA yang sedia ada di beberapa negeri dikembangkan dan diperluaskan lagi hingga ke daerah-daerah besar supaya dapat memberikan latihan asas yang meluas kepada kaum belia kerana dengan kemahiran dalam bidang-bidang tertentu yang ada pada kaum belia itu dapatlah memberi jaminan untuk berusaha mendapatkan pekerjaan.

Saya juga mengharapkan Kerajaan supaya dapat menambah lagi bilangan sekolah-sekolah teknik kerana melaluiyalah nanti sebanyak sedikit para belia beroleh latihan asas untuk mendapatkan pekerjaan. Dalam hal ini, Kementerian Pelajaranlah yang patut memikirkan dengan kajian yang meluas dan mendalam bagaimana para pelajar boleh mendapat didikan kemahiran semasa berskolah misalnya seperti yang saya katakan tadi melalui sekolah-sekolah teknik.

Berkaitan dengan dadah pula, kita mengharapkan sangat-sangat bahawa pihak Kementerian Kebajikan Am berusaha menambah bilangan pusat-pusat pemulihan supaya penagih dadah itu dapat dipulihkan seperti sediakala, misalnya Pusat Pemulihan Penagih Dadah di Tampoi, Johor Bahru tidak dapat menampung kehendak para keluarga penagih dadah yang hendak menghantarkan anak-anak mereka melalui pemulihan di situ. Saya berharap Kementerian Kebajikan Am dapat menyuarakan kepada Kerajaan-kerajaan Negeri bagi mendapatkan satu kawasan tanah yang cukup sesuai untuk dijadikan pusat pemulihan serta kawasan bercucuk tanam bagi penagih-penagih dadah itu.

Kita sudah sampai ke satu peringkat yang mana penagih-penagih dadah itu perlu dipulihkan dengan kita menyediakan lebih banyak pusat-pusat pemulihan serta menyediakan kawasan bercucuk tanam. Kita sudah sewajarnya berbuat demikian terhadap penagih-penagih dadah itu dengan menempatkan mereka ke satu tempat khas dan mereka diberikan didikan ugama yang tebal dan mendalam serta menjalankan perusahaan-perusahaan di pusat-pusat pemulihan itu. Dan sekiranya benar-benar mereka itu telah pulih dan mahu meninggalkan pusat-pusat pemulihan, bolehlah kita benarkan mereka itu menjadi satu masyarakat yang berguna di masa-masa yang akan datang.

Di dalam perkara dadah ini, kita tidak boleh berdiam diri kerana ini adalah merupakan satu penyakit masyarakat dan musuh bagi negara kita dan dengan hal yang demikian, rasa saya tidaklah boleh kita berlengah-lengah lagi dan terpaksa Kerajaan bertindak tegas supaya kegiatan penagih dadah yang sejumlah besarnya terdiri daripada anak-anak Melayu dapat dihapuskan ataupun setidak-tidaknya dikurangkan.

Kita merasa sangat-sangat dukacita terhadap golongan pengedar-pengedar dadah di mana mereka mahu mencari kekayaan melalui jalan tersebut tanpa memikirkan soal nasib bangsa, warganegara Malaysia di masa hadapan nanti. Oleh itu melalui Dewan yang mulia ini, saya berharap pihak yang berkenaan terutama sekali melalui Kementerian Undang-undang supaya mencari serta terus berikhtiar bertindak tegas terhadap golongan-golongan yang menjadi pengedar dan pembahagi dadah tanpa segan dan silu. Kita mesti mencari dan menyiasat sehingga ke akar-umbinya terhadap perbuatan durjana golongan pembahagi dan pengedar dadah itu, yang saya fikir langsung tidak berperikemanusiaan.

4.45 ptg.

Tuan Lim Cho Hock (Ipoh): Tuan Yang di-Pertua, saya amat kesal dengan ucapan yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat dari Pontian. Beliau telah mengancam parti DAP sebagai parti yang memainkan chauvinism. Jika beliau ingin tahu siapakah yang memainkan chauvinism di Malaysia tak lain dan tak bukan ialah parti MCA. Jika beliau mahu tahu, siapakah yang menggunakan perkauman, UMNOlah yang menggunakan perkauman.

Ahli Yang Berhormat dari Pontian telah berkata bahawa DAP memecahbelahkan perpaduan negara. Sebenarnya parti-parti perkauman seperti UMNO, MCA dan MIC-lah yang memainkan perkauman. Ahli dari Pontian juga berkata DAP melaung-laungkan slogan Malaysian-Malaysia. Jika beliau tidak mahu sebuah Malaysian Malaysia, apakah jenis Malaysia yang beliau mahu? Adakah sebuah Malay Malaysia atau sebuah Chinese Malaysia atau sebuah Indian Malaysia atau sebuah Kadazan Malaysia.

Berkenaan dengan Private Member's Bill yang dikemukakan oleh rakan saya Ahli dari Kota Melaka, rakan saya telahpun menerangkan mengapakah beliau mengemukakan Private Member's Bill, iaitu beliau memberi satu jaminan kepada para pembaca akhbar Tamil Nesan pada bulan November yang lalu yang beliau akan mengemukakan Rang Undang-undang tersebut dalam persidangan ini. Kalau Ahli dari Pontian sengaja tidak mahu mendengar hujah-hujah yang dibuat oleh rakan saya pada 20hb Mac, 1978 itu terpulanglah kepada dia, tetapi bagi saya amat dukacita dengan lagak beliau di Dewan yang mulia ini.

Tuan Yang di-Pertua, dalam mana-mana negara juga, baik pun negara itu maju atau masih sedang membangun, pendidekan rakyatnya adalah perkara yang amat penting sekali. Samada sebuah negara akan maju atau mundur bergantung kepada pembangunan pendidekannya. Di Malaysia sebilangan besar rakyat merasa bimbang tentang dasar dan sistem pelajaran kerajaan Barisan Nasional. Keadaan kebimbangan dan ketakutan ini dapat digambarkan menerusi faktor-faktor berikut:

- (a) Sejak baru-baru ini ramai orang profesyenal khasnya doktor-doktor telah berpindah ke negara-negara lain seperti Australia, Kanada, England, dan Amerika Syarikat. Mereka berbuat demikian kerana mereka bimbang anak-anak mereka tidak akan dapat peluang-peluang pelajaran yang cukup khasnya peluang-peluang pelajaran tinggi. Mereka telah lihat bahawa di antara 26,000 pelajar-pelajar yang berlayak yang memohon untuk masuk ke universiti-universiti tempatan pada tahun lalu, hanya 6,000 daripada

mereka berjaya dan daripada angka ini, 75% pelajar-pelajar yang berjaya adalah orang-orang bumiputra dan 25% adalah bukan bumiputra. Penafian peluang pelajaran tinggi inilah yang menyebabkan orang-orang yang berkebolehan dan mampu pindah ke lain negeri.

- (b) Setiap tahun tidak kurang dari 150,000 penuntut-penuntut terpaksa meninggalkan sekolah-sekolah kerana kekurangan sekolah-sekolah dan guru-guru. Sejak empat tahun yang lalu, 600,000 penuntut-penuntut telah dinafikan pelajaran peringkat sekolah menengah. Beberapa daripada penuntut-penuntut ini yang menjadi penuntut-penuntut "half-baked" telah menjadi pencuri-pencuri kecil dan pengedar-pengedar dadah. Saya menyalahkan Kerajaan kerana keadaan ini. Sistem dan dasar pelajaran Kerajaan telah mewujudkan keadaan ini. Dahulu terdapat seramai 35 orang murid dalam sebuah kelas tetapi kini sesuatu kelas mengandungi sebanyak 50 orang murid.
- (c) Taraf pelajaran telah merosot. Taraf Bahasa Malaysia, Inggeris, China dan Tamil telah merosot. Dan ini menjejaskan pelajar-pelajar yang ingin melanjutkan pelajaran di sebarang laut.

Adalah amat "naive" bagi bekas Menteri Pelajaran kita, Dr Mahathir Mohd, untuk berkata bahawa Malaysia tidak mahu ramai orang-orang profesyenal kerana jika terdapat ramai orang profesyenal maka akan timbul kesulitan untuk mendapatkan mereka pekerjaan. Saya tidak dapat bersetuju dengan pendapat ini. Dalam pandangan saya, soal pekerjaan merupakan masalah sosio-ekonomi dan bukan masalah pelajaran. Lebih lanjutnya, hak untuk mendapatkan pelajaran yang patut dan wajar merupakan satu hak yang "inalienable". Sesuatu negara yang telah maju tidak boleh menyekat kemajuan fakulti mental rakyatnya. Sebuah negara akan hanya maju dari segi sosial, ekonomi dan politik jika rakyatnya berpelajaran dan dilengkapi dengan segala jenis "know-how" yang moden.

Memandang kepada ini adalah nyata di negara ini terdapat kekurangan universiti-universiti yang rumit untuk menampung keperluan baginya. Saya ingin mengesyorkan di sini supaya universiti-universiti persendirian dibenarkan ditubuhkan. Pada masa

sekarang terdapat satu golongan pendidek-pendidek yang telahpun memohon kepada Duli Yang Maha Mulia Yang di-Pertuan Agong untuk mendapat perkenan Duli untuk menubuhkan sebuah universiti bersendirian bernama "Merdeka Universiti". Cadangan untuk menubuhkan Universiti adalah kena pada tempat dan hendaklah dialu-alukan oleh semua Ahli-ahli Parlimen. Lebih dari 4,000 kesatuan-kesatuan di negara ini telah secara terbuka menyokong penubuhan Universiti Merdeka. Banyak negara-negara seperti India-Australia, England dan Amerika Syarikat mempunyai universiti-universiti persendirian. Saya tidak nampak sebab-sebab mengapa Universiti Merdeka tidak sepatutnya dibenar ditubuhkan. Ramai ibubapa-bapa tak mampu menghantar anak-anak mereka yang bijak ke luar negeri untuk melanjutkan pelajaran mereka dan ini mengakibatkan pembaziran sumber-sumber manusia.

Malaysia adalah sebuah negara yang berbilang bangsa dan Perlembagaan Persekutuan kita menjamin kegunaan dan pemeliharaan bahasa semua bangsa. Kerajaan hendaklah mengikuti apa yang termaktub dalam Perlembagaan atas mana negara kita ditubuhkan. Kerajaan hendaklah mempunyai sikap toleransi dan persefahaman. Projek Universiti Merdeka hendaklah dipandang sebagai suatu masalah kebangsaan dan bukan sebagai masalah kaum China. Perpaduan negara tidak akan dicapai jika projek ini tidak dibenarkan oleh Kerajaan.

Saya dengan sesungguhnya menyeru Kerajaan membenarkan penubuhan Universiti Merdeka dari kedamaian, harmoni dan perpaduan negara.

Negara kita telah menerima satu sistem kerajaan berparlimen berdasarkan kepada prinsip seorang-satu undi (one man, one vote). Tetapi jika kita perhatikan daftar pemilih-pemilih kita akan mendapati bahawa prinsip ini telah dicabuli. Umpamanya jika kita perhatikan Negeri Perak, berdasarkan kepada daftar pemilih-pemilih tahun 1974, Ipoh mempunyai 48,062 pemilih-pemilih dan Mengelembu mempunyai 49,038 pemilih-pemilih dan kesemua kawasan-kawasan ini ialah kawasan-kawasan bandar tetapi kawasan-kawasan luar bandar seperti Larut mempunyai 21,014 pemilih-pemilih dan Kuala Kangsar mempunyai 21,456 pemilih-pemilih.

Daripada ini adalah nyata bahawa "weightage" pembahagian pemilih-pemilih adalah berat sebelah. Ketidakseimbangan politik hendaklah dibetulkan supaya seorang pemilih di bandar mempunyai suara yang saksama di Parlimen atau di Dewan Undangan Negeri.

Ramai di antara kawasan-kawasan pilihanraya negeri di Negeri Perak adalah lebih besar daripada kawasan-kawasan Parlimen dalam ertikata bilangan pemilih-pemilih. Umpamanya kawasan Negeri.

Kelian Pauh mempunyai 23,574 pemilih-pemilih. Kawasan Chemor mempunyai 24,346. Kawasan Gopeng mempunyai 22,317. Kawasan Guntong mempunyai 23,097. Kawasan Kepayang mempunyai 24,965. Kawasan Pasir Puteh mempunyai 26,207, dan kawasan Kuala Pari mempunyai 22,831.

Di Negeri Perak adalah tidak mustahil jika sebilangan kecil boleh mengundi calon-calon untuk menubuhkan Kerajaan sungguhpun calon-calon Pembangkang memperolehi jumlah majoriti undi yang lebih. Ini jelas tidaklah demokrasi tulen.

Saya menyeru supaya reformasi-reformasi pilihanraya diadakan supaya prinsip seorang satu undi dipelihara dan dikekalkan.

Suruhanjaya Pilihanraya hendaklah berkecuali, bebas dan adil kepada semua pemilih-pemilih. Suruhanjaya Pilihanraya tidak sepatutnya mengekalkan ketidakadilan dan ketidakseimbangan politik ini. Setiap rakyat tanpa mengira keturunannya hendaklah diberi hak yang sama baik pun di Parlimen atau di dalam Dewan Undangan Negeri.

Saya rasa saya tidak payah bercakap tentang "evils of corruption". Rasuah telah menggulingkan beberapa kerajaan di Asia. Insiden rasuah di negara kita kian bertambah tahun demi tahun. BSN tidak begitu cekap untuk memerangi rasuah. Kita tidak boleh yakin yang BSN dapat berfungsi dengan cekap kerana badan tersebut bukan benar-benar bebas. Tekanan politik boleh mempengaruhi kerja badan tersebut. Kerajaan hendaklah memberi satu jaminan bahawa Kerajaan tidak akan mencampur tangan dalam kerja BSN.

Jika kerajaan jujur hendak menghapuskan rasuah di tempat-tempat atasan maka Kerajaan hendaklah meluluskan satu Rang Undang-undang yang mewajibkan semua

pegawai-pegawai kanan Kerajaan, Ahli-ahli Parlimen dan Ahli-ahli Dewan Undangan Negeri dan isteri-isteri mereka mengisytiharkan hartabenda dan tanggungan mereka. Langkah seperti ini juga akan memudahkan kerja siasatan yang dijalankan oleh BSN.

Pada hari Jumaat lalu, Perdana Menteri ketika menjawab satu soalan yang dikemukakan oleh saya telah menjawab Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, Datuk Lee San Choon, telah mengisytiharkan hartanya pada tahun 1973 dan 1974 kepada Allahyarham Tun Abdul Razak. Apa yang rakyat hendak tahu ialah berapakah nilai Datuk Lee San Choon dalam ertikata kewangan. Banyak poster-poster dan surat-surat telah ditampal di merata-rata tempat yang menuduh Datuk Lee San Choon dengan beberapa tuduhan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat, masa sudah cukup. Masa 15 minit sudah cukup.

Tuan Lim Cho Hock: Sedikit sahaja lagi.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Tidak boleh. Sebab semuanya ada 5 orang lagi hendak bercakap dan kita hendak habiskan pada pukul 6.30 petang. Seorang 15 minit sudah cukup.

Tuan Lim Cho Hock: Lagi 2 minit.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Satu minit sahaja lagi saya benarkan.

Tuan Lim Cho Hock: Tuduhan-tuduhan ini juga telah menjadi percakapan orang ramai. Oleh kerana Datuk Hussein Onn kini menjadi Perdana Menteri, maka adalah wajar Perdana Menteri minta Datuk Lee San Choon mengisytiharkan hartabenda dan tanggungan-nya. Adalah menjadi tugas dan tanggungjawab Perdana Menteri untuk mengetahui keadaan kewangan Menteri-menterinya. Saya diberitahu Datuk Lee mempunyai satu akaun peribadi di salah sebuah bank di Hong Kong di bawah nama "Francis Lee". Saya berharap Perdana Menteri akan bertanya Datuk Lee mengenai hal ini.

Saya juga tidak berpuas hati dengan jawapan yang diberikan oleh Perdana Menteri mengenai Tan Sri Ghazali Jawi. Bagaimanakah Perdana Menteri boleh

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Masa sudah cukup.

Tuan Lim Cho Hock: Perkara ini mustahak, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Tidak boleh, sudah lebih satu minit.

Tuan Lim Cho Hock: Terima kasih.

5.00 ptg.

Tuan Hishamuddin bin Haji Yahaya (Maran): Tuan Yang di-Pertua, saya juga bangun turut menyokong Titah Ucapan di Raja yang dibawa oleh Ahli Yang Berhormat dari Jerai.

Tuan Yang di-Pertua, sebagai sebuah negara yang kecil di rantau ini kemajuan ekonomi dan sosial yang telah kita capai setakat ini adalah setanding dengan negara-negara yang lebih besar daripada negara kita dan ini patutlah menjadi suatu kebanggaan. Ujudnya keadaan sedemikian ialah kerana adanya persefahaman di antara kaum di negara kita selama ini. Tuan Yang di-Pertua, persefahaman di antara kaum pada pendapat saya adalah menjadi perkara yang paling asas untuk kemajuan negara kita pada masa-masa yang akan datang. Oleh yang demikian, ianya patutlah dipupuk dan diperlihora oleh setiap pemimpin di negara kita ini. Perkara ini juga adalah perkara yang utama sekali disebutkan oleh Duli Yang Maha Mulia Timbalan Yang di-Pertuan Agong dalam Titah Ucapan Baginda. Ianya bukanlah dibuat tanpa sebarang tujuan yang tertentu yang patut dimengertikan oleh semua pihak.

Saya berharap Tuan Yang di-Pertua, untuk mengujudkan persefahaman di antara kaum ini mana jua pihak ataupun mana jua kaum janganlah sekali-kali membangkitkan issue-issue yang sensitif yang boleh menimbulkan salah faham dan rasa tidak puas hati di kalangan kaum yang lain. Sesuatu issue itu mungkin ditimbulkan secara berpelembagaan, ia mungkin ditimbulkan secara demokratik atau ia mungkin ditimbulkan secara legal tetapi tiap-tiap kaum dan pemimpin parti politik harus ingat bahawa setiap issue yang ditimbulkan itu mestilah dinilai dari feedback yang diterima daripada masyarakat mengenainya. Sambutan yang diberi oleh rakyat keseluruhannya terhadap issue itu patutlah diberikan pertimbangan

dengan sebaik-baiknya, jika ia diterima oleh rakyat umum maka ianya bolehlah diterima sebagai satu perkara yang baik dan benar. Tetapi sebaliknya, jika ia tidak diterima oleh seluruh masyarakat maka ini patutlah diterima oleh pihak yang mengeluarkannya itu sebagai satu amaran.

Di dalam kontek ini, Tuan Yang di-Pertua, saya berharap pihak yang tertentu patutlah dapat mentakrifkan hak-hak keistimewaan sesuatu kaum itu dengan cara sebijak-bijaknya dan tidak menerima perkara itu dengan perasaan dendam atau tidak puas hati dan seterusnya mengambil tindakan timbal balas walaupun secara legal dan demokratik. Masaalah samada ianya legal atau demokratik atau berperlembagaan belum dapat menentukan buruk-baiknya issue yang ditimbulkan kerana nilai yang sebenarnya akan dibuat oleh masyarakat umum sendiri.

Tuan Yang di-Pertua, tadi saya telah menyebut akan masaalah sensitif iaitu masaalah yang tidak harus ditimbulkan langsung oleh sesiapa pun. Di sebaliknya pula ada satu aspek lagi masaalah yang agak sensitif juga yang sentiasa ditimbulkan dan telah menjadi sensitif oleh kerana perkara yang begitu popular tidak mendapat tindakan yang sewajarnya dari pihak-pihak tertentu. Tindakan yang diambil masih jauh daripada memuaskan. Kita hendaklah berterus terang di dalam masaalah ini. Kita patut menerima hakikat ini secara hati terbuka dan bersama-sama kita mencari jalan untuk penyelesaian. Masaalah yang saya maksudkan itu, ialah masaalah tanah. Semua aspek mengenai tanah samada mengenai permohonan memiliki tanah, permohonan pindah milik tanah, gadaian, permohonan tukar syarat ataupun permohonan hakmilik strata. Perkara ini telah menjadi topik ucapan di dalam Dewan yang mulia ini dari tahun ke setahun semenjak saya menjadi Ahli Dewan ini iaitu sejak tahun 1974, saya rasa tidak sekalipun di mana topik ini ditinggalkan daripada ucapan-ucapan atau soalan-soalan. Namun demikian tindakan yang diambil masih jauh daripada memuaskan.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengetahui akan masaalah-masaalah yang terlibat mengenai dengan pentadbiran tanah iaitu perkara pertama mengikut Perlembagaan masalah tanah adalah di dalam bidang kuasa Kerajaan Negeri. Kedua, National Land Council

tidak mempunyai kuasa secara langsung mengenai pentadbiran harian tanah. Ketiga, Kementerian Tanah hanya mempunyai kuasa di atas pentadbiran tanah yang dimajukan oleh agensi Kerajaan Federal sahaja dan tidak ada kena-mengena dengan hal-hal hakmilik ataupun mengenai dengan pengeluaran. Tetapi anihnya, Menteri Tanah dan Kemajuan Wilayah boleh menjawab semua soalan mengenai tanah iaitu satu perkara yang di luar dalam bidang kuasa beliau.

Tuan Yang di-Pertua, saya masih ingat bekas Menteri Tanah mengatakan dalam Dewan ini bahawa National Land Council selain daripada kuasa-kuasa yang diberikan kepadanya mengikut Perlembagaan iaitu membuat dasar mengenai penggunaan tanah dan mengawasi tidak ada kuasa langsung mengenai pentadbiran tanah sebenarnya. Saya berpendapat peruntukan Perlembagaan ini adalah tidak sesuai dengan masa. Saya syurkan kepada Kerajaan supaya Fasal 91 Perlembagaan ini dipinda supaya membolehkan National Land Council menerima rayuan-rayuan dari rakyat mengenai hal pentadbiran tanah dan mempunyai kuasa secara langsung di atas Pejabat-pejabat Tanah untuk mengambil tindakan sewajarnya di atas rayuan-rayuan tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, sekarang ini banyak daerah-daerah telah mengasingkan Pejabat Tanah dari Pejabat Daerah. Maka di sini saya syurkan juga supaya Perlembagaan dipinda supaya Pejabat-pejabat Tanah ini ditadbirkan secara langsung oleh Kementerian Tanah tetapi tanpa menjejaskan hak-hak Kerajaan Negeri memperoleh hasil dari tanah. Dengan cara ini saya penuh percaya bahawa pentadbiran tanah akan dapat menambahkan kecekapannya.

Tuan Yang di-Pertua, baru-baru ini Kerajaan telah bersetuju menaikkan premium insuran kenderaan-kenderaan di atas rayuan syarikat-syarikat insuran sendiri. Saya percaya pihak Kerajaan adalah berniat baik di atas perkara ini dan langkah ini diambil kerana difikirkan penting untuk melindungi perusahaan insuran. Dengan layanan yang diberikan oleh Kerajaan itu maka saya berharap pihak syarikat insuran pula dapat memberikan khidmat yang baik terhadap pelanggan-pelanggannya. Saya rasa tidak keterlaluan jika saya katakan di sini bahawa ada di antara syarikat-syarikat insuran di

hari ini yang tidak memberi khidmat sewajarnya terhadap pelanggan-pelanggan mereka. Banyak kejadian berlaku di mana pihak insuran tidak memperindahkan tuntutan daripada pelanggan mereka dengan memberi bermacam-macam helah seperti lambat menghantar penilai-penilai mereka di dalam kerosakan disebabkan oleh kemalangan dan dengan demikian kerja-kerja memperbaiki tidak dapat dilaksanakan dan ini telah menyebabkan kerugian kepada mereka yang mempunyai kenderaan. Ada pula di antara mereka yang sengaja melambat-lambatkan pembayaran ganti-rugi terhadap tuntutan kehilangan motokar dengan membuat bermacam-macam helah yang tidak menasabah. Saya rasa tidak payah saya sebutkan nama-nama syarikat ini tetapi saya berharap pihak Menteri Kewangan dan juga pihak Director General Insuran dapat mengambil berat di atas perkara ini.

Akhir sekali saya sekali lagi memberikan sepenuh-penuh sokongan kepada usul yang dibawa oleh Ahli Yang Berhormat dari Jerai.

5.10 ptg.

Datuk Mohamed Najib bin Tun Haji Abdul Razak (Pekan): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong Titah Ucapan Kebawah Duli Yang Maha Mulia Timbalan Yang di-Pertua Agong yang saya anggap sebagai satu ucapan yang sungguh lengkap dan padat dan yang merupakan satu ucapan yang merangkumi segala perkara-perkara menjadi perhatian Kerajaan pada masa ini.

Rancangan Malaysia Ketiga telah berjalan hampir 3 tahun dan masa sudah tiba bagi kita untuk membuat Penyemakan Pertengahan Rancangan Malaysia Ketiga (Mid-Term-Review). Bagi kami yang bergerak di atas tanah atau di peringkat grass-root level berasa bahawa pelaksanaan Rancangan Malaysia Ketiga setakat ini telah membawa kesan yang boleh dibanggakan. Namun begitu saya sangat berharap bahawa Kerajaan akan mengambil kesempatan semasa Penyemakan Pertengahan Rancangan Malaysia Ketiga untuk menghalusi segala kekurangan dan kelemahan tentang keupayaan kita untuk mencapai matlamat-matlamat yang telah ditetapkan.

Telah dibuktikan dalam pilihanraya di Kelantan tempoh hari bahawa soal perut mengatasi segala perhitungan yang lain. Ianya mengatasi soal individu, soal parti atau

soal ideologi. Yang menjadi perhitungan utama ialah pihak manakah yang boleh memenuhi harapan dan cita-cita rakyat.

Tuan Yang di-Pertua, hasrat Kerajaan untuk membandarkan kawasan luar bandar harus diberi perhatian yang lebih semasa Mid-Term Review. Ketika melawat kawasan saya dapati bahawa masalah bekalan letrik dan jalanraya selalu dikemukakan. Saya difahamkan bahawa pihak LLN telah diuntukkan peruntukan sebanyak \$158 juta di bawah Rancangan Malaysia Ketiga untuk menyediakan bekalan letrik luar bandar. Pada per-dapat saya jumlah peruntukan ini patut sangat ditambahkan lagi dengan kadar yang kita mampu kerana pembekalan letrik kepada kampung-kampung di kawasan luar bandar adalah membawa kesan yang luas kepada wujudnya keyakinan rakyat terhadap kenyataan-kenyataan yang telah dibuat oleh Kerajaan untuk membawa kemajuan kepada kawasan luar bandar walaupun sekali kawasan-kawasan tersebut sangat terpencil.

Di samping menyeru supaya peruntukan bekalan letrik luar bandar ditambahkan lagi, saya berharap juga keupayaan pihak LLN untuk melaksanakan segala projek di bawah Rancangan Malaysia Ketiga dapat ditingkatkan lagi, baik dari segi menentukan pegawai-pegawai, pakar-pakar dan kakitangan-kakitangan yang mencukupi serta juga berkenaan soal bekalan tiang-tiang letrik yang sejajar dengan keperluan negara.

Tuan Yang di-Pertua, menyentuh pula berkenaan satu sektor yang saya anggap sebagai satu sektor yang mana pencapaian kita sehingga ini adalah sungguh jauh daripada yang telah dijangka ataupun telah ditetapkan. Sektor ini ialah sektor pelaburan asing. Saya difahamkan bahawa bukan sahaja jumlah kilang-kilang baru yang telah diluluskan untuk dibina telah merosot tetapi bilangan pelabur-pelabur asing yang membuat pertanyaan dengan FIDA juga telah berkurangan.

Kemerosotan pelaburan asing adalah satu perkara yang amat serius kerana kita mengharapkan penyertaan pelabur-pelabur asing terutama sekali untuk mencapai hasrat kita untuk menjadi negara perindustrian pada satu masa depan. Dan juga dalam perkiraan jangka pendek kita mengharapkan bahawa

masalah pengangguran dapat dikurangkan dengan wujudnya kilang-kilang yang dibuka dengan modal dari luar negeri.

Soal kemerosotan pelaburan asing dalam negara kita kebelakangan ini adalah amat kompleks untuk dibuat sesuatu penentuan kerana paras pelaburan asing adalah bergantung kepada banyak faktor. Tetapi saya rasa sebagai satu langkah yang positif untuk menggalakkan pelaburan asing ialah dengan menubuhkan satu agensi sepertimana yang telah dicadangkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri iaitu satu agensi yang akan dinamakan One Stop Agency. Memanglah tidak dapat dinafikan bahawa keadaan yang mana pelabur-pelabur asing terpaksa menghubungi berbagai-bagai Kementerian dan Jabatan Kerajaan telah menimbulkan perasaan frustrasi di kalangan mereka.

Sungutan ini jika tidak di ambil perhatian mungkin akan mengakibatkan pelabur-pelabur asing untuk melabur di negara-negara jiran kita yang mempunyai birokrasi yang lebih efektif di dalam soal melayani dan memenuhi keperluan mereka. Saya sangat mengalu-alukan cadangan Kerajaan untuk menubuhkan One Stop Agency ini. Hanya saya harap bahawa agensi tersebut tidak akan dijadikan satu badan penye-larasan sahaja tetapi diberi kuasa yang penuh untuk membuat keputusan muktamad dalam segala-gala aspek yang diperlukan oleh pelabur-pelabur asing. Maka dengan ini barulah agensi ini boleh membawa kepada satu perubahan yang sungguh berkesan untuk menolong pelabur-pelabur asing dalam semua urusan mereka untuk menanam modal dalam negara kita.

Dalam segi menggalakkan penempatan perindustrian dalam kawasan-kawasan kurang maju, saya harap juga kepada pihak Kerajaan untuk mengkaji samada tujuan ini telah tercapai atau berhasil. Saya sedar bahawa Kerajaan telah menyediakan banyak kemudahan seperti locational incentive investment credit dan lain-lain lagi, tetapi saya bimbang jika dalam melaksanakan dasar ini syarat-syarat yang dikenakan sebelum sesuatu kemudahan tersebut diberi adalah terlampau ketat. Jadi, saya harap Kerajaan akan memberi segala kemudahan yang berpatutan kepada pengusaha-pengusaha yang mendirikan kilang-kilang dalam kawasan

luar bandar supaya benar-benar dapat mengimbangkan pendapatan mereka dengan pendapatan yang boleh diperolehi jika mereka membuka kilang-kilang dalam kawasan yang maju.

Tuan Yang di-Pertua, sektor pertanian adalah merupakan sektor yang menjadi tulang belakang kepada ekonomi negara ini. Banyak kemajuan telah dicapai dalam meningkatkan productivity dalam sektor ini dengan membuka rancangan-rancangan besar-besaran. Dalam hal ini saya difahamkan bahawa sejumlah 2 juta ekar tanah telah diberi hak-milik perseorangan tetapi malangnya tanah-tanah tersebut tidak diusahakan dengan sepenuhnya. Hakikat ini adalah disedari oleh Kerajaan dan telah mendorong Kerajaan untuk melancarkan Rancangan Buku Hijau, bantuan subsidi dan kegiatan koperasi di antaranya.

Walaupun kejayaan di beberapa tempat yang kesan telah tercapai tetapi saya rasa kita mesti mencapai kejayaan yang lebih menyeluruh untuk memastikan bahawa pengeluaran daripada sektor pertanian yang diusahakan secara perseorangan dapat ditambah dan dimajukan lagi. Produktiviti yang masih rendah daripada sektor ini adalah disebabkan berbagai-bagai faktor. Tetapi di sini suka saya menyentuh tentang masalah kredit untuk tujuan pertanian.

Pada pendapat saya keperluan sektor pertanian tidak boleh disamakan dengan keperluan sektor perdagangan kerana penghasilan dalam bidang ini lazimnya memakan masa yang lebih dan masalah lain seperti pemasaran dan harga yang kurang memuaskan adalah sungguh rumit. Oleh yang demikian saya rasa bahawa faedah yang dikenakan untuk pinjaman dalam bidang pertanian haruslah lebih rendah daripada faedah yang ditetapkan untuk pinjaman perdagangan. Saya ingin mengesyorkan supaya pinjaman untuk tujuan pertanian dikenakan faedah yang minima di antara 3% hingga 4% sahaja oleh institusi kewangan di dalam negara ini.

Kadar ini akan merupakan satu subsidi kepada sektor pertanian tetapi jika kita ingin menambahkan pengeluaran daripada sektor pertanian maka kita perlu memikirkan perkara ini dengan serius. Saya berpendapat bahawa kadar 3% hingga 4% untuk pinjaman pertanian adalah amat adil dan berpatutan

memandang kepada kesulitan-kesulitan yang dihadapi untuk memajukan sebarang tanaman.

Saya penuh yakin bahawa jika pinjaman untuk pertanian ini dikenakan faedah yang minima iaitu di antara 3% hingga 4% maka pengeluaran daripada sektor pertanian yang dimiliki oleh orang-orang perseorangan akan bertambah dengan lebih pesat lagi kerana keengganan adalah tidak realistik pada masa ini.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat ada dua minit lagi.

Datuk Mohamad Najib bin Tun Haji Abdul Razak: Sedikit lagi, Tuan Yang di-Pertua.

Di dalam negara-negara yang lain mengamalkan ini telah didapati bahawa pengeluaran sektor pertanian telah berlipat-ganda dan semua pakar-pakar ekonomi mengakui bahawa sektor pertanian di mana-mana negara perlu diberi bantuan subsidi dalam berbagai bentuk.

Saya percaya bahawa jika pintu dibuka untuk para petani memperoleh sumber-sumber kredit yang lebih berpatutan maka sektor pertanian di dalam negara kita akan bertambah lebih maju dalam masa-masa yang akan datang.

Tuan Yang di-Pertua, beralih pula kepada badan-badan berkanun yang telah ditubuhkan oleh Kerajaan; saya ingin menyentuh tentang Sekim Perkhidmatan dan kelulusan jawatan dalam ejensi-ejensi Kerajaan.

Saya harap terutama sekali kepada pihak Jabatan Perkhidmatan Awam dan pihak Perbendaharaan yang kedua-duanya mempunyai kuasa untuk meluluskan sesuatu jawatan yang baharu supaya menentukan bahawa pegawai-pegawai yang dihantar untuk mengkaji keperluan sesuatu badan berkanun adalah terdiri daripada mereka yang memahami dengan mendalam tentang keperluan sesuatu badan berkanun itu.

Tiap-tiap ejensi Kerajaan dipertanggungjawabkan untuk mencapai matlamat yang tertentu dan untuk menghasilkan tujuan ini maka ejensi-ejensi tersebut memerlukan jawatan-jawatan diwujudkan. Saya dapati bahawa kelulusan jawatan-jawatan baru yang diberi adalah tidak seimbang dengan apa yang diperlukan oleh sesuatu badan tersebut.

Masalah ini telah timbul kerana pegawai-pegawai yang dihantar untuk menyemak permohonan-permohonan jawatan baru oleh badan-badan berkanun tidak memahami keperluan dan kehendak mereka.

Saya harap pihak Kerajaan dapat menyasat ini supaya pada masa-masa yang akan datang kelulusan jawatan-jawatan yang baru dalam badan-badan berkanun benar-benar mencerminkan keperluan badan-badan tersebut.

Satu masalah yang rumit yang dihadapi oleh badan-badan berkanun ialah sekiranya perkhidmatan yang ditentukan oleh Kerajaan ialah tidak realistik dari segi tanggungjawab untuk jawatan-jawatan iktisas ataupun jawatan-jawatan profesional seperti jawatan akauntan. Walaupun jawatan ini diwujudkan tetapi ejensi-ejensi Kerajaan menghadapi kesulitan untuk mengisi jawatan-jawatan tersebut kerana tanggungjawab yang ditentukan adalah jauh bezanya dengan keadaan dalam sektor swasta. Jadi sudah timbul keadaan di mana ejensi Kerajaan tidak dapat mengisi jawatan-jawatan iktisas atau profesional dengan pegawai-pegawai yang dapat memenuhi syarat-syarat yang ditetapkan oleh Kerajaan.

Saya sangat berharap bahawa Kerajaan akan mengkaji keadaan ini kerana tanpa pegawai-pegawai profesional yang berkebolehan, maka saya bimbang tentang samada kita boleh menentukan pengurusan yang cekap dalam badan-badan tersebut. Saya sedar bahawa sektor perkhidmatan awam tidak boleh menyaingi sektor swasta, tetapi biarlah jurang perbezaan itu tidak terlampau jauh, sehingga menjejaskan pengambilan pegawai-pegawai iktisas dalam ejensi-ejensi Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua, tentang disiplin dalam perkhidmatan awam

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat, perkara baru tidak boleh dibawa. Minta sambung atau habiskan perkara itu sahaja. Jangan dibawa subject baru, sebab Ahi Yang Berhormat sudah bercakap lebih daripada waktu.

Datuk Mohamad Najib bin Tun Haji Abdul Razak: Point yang terakhir, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua, disiplin di dalam Perkhidmatan Awam harus dikaji semula. Semua orang tahu jikalau kita membuat panggilan telefon kepada sesuatu Kementerian di antara jam 10.00 pagi hingga 11.00 pagi, kita tidak akan dapat menghubungi sesiapa, kerana mereka sebenarnya sedang minum kopi dalam kantin walaupun jawapan yang diberi ialah mereka sedang menghadiri mesyuarat.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Sila duduk!

Datuk Mohamad Najib bin Tun Haji Abdul Razak: Terima kasih.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat dari Simunjan.

5.27 ptg.

Tuan Haji Hadadak bin Haji D. Pasauk (Simunjan): Saya ucapkan dibuan terima kasih kepada Tuan Yang di-Pertua, kerana memberi peluang kepada saya untuk mengambil bahagian di dalam perbahasan Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Timbalan Yang di-Pertuan Agong pada hari ini.

Saya mengucapkan tahniah kepada Kerajaan kerana menyedari hasrat rakyat di luar bandar yang bergantung kepada pertanian sebagai sumber kehidupan mereka setiap hari.

Saya ketahui Kerajaan Persekutuan telah memperuntukkan banyak wang kepada Kementerian Pertanian untuk menolong petani-petani dan nelayan-nelayan di Semenanjung untuk membeli injin-injin dan bahan-bahan pertanian dan lain-lainnya. Kemudahan-kemudahan seperti ini tidak terdapat di negeri Sarawak sungguhpun saya ketahui di Sarawak sendiri mempunyai Kementerian Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar. Saya mencadangkan supaya sebahagian daripada peruntukan disediakan untuk menolong petani-petani dan nelayan di negeri Sarawak pada tahun ini lebih-lebih lagi tahun-tahun yang akan datang.

Saya juga mengucapkan terima kasih kepada Kerajaan Pusat khasnya Kementerian Pelajaran kerana membekalkan guru-guru agama ke sekolah-sekolah rendah dan menengah di negeri Sarawak. Bagaimanapun bilangan yang dibekalkan oleh Kementerian

Pelajaran belum lagi mencukupi dan saya bercadang supaya lebih ramai lagi bilangan guru-guru agama yang terlatih dihantar ke negeri Sarawak pada tahun-tahun yang akan datang.

Berdasarkan kepada keputusan peperiksaan LCE dan STP yang baru-baru ini, sebahagian besar daripada murid-murid yang tercicir adalah murid-murid bumiputra. Satu daripada sebab-sebab keciciran yang begitu ramai di kalangan penuntut-penuntut bumiputra adalah disebabkan kemiskinan. Memang saya tidak menafikan ada badan-badan seperti Sarawak Foundation dan juga MARA memberi biasiswa pada penuntut-penuntut bumiputra tetapi peruntukan biasiswa tidaklah mencukupi. Saya minta supaya pihak Kementerian Pelajaran memanjangkan sekim Federal Minor Scholarships ke negeri Sarawak supaya lebih ramai penuntut-penuntut bumiputra yang kebanyakannya mengalami masalah kewangan dapat melanjutkan pelajaran mereka ke sekolah-sekolah menengah Kerajaan dengan perasaan penuh tanggungjawab dan selesa. Dan dengan demikian, saya berharap dapat menambah bilangan penuntut-penuntut bumiputra lulus dalam peperiksaan dalam tahun-tahun hadapan.

Pada tahun ini pihak Kementerian Pelajaran telahpun menubuhkan sebuah Maktab Rendah Sains di Kuching, tetapi kemudahan-kemudahan yang disediakan untuk murid-murid tidaklah setaraf dengan sekolah menengah sains yang berasrama penuh yang terdapat di negeri-negeri Semenanjung. Saya berharap supaya lebih banyak lagi sekolah-sekolah menengah yang setaraf dengan Sekolah-sekolah Menengah Sains berasrama penuh didirikan di negeri Sarawak supaya tidak terdapat penuntut-penuntut yang masih tinggal dengan keluarga masing-masing semasa mereka menuntut di Sekolah-sekolah tersebut.

Baru-baru ini saya terbaca dalam akhbar bahawa murid-murid Semenanjung ditugaskan oleh Kementerian Pelajaran di negeri Sarawak, merasa seolah-olah mereka ini dianggap oleh penduduk-penduduk di negeri Sarawak sebagai pengemis. Sikap seumpama ini adalah amat dikesalkan oleh kami oleh kerana setahu kami di negeri Sarawak tidaklah pernah mengatakan bahawa guru-guru ini sebagai pengemis di tanahair mereka sendiri. Sepatutnya rakyat Malaysia

terutama guru-guru dari Semenanjung hendaklah menganggap diri mereka sebagai sebahagian dari ahli-ahli perkhidmatan Kerajaan Persekutuan yang sanggup bertugas untuk menolong negeri-negeri yang masih menghendaki perkhidmatan mereka terutama sekali negeri Sarawak yang dianggap 10 tahun masih kebelakangan dalam bidang pelajaran. Sepatutnya mereka ini rela menjadi pelupur dalam bidang pelajaran dan pembelajaran sesuai dengan kehendak jawatan perguruan. Saya berharap supaya Kementerian Pelajaran janganlah teragak-agak mengambil tindakan terhadap guru-guru yang bersikap dingin untuk membangun negeri-negeri yang dahagakan pelajaran. Saya juga berharap supaya lebih ramai guru-guru bumiputra yang mempunyai kelayakan dari Sarawak dihantar ke Semenanjung Malaysia untuk mengikuti kursus-kursus perguruan di Maktab Perguruan di Semenanjung Malaysia.

Selain dari itu, saya juga minta pihak Kementerian Pelajaran supaya mengkaji dan menimbang sedalam-dalamnya tentang kelayakan penuntut-penuntut bumiputra dari Sarawak yang memohon memasuki universiti-universiti tempatan. Syarat-syarat kemasukan bagi mereka ini hendaklah dilonggarkan sedikit supaya lebih ramai penuntut-penuntut bumiputra dari Sarawak dapat memasuki universiti tempatan. Ini tidak bermakna beberapa kelonggaran syarat-syarat ini akan menjejaskan mutu pelajaran universiti-universiti. Di tahun-tahun yang lepas banyak penuntut-penuntutu bumiputra samada dari Sarawak mahupun dari Semenanjung telah diberi syarat-syarat yang sama dan didapati mereka ini dapat berjaya dalam peperiksaan setelah mereka diterima oleh universiti tersebut.

Saya juga bercadang supaya pihak PETRONAS memberi lebih banyak biasiswa kepada penuntut-penuntut di Sarawak untuk melanjutkan pelajaran mereka ke luar negeri dalam bidang yang tertentu dan juga mengambil lebih ramai lagi anak-anak bumiputra di Sarawak bertugas dalam perbadanan itu supaya dapat mengambilalih tugas-tugas yang sekarang dipegang oleh pihak-pihak pegawai-pegawai dagang dalam syarikat-syarikat Sarawak Shell Berhad.

Saya juga ingin mencadangkan supaya sebuah kampus Universiti Kebangsaan untuk murid-murid yang mengikuti kursus pre-universiti diadakan di Sarawak pada tahun

ini atau tahun hadapan untuk memberi peluang kepada penuntut-penuntut bumiputera yang layak mengikuti kursus itu, tetapi tidak mempunyai kemampuan dari segi kewangan untuk belajar di Semenanjung Malaysia.

Berhubung dengan masaalah perhubungan, saya memohon supaya Kerajaan Persekutuan dapat mempercepatkan pelaksanaan jalanraya menghubungi kawasan Simunjan dengan ibukota negeri Sarawak, Kuching supaya hasil dari Hilir Sadong dan kawasan tepi laut dapat dipasarkan dengan mudah dan senang dan ini akan memperbaiki taraf hidup penduduk-penduduk di kawasan tersebut.

Mengenai kesihatan di luar bandar dalam perkara ini suka saya membawa pandangan bahawa di daerah Simunjan belum lagi ada hospital dan rakyat di sana mengadu atas kesusahan untuk mendapatkan rawatan yang sempurna. Maklumlah sahaja bahawa perhubungan di Simunjan adalah susah.

Sebagaimana jawapan Timbalan Menteri yang berkenaan di Dewan ini kepada saya pada tahun yang lalu bahawa peruntukan sudahpun diadakan untuk membina sebuah hospital di daerah Simunjan dalam Rancangan Malaysia Ketiga ini tetapi hingga sekarang hampir tamat Rancangan Malaysia Ketiga, tempat kedudukan pun belum ada lagi disediakan untuk membina hospital itu. Kalau sekiranya dilambat-lambatkan pembinaan maka saya akan khuatir Titah Di Raja yang begitu padat isinya tidak bermakna. Oleh itu melalui Dewan yang mulia ini saya harap Kementerian yang berkenaan janganlah melengah-lengahkan lagi pembinaan hospital itu di daerah Simunjan.

Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana perhubungan susah dan janganlah dengan kesusahan ini menyusah dan menyulitkan fikiran rakyat yang kurang bernasib baik di luar bandar. Apa yang saya minta di sini Pegawai-pegawai Pendaftaran untuk Kad-kad Pengenalan ditambahkan bilangannya. Pada masa sekarang didapati susah betul apabila hendak membaharui Kad Pengenalan dan juga anak-anak yang baru cukup umur hendak mengambil Kad Pengenalan dengan kerana Pegawai-pegawai dan Pejabat Pendaftaran terhad letaknya. Sekiranya ditambahkan lagi maka rakyat akan rasa senang sedikit sahaja untuk menunaikan kewajipannya. Apa yang saya dapati sekarang untuk membaharui atau mengambil Kad Pengenalan baru terpaksa

rakyat itu bersusah payah, jadi janganlah kita memberi kesenangan sedikit tetapi kesusahan yang lebih. Saya berharap dapat Kerajaan membanyakkan lagi Pegawai-pegawai Pendaftaran di Sarawak terutama di tempat-tempat luar bandar yang berjauhan daripada Pejabat-pejabat Pendaftaran.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masa selebihnya iaitu 46 minit saya akan beri di antara Ahli-ahli Yang Berhormat yang bertiga. Diharap bersabarlah mana yang sampai gilirannya kemudian. Sekarang saya jemput Ahli Yang Berhormat dari Bachok.

5.42 ptg.

Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah (Bachok): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong usul mempersembahkan ucapan terima kasih atas Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Timbalan Yang di-Pertuan Agong di pembukaan rasmi Sidang Pertama Penggal Keempat, Parlimen Keempat pada 20hb Mac yang lalu.

Tidak sesiapa pun dapat menafikan bahawa sebuah Kerajaan yang mendapat mandat dan sokongan rakyat seperti Malaysia ini akan terus membangun negara dengan azam dan cita-cita untuk membina kehidupan yang sempurna kepada rakyat seluruhnya. Titah Ucapan yang dilafaskan oleh Duli Yang Maha Mulia Timbalan Yang di-Pertuan Agong itu telah meliputi dan mencakupi seluruh aspek dan bidang-bidang penting dalam negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana hari ini hari yang kesepuluh diuntukkan kepada perbahasan ini maka sudah banyak perkara besar telah disentuh oleh sahabat-sahabat saya Ahli-ahli Yang Berhormat. Saya hanya ingin menyentuh dua tiga perkara sahaja dalam perbahasan ini di mana perkara-perkara yang saya rasa belum disentuh oleh rakan-rakan Ahli Yang Berhormat yang lain. Tidak berapa lama dahulu orang ramai telah diminta supaya mengirim memorandum-memorandum dan pengesyoran-pengesyoran terhadap Dasar Pelajar Kebangsaan. Memorandum-memorandum yang dikirim ke Kementerian Pelajaran itu adalah dari berbagai-bagai pertubuhan dan orang-orang perseorangan termasuklah juga memorandum setebal 120 muka yang dihantar oleh sebuah persatuan guru-guru di Malaysia. Memorandum-memorandum ini menyentuh

perlaksanaan dasar pelajaran semua peringkat dari sekolah rendah hingga ke universiti, tetapi malangnya sampai sekarang pandangan-pandangan dan pengesyoran-pengesyoran itu kita tidak dapat mendengar sejauhmanakah tindakan dan sikap Kerajaan terhadap pandangan-pandangan itu samadainya sudah selesai dikaji atau belum. Apakah benar bahawa memorandam-memorandam itu yang dikaji hanyalah memorandam-memorandam yang berkaitan dengan sekolah rendah dan maktab sahaja dan tidak menyentuh memorandam yang berhubungan dengan institusi pelajaran tinggi seperti ITM, Kolej Tunku Abdul Rahman dan Universiti Merdeka. Kebanyakan tuntutan-tuntutan yang dibuat oleh orang ramai dalam bentuk memorandam itu ialah supaya Dasar Pelajaran Kebangsaan kita sekarang hendaklah dikaji semula selaras dengan cita-cita negara yang berteraskan Islam.

Tuan Yang di-Pertua, di Universiti Pertanian (UPM) sehingga ini walaupun banyak resolusi-resolusi di dalam seminar yang dianjurkan seperti seminar-seminar yang dianjurkan oleh UPM sendiri supaya Islam diajar secara wajib kepada pelajar-pelajar semua peringkat tetapi sampai sekarang cadangan-cadangan ini masih juga tidak dijalankan oleh universiti tersebut. Pada pandangan saya sebuah universiti seperti UPM tidaklah memadai dengan hanya mengambil seorang dua pegawai agama sedangkan kita tahu jumlah pelajar sehingga permulaan semester pertama 1977/78 universiti ini dijangka meningkat seramai 3,657 orang, pada hal perkembangan-perkembangan universiti ini di bidang-bidang yang lain bolehlah dibanggakan tetapi nampaknya dalam bidang perkembangan Islam yang menjadi asas kepada perimbangan rohani dan jasmani dalam mendidik jenerasi akan datang telah diabaikan.

Tuan Yang di-Pertua, di ITM pula saya dapati ada beberapa perkembangan baik dari segi Islam iaitu selepas muzakarah perlaksanaan pendidikan pelajaran Islam di pusat-pusat pengajian tinggi yang diadakan baru-baru ini. Beberapa orang pensyarah agama telah ditambah, daripada 3 orang Pegawai Penasihat Agama Islam kepada 5 orang lagi pensyarah dalam bidang Tamaddun Islam. Walaupun bilangan ini masih juga tidak mencukupi jika dibandingkan dengan keramaian penuntut-penuntut di Kampus Shah Alam sahaja yang berjumlah

4,443 orang pada tahun 1978, ini bolehlah dianggap bahawa perubahannya telah ada tetapi kalau dilihat kepada latihan-latihan tenaga-tenaga pengajar yang diberi kepada pensyarah-pensyarah di bidang yang lain kita dapat lihat bahawa pensyarah-pensyarah dan pegawai-pegawai agama diketepikan (ertinya tidak diberi latihan yang secukupnya dalam bidang akademik).

Tuan Yang di-Pertua, sebuah masjid ITM yang sudahpun disediakan peruntukannya dalam Rancangan Malaysia Kedua masih lagi tidak dapat dibina hingga sekarang. Apakah sebab-sebab yang sebenarnya yang menghalang pembinaan masjid yang tersebut pada hal semua pemimpin-pemimpin kita yang ada hari ini bercakap fasal dakwah, anti dadah, disiplin dan katanya pelajar-pelajar akan menjadi pemimpin di hari depan sedangkan kemudahan asas untuk membina masjid bagi tempat melatih pertumbuhan rohani muda-mudi pelajar-pelajar kita terpaksa ditangguh begitu lama. Kira-kira 10 tahun ITM ditubuhkan, pelajar-pelajar yang 100% beragama Islam itu tidak mempunyai sebuah masjid untuk sembahyang jumaat dan dalam masa kebelakangan ini pelajar-pelajar itu menunaikan fardhu jumaat di bawah tangga bangunan ITM. Saya mengharapkan supaya pembinaan masjid di Kampus ITM ini dipercepatkan, biarlah terlambat sedikit pembinaan kolam mandi dan padang golf ITM yang ada ura-ura ataupun cadangan untuk membuat dua perkara itu.

Tuan Yang di-Pertua, sesudah kita melihat sedikit-sebanyak perubahan-perubahan di bidang Islam maka kursus-kursus lain yang bertentangan dengan nilai-nilai asas Islam hendaklah dikaji semula. Saya mendapat tahu bahawa kursus-kursus seperti membancuh arak masih lagi diajar di Bahagian Kajian Pengurusan Hotel dan Penyediaan Makanan ITM. Tentulah sekali kursus-kursus seperti ini akan memberi pertentangan dengan keimanan yang sedia ada dalam jiwa anak-anak kita dan tentu sekali bertentangan pula dengan dasar-dasar pendidikan Islam yang ingin melahirkan pelajar-pelajar yang tahu mengabdikan diri kepada Allah.

Tuan Yang di-Pertua, berhubung dengan ini ingin saya menyentuh betapa pentingnya pelajaran akhlak di sekolah. Pelajaran akhlak adalah bertujuan meninggikan moral di kalangan pelajar-pelajar Islam bagi mewarisi jenerasi yang akan datang dan pelajaran

moral juga bertujuan meningkatkan pelajar-pelajar yang bukan Islam kepada satu keadaan kesedaran persaudaraan sesama manusia dan kemanusiaan sebab:

- (1) Hanya bangsa yang bermoral dan berpelajaran akhlak yang dapat menjamin kelancaran pelajaran undang-undang, hukum-hukum dan norma-norma dalam masyarakat, bernegara dan berkerajaan.
- (2) Melalui pelajaran akhlak dan moral sahaja manusia dapat diangkat kepada satu keadaan keperibadian yang tinggi yang boleh diharap untuk mencegah segala penyelewengan yang mungkin boleh berlaku dalam masyarakat, dalam negara dan dalam pemerintahan.
- (3) Pujangga agung Islam, Professor Dr Hamka pernah berkata:

Tegak rumah kerana sendi,
Runtuh sendi rumah binasa,
Tegak bangsa kerana budi,
Runtuh budi runtuhlah bangsa.

Budi yang saya maksudkan itu di sini ialah budi akhlak bangsa, budi moral bangsa dan keperibadian. Tanpa budi-budi yang tinggi dan akhlak yang mulia jangan diharap satu-satu bangsa itu akan kuat imannya, akan teguh pendiriannya, akan utuh perjuangannya.

- (4) Dengan kekuatan iman dan keteguhan peribadi atau moral bangsa itu maka ianya akan menjamin satu alat, satu perkakas yang maha penting untuk mengisi segala perjuangan bangsa, apa lagi untuk membela bangsa, negara dan agama. Hanya melalui kekuatan iman dan takwa kepada Allah dan kepercayaan kepada diri dan munazamah sahaja sesuatu bangsa itu akan mencapai segala yang dicita-citakan.
- (5) Di Malaysia hakikat pembangunan moral inilah yang perlu diperhebatkan di dalam semua bidang pembangunan material, kerana pembangunan material sahaja tidak dapat menjamin pembangunan mental dan roh. Dengan demikian, saya mencadangkan di sini agar supaya Kerajaan menyegerakan pengujudatan satu mata pelajaran akhlak

di sekolah samada melalui mata pelajaran agama Islam ataupun mata pelajaran moral kepada semua pelajar-pelajar Islam dan bukan Islam.

Tuan Yang di-Pertua, satu perkara yang lain yang saya ingin mengambil kesempatan di sini, menyokong penuh ura-ura Kementerian Pelajaran hendak menjadikan bahasa Al-Quran yakni bahasa Arab sebagai salah satu mata pelajaran di sekolah-sekolah menengah asrama penuh. Walaupun ini bergantung kepada beberapa perkara seperti kejayaan-kejayaan kaedah pengajaran dan bilangan guru-guru yang berkenaan, tetapi saya yakin dan percaya ura-ura yang baik ini akan menjadi kenyataan tidak beberapa lama lagi, istimewa pula perkara ini disuarakan sendiri oleh Ketua Pengarah Pelajaran Malaysia di suatu upacara penyerahan tiket-tiket kapal terbang kepada 13 orang guru-guru agama sekolah kebangsaan Kementerian Pelajaran.

Sebagaimana maklum guru-guru yang tersebut berlepas ke Arab Saudi untuk mengikuti kursus intensif bahasa Arab selama 15 minggu di Universiti King Saud, Riyadh.

Tuan Yang di-Pertua, saya beralih pula kepada sekolah rendah sebagai tempat mendirikan asas pelajaran murid-murid. Saya ingin mendesak Kementerian Pelajaran supaya meningkatkan lagi mutu kaedah mengajar murid-murid sekolah rendah supaya sekiranya dapat mencapai satu peringkat bahawa tiap-tiap sebuah sekolah rendah itu hasil pencapaian Penilaian Darjah V mestilah lebih daripada 50%. Ertinya, tiap-tiap mata pelajaran yang diperiksa itu bilangan murid yang lulus, yang mendapat pangkat A, B dan C hendaklah lebih separuh daripada semua bilangan yang mengambil peperiksaan itu sekurang-kurangnya. Contohnya katalah bilangan murid Darjah V yang diperiksa di sebuah sekolah X adalah 100 orang. Maka keputusan yang dikehendaki sekurang-kurangnya ialah di dalam mata pelajaran Ilmu Hisab pangkat A 10, B 30, C 20. Bahasa Malaysia A 40, B 20, C 20. Ilmu Alam/Tawarikh A 20, B 30, C 25. Sains A 10, B 30, C 20. Bahasa Inggeris A 5, B 15, C 35. Ertinya tiap-tiap mata pelajaran itu kelulusannya hendaklah lebih daripada 50%. Dengan contoh ini Ilmu Hisab akan mendapat 60%, Bahasa Malaysia 80%, Tawarikh 75%, Sains

60%, Bahasa Inggeris 55%, daripada bilangan murid-murid yang mengambil peperiksaan itu.

Saya tidak menafikan adanya sekolah-sekolah rendah yang kelulusannya dapat mencapai peringkat yang tersebut tetapi ini hanya merupakan keputusan yang rendah dan memalukan. Kita harus sedar dan memberikan perhatian serius kepada sekolah rendah ini kerana di sinilah tempat mendirikan asas pelajaran murid-murid. Bilangan murid-murid sekolah rendah dalam tahun ini seramai 1,626,062 orang, jangan di pandang sepi. Demikian juga peruntukan yang disediakan oleh Kerajaan sebanyak \$499.45 juta kepada sekolah rendah biarlah berpadanan dan sampai kepada matlamat dasar pelajaran kebangsaan kita. Keputusan Peperiksaan LCE/SRP, MCE/SPM adalah berhubung rapat dengan pelajaran asas di sekolah rendah dan berhubung rapat pula dengan keputusan Penilaian Darjah V.

Tuan Yang di-Pertua, selagi peringkat kelulusan yang sederhana ini tidak dapat dicapai maka semua pihak yang bertanggungjawab janganlah berpuas hati dan terus berusaha dan berikhtiar mencari jalan bagi mengatasi kelemahan-kelemahan yang tersebut. Saya ingin bertanya berapa lama kita mahu melihat anak-anak kita di sekolah rendah luar bandar terus tidak berganjak, tidak meningkat dengan pantas. Berapa lamakah kita sanggup membiarkan anak-anak kita diberi pelajaran sambil lewa atau ala kadar sahaja di dalam sebuah negara yang serba kemudahan—negara serba kemudahan kerana kemudahan pelajaran telah diberi sekarang seperti Kerajaan meneruskan rancangan pinjaman buku-buku teks kepada anak-anak yang ibubapa berpendapatan rendah. Kanak-kanak diberi pelajaran di bawah bangunan yang sempurna. Pendapatan atau gaji guru-guru sedang berada di tempat yang cukup wajar dan berbagai-bagai kemudahan lagi.

Saya tidak menafikan bahawa Kementerian Pelajaran melalui aktiviti-aktiviti latihan guru yang terus memainkan peranan yang penting dalam menyedia dan mengeluarkan guru-guru yang terlatih bagi keperluan negara di bidang pelajaran khususnya di peringkat sekolah rendah dan menengah rendah di mana dua jenis program latihan dijalankan iaitu (1) latihan asas dua atau tiga tahun sepenuh masa dijalankan di 19 buah maktab per-

guruan, dan (2) kursus dalam perkhidmatan. Tetapi kursus-kursus atau program-program ini belum memadai ianya sekadar mencukupi syarat-syarat menjadi seorang guru biasa sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, peringkat kelulusan yang saya kemukakan itu adalah satu peringkat yang boleh dicapai oleh mana-mana sekolah rendah di seluruh negara, sekiranya pihak yang berkenaan, pihak yang bertanggungjawab itu benar-benar mahu membuatnya. Saya sungguh merasa sedih menengok kepada bilangan dan perangkaan keputusan Peperiksaan Penilaian Darjah V tahun demi tahun. Izinkan saya merayu dan mendesak Kementerian Pelajaran supaya mendedahkan kepada masyarakat menyatakan kepada orang ramai keputusan Penilaian Darjah V selama lima tahun kebelakangan ini secara yang digariskan oleh saya tadi untuk menjadi tetapan, renungan dan untuk sama-sama kita menginsafi dan sama-sama mencari sebab-sebab kejatuhan dan kelemahan dan sesama pula kita mencari jalan bagi mengatasinya dengan segera.

Tuan Yang di-Pertua, antara sebab yang patut ditimbulkan sekarang—bukan dahulu, ialah dua sebab sahaja di samping sebab-sebab yang lain. Pertama, kelalaian dan kurang perhatian setengah guru-guru terhadap kemajuan pelajaran murid-murid. Ini mungkin disebabkan oleh masa yang sepatutnya disimpan (reserve) untuk kepentingan murid-murid semasa seorang guru itu berada di sebuah sekolah dipenuhi dengan berbagai-bagai tugas dan kerja sukarela, seperti Persatuan Belia dan sebagainya. Lebih-lebih lagi sebahagian besar guru-guru sekolah rendah telah memenuhi masa lapangnya di luar sekolah dengan bergiat cergas dalam parti politik tanpa membuat persediaan yang lebih bagi menolong dan membantu anak-anak kita di bangku sekolah.

Mereka itu juga tidak mengindahkan peraturan-peraturan yang melarang daripada bergerak cergas dalam parti-parti politik tanpa kebenaran.

Dalam hubungan ini saya suka menarik perhatian Dewan sebagai sebuah negara demokrasi yang mendaulkan undang-undang dan peraturan supaya undang-undang dan peraturan itu dipatuhi oleh semua lapisan

rakyat, tindakan undang-undang sekurang-kurangnya tindakan disiplin terhadap siapa di kalangan guru samada ia dari parti mana sekalipun hendaklah dijalankan.

Saya mengambil peluang mendesak Kementerian Pelajaran supaya menyebarkan peraturan melarang guru-guru dan pegawai-pegawai Kerajaan yang lain daripada bergerak cergas dalam parti politik, butir-butir pentafsiran bergerak cergas dalam politik hendaklah tegas dan nyata. Kita mengharapkan supaya guru-guru dan pegawai Kerajaan yang diberi kebenaran sahaja, boleh bergerak cergas, berkempen dan berceramah dan sebagainya, jangan pula ada orang yang tertentu yang datang dari parti tertentu ikut sama bergiat mengambil kesempatan berteduh di bawah kebenaran orang lain. Jangan terlampau banyak kita melanggar undang-undang dan peraturan yang kita buat sendiri sebab melanggar undang-undang dan peraturan bererti kita menipu rakyat

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat ada satu minit lagi.

Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah: Seminit lagi, Tuan Yang di-Pertua. Sebab yang kedua, ialah kerana Kementerian Pelajaran sendiri masih tidak mahu mengubah bilangan murid-murid di satu-satu darjah di sekolah rendah khususnya bilangan murid-murid Darjah I. Demikian juga bilangan guru di sekolah rendah tidak ditambah kepada satu kadar yang menasabah. Dengan lain-lain perkataan, Pekeliling 3/67 Kementerian Pelajaran mengenai bilangan murid-murid dan guru-guru sesuatu darjah itu tidak juga dibuat perubahan apa-apa, kadang-kadang ada terdapat di sekolah rendah luar bandar bilangan murid Darjah I diajar dalam sebuah kelas lebih daripada 50 orang murid-murid. Ini adalah satu bilangan yang sungguh mendukacitakan, sebab setiap orang murid Darjah I perlu diberi bimbingan yang sungguh-sungguh. Guru-guru Darjah I harus menumpu dan membanu setiap orang murid selama kira-kira satu minit dalam satu period yang berjumlah 30 minit. Jika ini tidak dilakukan maka sebahagian murid-murid yang kurang cergas dan kurang diberi bimbingan akan terus lemah, sampai ke peringkat darjah lima.

Tuan Yang di-Pertua: Saya ingat cukuplah, Yang Berhormat.

Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah: Penamat sahaja. Saya yakin dan percaya pihak Kementerian Pelajaran sedang mengkaji dalam masaalah ini dan sama-sama kita tunggu dan lihat perubahan dalam saat penting, saat Menteri Pelajaran baru yang akan membuat perubahan-perubahan baru di saat menghadapi pilihanraya umum yang baru.

6.00 ptg.

Tuan Haji Mohd. Idris bin Haji Ibrahim (Setapak): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Timbalan Yang di-Pertuan Agong baru-baru ini.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam Titah Ucapan baginda beberapa perkara telah dibangkitkan mengenai masaalah yang dihadapi oleh negara kita terutama sekali masalah perpaduan. Dalam perkara ini saya berpendapat pelajaran memainkan peranan yang penting dari segi penggunaan bahasa. Sebab itulah pada hari ini saya mengambil kesempatan menggesa pihak Kerajaan supaya menghidupkan kembali semangat berkempen menggunakan Bahasa Kebangsaan sedalam-dalamnya dari semua peringkat terutama sekali di bangku sekolah pada hari ini. Di bangku sekolah saya tujukan pelaksanaan dan penggunaan Bahasa Kebangsaan dengan serius di kawasan-kawasan seperti Sabah dan Sarawak. Kedua-dua buah negara itu kita semua sedia maklum, mempunyai berpuluh-puluh kaum, misalnya di Sabah sahaja mempunyai 21 kaum. Di sini saya meminta kepada Kerajaan Pusat bagaimana kita patut melaksanakan rancangan penyatuan rakyat melalui Bahasa Kebangsaan ini dapat dicapai di Sabah dan Sarawak.

Di dalam beberapa ucapan daripada sahabat-sahabat saya yang terdahulu dari Sarawak dan Sabah telahpun mengutarakan masaalah yang saya sebutkan tadi, iaitu kekurangan para pendidik, kekurangan alat-alat dan sebagainya terutama sekali di peringkat persekolahan di Sabah dan Sarawak dan mereka juga mendesak supaya ramai pertukaran murid-murid ataupun perpindahan murid-murid daripada Sabah dan Sarawak di bawa ke Semenanjung Malaysia ini untuk diberi ilmu-pengetahuan dan pelajaran dan supaya apabila mereka balik dapat menolong meringankan beban Kerajaan di negeri-negeri mereka sendiri.

Kita semua juga maklum, Tuan Yang di-Pertua, masaalah perasaan dan sikap rakyat di Sabah dan Sarawak terhadap kaum-kaum rakyat Malaysia di negara kita ini terutama sekali Semenanjung Malaysia. Ini tidak dapat dinafikan kerana perasaan curiga berlaku kerana dia kurang pengetahuan, kerana kurang perhubungan. Kerana perkara inilah telah menjadi tanggungjawab Kerajaan Pusat dan rakyat jelata kita semuanya. Saya menyeru di dalam Dewan yang mulia ini meminta Kerajaan menitikberatkan penyatuan, bukan setakat perpaduan lagi, rakyat yang berbilang kaum dalam negara kita ini, mesti dilaksanakan dengan seberapa cepat yang boleh demi untuk kepentingan perpaduan keseluruhan di dalam negara kita dalam ertikata yang sebenar.

Perkara kedua yang ingin saya kemukakan dalam Dewan yang mulia ini ialah saya hendak bertanya sejauh manakah kesan yang didapati, bukan daripada pihak Kerajaan, tetapi kesan-kesan yang boleh didapati daripada rakyat jelata di dalam negara ini mengenai hasil daripada perjumpaan Bank Islam baru-baru ini di Kuala Lumpur. Kita tahu selama ini hubungan Kerajaan Malaysia di peringkat pentadbiran Kerajaan dengan negara-negara Islam memanglah berjalan dengan baik, tetapi hubungan rakyat jelata di kalangan penjaga dan kalangan para pelabur dan para industrialist di antara rakyat Malaysia terutama sekali yang beragama Islam dengan rakyat dalam negara Islam itu amatlah berjauhan walaupun kita mengenali dan mengakui ada hubungan selama ini. Misalnya dengan Saudi Arabia iaitu hubungan yang kita dapati melalui rakyat Malaysia yang beragama Islam pergi menunai fardhu haji dan kalau di Saudi Arabia mengenali negara kita boleh jadi melalui jemaah haji negara kita sahaja, lebih daripada itu susah sedikit.

Saya berani berkata demikian Tuan Yang di-Pertua, kerana ada bukti, baru-baru ini dua-tiga orang pelabur yang ada kenalan datang ke Malaysia ini meninggalkan beg kain-bajunya di Singapura. Mereka datang ke sini cuma hendak menengok-nengok sahaja dahulu sebab mereka tidak mengetahui langsung tentang pembangunan dan bentuk pembangunan di Malaysia. Tetapi apabila mereka sampai mereka terperanjat, mereka heran dan kagum menengok pembangunan di negara kita. Pada petang itu juga mereka balik ke Singapura, pindahkan

barang-barang mereka dan duduk di Kuala Lumpur. Saya bertanya kepada mereka: kenapakah tuan-tuan berbuat demikian? Mereka sendiri mengakui, mereka kata kedutaan kita di Saudi Arabia tidur. Kalaulah begini pembangunan mengkagumkan sedangkan para pelabur di negara-negara Arab tidak tahu, selama ini mereka cuma dapat menghubungi melalui Kerajaan, melalui TV misalnya sewaktu Musabaqah Al-Quran kerana ada direct live telecast. Tetapi apa yang mereka kehendaki iaitu butir-butir lanjut, perjumpaan-perjumpaan, penerangan-penerangan, maklumat-maklumat dari pihak Kedutaan tidak ada. Oleh itu, saya berharap sangat dan mendesak Kerajaan kita supaya mengambil berat dalam perkara ini sebab bukannya orang-orang Islam dari negara-negara Islam itu tidak mahu mengunjungi dan menjalankan perniagaan dengan kita, tetapi kesalahan yang dilakukan ialah kurang sangat maklumat yang mereka tahu dari pihak kita.

Di dalam perbualan saya dengan Prince Saud Abdullah Al-Faisal, cucu daripada Al-Malik Faisal, semalam sebelum beliau berangkat balik telah memuji bahawa di Tenggara Asia ini kalau hendak dibandingkan dengan beberapa buah negara, Malaysia lebih mempunyai alat-alat infrastruktur yang cukup, lebih baik daripada beberapa buah negara yang lain. Ini bermakna kalau sebarang pelaburan hendak dijalankan di sini senang sahaja hendak dilaksanakan terutama sekali dari segi hubungan yang telah cukup dengan perbekalan, jalanraya, api dan air dan sebagainya, tetapi perkara-perkara ini juga tidak diketahui. Maka dalam perkara inilah, Tuan Yang di-Pertua, oleh sebab baharu-baharu ini MAS ataupun Syarikat Penerbangan Malaysia kita baharu sahaja menandatangani satu perjanjian boleh kita terbang pergi ke Jeddah dengan Kuala Lumpur, saya berharap dan menyeru supaya Kementerian Perdagangan dan Perindustrian kita mengadakan lawatan mission perdagangan yang kerap hendaklah diadakan dengan negara-negara Islam di Timur Tengah terutama sekali di Arab Saudi, kerana apa yang saya difahamkan Kerajaan Singapura telahpun menganjurkan dalam tempoh tahun ini sahaja 4 lawatan mission perdagangan dengan pihak-pihak Arab Saudi walhal mereka yang pergi itu ramai di antaranya tidak beragama Islam.

Tuan Yang di-Pertua, saya berharap sangat kepada Kerajaan kita ini janganlah dilaksanakan di peringkat Kerajaan sahaja, kita bekehendakkan penyertaan para-para peniaga yang dipimpin oleh pihak Kerajaan sendiri untuk mengaturkan sebab dalam bidang perniagaan seperti Tuan Yang di-Pertua sedia maklum terutama sekali kalau kita baharu hendak membuat perhubungan pandangan yang pertama, perhatian yang pertama (first impression) itulah yang penting. Kalau para-para perniaga kita terutama sekali di kalangan bumiputra kita ini menjalankan hubungan ini bersendirian tanpa mendapat pimpinan dan bantuan daripada pihak Kerajaan, kita takut hasilnya tidak akan tercapai kerana kelemahan-kelemahan yang sedia ada kerana kurang pengalaman yang dihadapi oleh perniaga-perniaga terutama sekali di kalangan bumiputra.

Tuan Yang di-Pertua, yang ketiga inginlah saya kemukakan pula masalaah penyakit dadah yang dihadapi oleh negara pada hari ini. Di dalam persidangan ini saya telah mengemukakan rumusan Seminar Menyalahguna Dadah, PEMADAM Wilayah Persekutuan kepada semua Ahli-ahli Parlimen dan saya berharap akan dapat perhatian dan kerjasama hasil daripada rumusan Seminar itu daripada pihak Kerajaan sendiri. Inginlah saya di sini menerangkan secara ringkas sahaja apakah rumusan-rumusan yang telah ditetapkan terutama sekali cara tindakan, kuatkuasa undang-undang, penyelidikan, cara-cara pencegahan, peranan ibubapa, peranan Kementerian Kesihatan iaitu pandangan yang diberi oleh Seminar itu kekurangan pakar perunding dan ini saya minta sangat Menteri Kesihatan kita mengambil perhatian, janganlah kita menyeru orang ramai suruh datang ke hadapan memberikan pertolongan dan sebagainya tetapi pihak Kerajaan tidak ada bahan-bahan untuk menyambut kehendak rakyat ini, dan juga kekurangan kedokteran, tempat dan sebagainya. Sebab penyakit dadah ini kita telah mengakui sebagai satu penyakit cancer, saya minta Kerajaan jangan takut-takut membelanjakan wang untuk menghadapi perkara ini.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat ada satu minit sahaja lagi.

Tuan Haji Mohd. Idris bin Haji Ibrahim: Terima kasih. Yang akhirnya, Tuan Yang di-Pertua, perkara dadah ini juga samada Kerajaan sedar atau tidak telah melarat kepada pasukan keselamatan kita di sempadan, ini telah berlaku dan ada bukti-buktinya. Saya berharap sangat tindakan tegas dalam perkara ini hendaklah diambil kerana perkara ini janganlah kita suruk-surukan, kalau tentera dan pasukan polis di sempadan telah terlibat apa akan jadi kepada negara kita.

6.15 ptg.

Datuk Loh Fook Yen (Kluang): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun turut sama menyokong usul terima kasih di atas Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Timbalan Yang di-Pertuan Agong pada 20hb Mac yang lalu. Di dalam Titah Ucapan Di Raja telah menegaskan keperluan bagi rakyat jelata kita mempersatukan supaya mencapai satu tujuan yang sama, iaitu mengujudkan sebuah negara yang kuat dan bersatu-padu.

Matlamat-matlamat rancangan-rancangan dan dasar-dasar Kerajaan telah dibentangkan dalam Titah Ucapan Di Raja dengan terang-terangnya, kesemua ini bertujuan kepada memperkuat tenaga dan semangat berdikari supaya menghadapi cabaran-cabaran dan bagi meninggikan taraf kehidupan rakyat jelata. Kerajaan kita mesti diberi sokongan sepenuh-penuhnya supaya ia akan melaksanakan program-program dan dasar-dasarnya dengan licin dan sempurna agar matlamat-matlamat ini akan dicapai.

Tuan Yang di-Pertua, biarlah saya mengemukakan beberapa masalaah-masalaah yang berhubung dengan pekerjaan dan pelaburan yang telah dijadikan tenaga nasional kita dan berkaitan dengan matlamat-matlamat kita dalam pembangunan ekonomi dan mewujudkan sebuah negara yang berdikari dan bersatu-padu. Atas pekerjaan, saya ingin menarik perhatian Dewan ini terhadap kebimbangan dan permintaan terhadap kekurangan peluang-peluang pekerjaan itu. Adalah benarnya bahawa pengangguran mengakibatkan kesemua rakyat jelata kita, juga timbulnya kebimbangan dan ketakutan antara bukan Melayu bahawa peluang-peluang pekerjaan akan terus merosot oleh kerana berbagai dasar-dasar yang dilaksanakan dengan kelakuan yang boleh dikatakan secara berlebihan. Adalah tugas bagi kami, sebagai

Ahli-ahli Dewan Rakyat menunjukkan permintaan dan perhatian mereka supaya mengingatkan Kerajaan terhadap mustahaknya dalam usaha-usahanya menjamin keadilan dalam alokasi peluang-peluang pekerjaan itu.

Sementara itu, adalah juga mustahak mengingatkan diri sendiri bahawa Dasar Ekonomi Baru mempunyai matlamat-matlamat yang sangat penting, iaitu keutuhan dan perpaduan negara kita. Matlamat-matlamat berdua-haluan Dasar Ekonomi Baru itu, iaitu penghapusan kemiskinan tanpa mengira kaum dan keduanya menyusun semula masyarakat kita supaya akan menghapuskan identifikasi kaum dengan fungsi ekonomi, adalah harapan kita supaya kita dapat meneruskan perpaduan, keamanan dan kemajuan dalam negara kita. Kita mesti, tidak boleh lupa bahawa Dasar Ekonomi Baru bagi faedah-faedah semua kaum. Oleh sebab itu, patutlah dijadikan tanggungjawab kita supaya mengawasi bahawa matlamat-matlamat Dasar Ekonomi Baru itu dicapai melalui pelaksanaan adil dan menasabah.

Rancangan Malaysia Ketiga telah menegaskan dengan sepenuh-penuhnya bahawa pelaksanaan dasar-dasar itu akan dijalankan supaya tidak sebarang golongan kaum akan mempunyai perasaan rampasan dalam proses itu, dan susunan semula masyarakat telah dirancang supaya ianya akan dijalankan melalui pertumbuhan. Oleh yang demikian, pencapaian sasaran-sasaran Dasar Ekonomi Baru memerlukan kadar tinggi pertumbuhan ekonomi dan perubahan cepat dalam ekonomi kita, juga bergantung kepada perkembangan menasabah dalam pelaburan awam dan juga private. Walau bagaimanapun, dalam beberapa bulan yang lalu, nampaknya timbul satu langkah secara kurang giat, terutama dalam pelaburan private tempatan yang telah memainkan satu peranan yang mustahak untuk kejayaan Rancangan Malaysia Ketiga. Pencapaian sasaran-sasaran yang ditujukan bagi pekerjaan atau hakmilik kekayaan adalah diasaskan atas berbagai syarat-syarat pertumbuhan, tetapi syarat-syarat pertumbuhan itu tidak muncul sebagai apa yang kita kehendaki, adalah dibuktikan oleh langkah kurang giat itu dalam pelaburan private itu.

Kerajaan kita telah menggalakkan dengan aktifnya pelaburan asing, tetapi tugas yang terbesar mestilah masih memperkuat sektor private supaya mereka boleh memainkan satu peranan yang lebih berkesan dalam perkembangan ekonomi negara ini. Sekiranya sektor private dibuat merasai ketidakselamatan dalam usaha-usaha dan pembesaran perniagaan mereka, keadaan keseimbangan masih terus sedia ada. Inilah sebab Kerajaan patut mewujudkan suasana pelaburan. Usaha-usaha pegawai-pegawai Kerajaan dalam menggubalkan dan melaksanakan program-program dalam menjalankan dasar-dasar patut dianggap secara sangat mustahak. Integriti, berkesanan, muhibah dan keadilan adalah syarat-syarat yang mesti ditunjukkan oleh mereka supaya menarik penyertaan aktif oleh sektor private itu. Walau bagaimanapun, selalu kita mendengar pengaduan-pengaduan kerana kegagalan-kegagalan melaksanakan dasar-dasar itu mengikut semangat di mana Dasar Ekonomi Baru diasaskan. Juga nampaknya adalah setengah-setengah pegawai-pegawai Kerajaan yang tidak memahami matlamat-matlamat utama Dasar Ekonomi Baru itu. Sangatlah perlunya mengubahkan semula kelakuan pegawai-pegawai Kerajaan supaya membolehkan mereka membuat perkhidmatan yang lebih berkesan kepada orang ramai tanpa mengira kaum.

Tuan Yang di-Pertua, daripada sebanyak \$26.8 billion yang dicadangkan dalam pelaburan semasa pelaksanaan Rancangan Malaysia Ketiga, lebih kurang sebanyak \$23 billion dijangka akan datang daripada pelabur-pelabur tempatan kita. Daripada ini, kita boleh nampak bahawa pelabur-pelabur tempatan patut memainkan satu peranan yang terlalu mustahak dalam pencapaian matlamat-matlamat Rancangan Malaysia Ketiga itu.

Sebuah bulletin ekonomi yang telah diterbitkan oleh Bank Negara Malaysia melaporkan bahawa sebanyak 77 permohonan-permohonan diluluskan bagi membinakan kilang-kilang pembuatan atau memperbesarkan kilang-kilang sedia ada dalam seperempat pertama (first quarter) tahun 1977, dibandingkan dengan sebanyak 88 kelulusan-kelulusan dalam seperempat keempat tahun 1976 dan sebanyak 99 kelulusan-kelulusan dalam seperempat pertama tahun 1976.

Juga Yang Berhormat Menteri Perdagangan dan Perindustrian juga memberitahu Dewan Rakyat ini pada Julai, 1977 bahawa sebanyak \$1.2 billion yang bercadang dalam pelaburan-pelaburan dalam projek-projek perindustrian hanya merupakan sebanyak 60% dalam purata \$2 billion tahunan yang dijangka di bawah Rancangan Malaysia Ketiga. Kekurangan giat ketika ini walaupun liquidity bank sangat tinggi adalah menunjukkan bahawa kesilapan telah muncul dalam suasana pelaburan itu. Jika keadaan ini dibiarkan berterusan, matlamat-matlamat Rancangan Malaysia Ketiga atas perkembangan perindustrian tidak akan dicapai.

Sungguhpun sebahagian besar pelaburan sektor private dijangka akan datang daripada pelabur-pelabur tempatan, adalah dirasai bahawa setakat ini Kerajaan masih belum memberi perhatian secukupnya supaya menggalakkan pelaburan tempatan. Usaha-usaha Kerajaan yang kebanyakannya telah diarahkan kepada menggalakkan pelaburan-pelaburan asing dan juga membentuk berbagai komisi-komisi perdagangan seberang laut. Sungguhpun usaha-usaha ini perlu, tetapi peniaga-peniaga tempatan patut juga digalakkan melabur. Mestilah diperhatikan bahawa hadnya dalam peluang-peluang perniagaan dalam bidang pengangkutan, tawaran-tawaran Kerajaan kepada pemborong-pemborong tempatan, lesen-lesen teksi dan lain-lainnya, telah mengakibatkan langkah kurang giat dalam pelaburan tempatan itu. Kecuali peruntukan-peruntukan peluang-peluang itu kepada semua pemohon-pemohon, tanpa mengira kaum, jika bukan, sasaran-sasaran pelaburan-pelaburan tempatan nampaknya tidak akan dicapai.

Akta Ko-ordinasi Perindustrian masih dipandang oleh sektor private secara satu halangan kepada kenaikan suasana pelaburan yang sihat. Sungguhpun berbagai pindaan-pindaan telah dibuat kepada Akta itu, masih nampaknya banyak pelabur-pelabur yang berkeraguan melabur. Sangat menggalakkan diperhatikan bahawa Kerajaan mengambil langkah yang pragmatik atas perkara ini dan bersedia menimbangkan pindaan-pindaan selanjutnya jika perlu.

Kecapaian matlamat-matlamat Rancangan Malaysia Ketiga dalam perkembangan perindustrian adalah sangat mustahak kepada negara kita, kerana sektor ini dijangka menyumbangkan sebanyak 31.5% kepada jumlah tambahan GDP (Gross Domestic

Product) semasa tempoh Rancangan Malaysia Ketiga dan menjadi sehingga tahun 1990 sektor terbesar dalam ekonomi Malaysia. Sebarang kurang-capaian, dalam tempoh Rancangan Malaysia Ketiga akan mempengaruhi aspirasi rakyat jelata supaya menjadikan negara ini, secara satu tempat yang baik kepada semua. Sasaran mewujudkan sebanyak 743,000 kerja semasa tempoh Rancangan Malaysia Ketiga ini adalah sebahagian besar, bergantung di atas sasaran-sasaran pertumbuhan ekonomi dicapai. Supaya menjamin bahawa sasaran-sasaran pelaburan sektor private dicapai, kepercayaan pelabur-pelabur private mesti dipulihkan dengan secepat-cepatnya. Dalam hubungan ini, saya menyeru Kerajaan mengambil langkah-langkah seperti berikut, supaya membetulkan suasana pelaburan lemah itu iaitu:

1. Menambahkan usaha-usaha menggalakkan pelaburan dengan membuat publisiti di tempat berhubung dengan berbagai skim-skim insentif Kerajaan itu.
2. Peluang-peluang perniagaan dalam bidang pengangkutan, tawaran-tawaran Kerajaan, lesen-lesen teksi dan lain-lainnya patut diperuntukkan mengikuti komposisi kaum negara ini.
3. Berbagai "red-tapes" patut dikurangkan supaya menjamin bahawa penerangan yang dicari oleh pelabur-pelabur berminat patut selalu sedia ada. Mereka patut diuruskan oleh sebuah jabatan.
4. Menjamin bahawa berbagai jentera-jentera pelaksanaan Kerajaan menjelas dan menjalankan dasar-dasar dalam semangat di mana mereka direkakan.
5. Meminda Akta Ko-ordinasi Perindustrian dan mengubah seksi-seksi yang selalu menarik perhatian.

Tuan Yang di-Pertua, sektor pembuatan disasarkan menyumbangkan lebih kurang sebanyak 26% jumlah pekerjaan baru. Dalam sektor perkhidmatan Kerajaan akan menghasilkan lebih kurang sebanyak 21.3% semasa sektor private akan menghasilkan lebih kurang 27.6%. Sebab ini, peranan sektor private dalam mewujudkan kerja-kerja baru adalah sangat mustahak. Adalah didugakan bahawa dalam tempoh Rancangan Malaysia Ketiga seramai lebih 748,000 penganggur-penganggur baru akan

masuk pasaran selain daripada penganggur-penganggur yang sedia ada. Rancangan Malaysia Ketiga menganggarkan bahawa seramai 743,000 kerja-kerja baru akan diwujudkan, tetapi dengan syarat, iaitu sasaran-sasaran pelaburan rancangan itu dicapai.

Projeksi-projeksi tenaga rakyat, menunjukkan bahawa semua kaum akan berfaedah daripada susunan semula pembentukan kerja (occupational pattern). Adalah dinyatakan bahawa Kerajaan sedang memperkuat pelaksanaan program-program pelajaran dan latihan supaya memenuhi kehendak-kehendak besar bagi tenaga terlatih antara Melayu dan lain-lain Bumiputra. Walau bagaimanapun, adalah juga dinyatakan bahawa Kerajaan mengakui hakikat bahawa produksi bilangan tenaga rakyat mahir yang diperlukan tidak dapat dicapai dengan masa yang pendek, oleh kerana perkembangan sumber-sumber manusia memerlukan masa yang panjang, terutamanya di taraf-taraf kerja yang tinggi. Oleh sebab yang demikian, Kerajaan akan mengambil satu langkah secara flexible dalam pelaksanaan matlamat-matlamat susunan se-

mula bagi sektor perindustrian moden. Kesimpulan-kesimpulan ini telah dinyatakan dengan seterang-terangnya dalam Pelan Perspektif Ringkas. Walau bagaimanapun, setengah-setengah pegawai-pegawai Kerajaan semasa menjalankan tugas-tugas mereka, menjelaskan dasar-dasar dan melaksanakan program-program dengan sewenang-wenangnya dan telah melanggar dan semangat asal Dasar Ekonomi Baru itu. Kita mesti mengingat bahawa kemajuan ekonomi dan teknologi telah berkaitan rapat dengan mutu pekerjaan dan pertumbuhan ekonomi dan teknologi tidak ada jalan dekat.

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah sampai.

Datuk Loh Fook Yen: Lagi satu minit.

Tuan Yang di-Pertua: Tidak dapat dilanjutkan melainkan dengan usul.

Dewan ditangguhkan hingga jam 2.30 petang esok, hari Selasa, 4hb April, 1978.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.30 petang.